

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 548

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/929) ve Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/929 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	4
- Madde Gerekçeleri	7
• Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Raporu	21
• Muhalefet Şerhleri	30
• Tasarı Metni	65
• Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	65
• Tasarı Metnine Ekli Listeler	103
• Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler	105

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-1523-81

9/3/2018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Orman ve Su İşleri Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'na 19/2/2018 tarihinde kararlaştırılan "Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Binali Yıldırım
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/929)	
ESAS	Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu
TALİ	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Çevre Komisyonu İçişleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Ülkemizin su kaynaklarının planlanması, değerlendirilmesi ve yönetilmesinden birinci derecede sorumlu kuruluş olan Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile kurulmuş, enerji, tarım, içmesuyu ve çevre olmak üzere dört farklı sektörde faaliyette bulunan merkez ve taşra teşkilatı olarak yapılanan yatırımcı bir kuruluştur. DSİ Genel Müdürlüğünün yatırım programında; Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP), Doğu Anadolu Projesi (DAP), Konya Ovası Projesi (KOP), Doğu Karadeniz Bölgesel Gelişme Planı (DOKAP), Zonguldak, Bartın, Karabük Bölgesel Gelişme Planı (ZBK) ve Yeşilirmak Havza Gelişim Projesi (YHGP) gibi ülkemiz yararına birçok nitelikli proje yer almaktadır. DSİ Genel Müdürlüğünün görevleri ile ilgili yatırımlarının daha hızlı ve verimli bir şekilde yapılabilmesi için, görev ve yetkilerine ilave edilmesi gereken hususlar ile Genel Müdürlükçe yürütülen bazı iş ve işlemlerde düzenleme yapılması ihtiyacı hasıl olmuştur. Bu doğrultuda Tasarı ile;

- Pompajlı sulamalarında enerji giderlerini sağlayacak miktarda yenilenebilir enerji tesisi yapımına ve işletilmesine izin verilmesine, baraj ve gölet su yüzeyleri ile rezervuar alanında maksimum su kotu ile işletme kotu arasında kalan yerlerde güneş enerji sistemlerinin kurulmasına, su tahsislerinin DSİ tarafından yapılmasına ve arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yürütülmesine,

- DSİ Genel Müdürlüğünce arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmek üzere yeni Daire Başkanlıkları, yeni kadrolar ihdas edilmesine ve Genel Müdür Yardımcısı sayısının dörtten beşe yükseltilmesine,

- DSİ Genel Müdürlüğü tarafından yapılacak arazi toplulaştırması işlemleri ile sulama maksatlı tesislere su temin eden baraj ve gölet gibi depolama ve sulama tesisleri için sarf olunacak meblağların amortismanına tabi olmamasına, sulama tesisleri sulama sahası içerisinde sulama yapan veya yapacak olan gerçek ya da tüzel kişilerin sulama tesisinden faydalanma sözleşmesini imzalamak şartıyla tesisin sağladığı hizmetten yararlanma hakkına sahip olacağına, işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu devredilen sulama tesislerinde faydalananların ödeyeceği bedellerin devralan tarafından tahsil edileceğine,

- DSİ Genel Müdürlüğündeki görevlerin yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olan personelin, yargı sürecinde ödemek zorunda kaldıkları avukatlık ücretlerinin idarece ödenerek personele destek olunmasına, sulama kooperatiflerinin kurulmasına izin verilmesine ve denetlenmesine, sulama tesislerinden izinsiz olarak su kullananlara idari para cezası verilmesi öngörülmesine, işletme ve bakım gideri borcu olan çiftçilerin tarımsal destek ödemelerinin mahsup edilerek DSİ Genel Müdürlüğüne ödenmesine, DSİ Genel Müdürlüğünce uygun görülen sulama işletmelerinin diğer idarelere devrine, DSİ Genel Müdürlüğüne ilk defa açıktan atanacak mühendislerin sözlü ve/veya uygulamalı sınavla atanmasına,

- Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından DSİ Genel Müdürlüğüne geçmesi sebebiyle buna ilişkin personel, taşınır, hak ve borçlar ile sair diğer hususlara dair geçiş hükümlerine,

- 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun ölçüm sistemlerinin kullanım maksadına, miktarına, havza sınırına ve diğer hususlara dair alınması gereken kararların Bakanlar Kurulu yerine DSİ Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlık tarafından alınarak iş ve işlemlerin yürütülmesine, Damga Vergisi muafiyetinden sulama kooperatiflerinin de faydalandırılmasına, 1053 sayılı Belediye Teşkilatı Olan Yerleşim Yerlerine İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanun kapsamında DSİ Genel Müdürlüğüne borçlu olan belediyeler adına her yıl genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketi tarafından kesinti yapılmasına,

- Kamulaştırma davası neticesi verilen bedelin kıymet takdir komisyonu tarafından belirlenen bedele kadar olan kısmının ilgiliye ödenerek diğer kısmı için bloke edilen bedelin nemalandırılmak suretiyle kararın kesinleşmesinin beklenmesi ve kesinleşen karara göre ödeme yapılmasına,

- 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda kıymet takdirine yönelik olarak getirilen kriterler yanında ayrıca uygulanan objektif değer artışı uygulamasıyla taşınmazın değerinde %100, %200 gibi oranlara varan artışlar meydana gelmekte olup, bu maksatla objektif değer artışı uygulamasına taşınmaz kıymetinin %50'sini geçmemek üzere sınırlama getirilmesine,

- Büyük projelerde kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedelinin, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmayacağına ilişkin beş yıl olan süre sınırının Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl daha uzatılabilmesine,

- Acele kamulaştırmaya ilişkin karardan sonra taşınmazın devir, ferağ ve temlikinin yapılamayacağına ve taşınmazın tahliye ettirileceğine,

- Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin DSİ Genel Müdürlüğü tarafından yapılması ile ilgili olarak 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununda, 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yer alan bazı hükümlerin değiştirilmesine ve kaldırılmasına, yatırım programında yer alan kamu yatırımı projeleri muhtevasında yapılan zorunlu ifraz iş ve işlemlerinin hızlandırılması amacıyla Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının onayının aranmayacağına,

- 3194 sayılı İmar Kanununa göre düzenleme ortaklık payının (DOP) artması halinde taşkın kontrol tesisi alanları için de pay ayrılacağına,

- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün üretim lisansı almadan çok maksatlı depolama tesisleri ve enerji tesislerini inşa etmek suretiyle bu kapsamdaki faaliyetlerini sürdürebilmesine ilişkin sürenin uzatılmasına,

- 5488 sayılı Tarım Kanununda düzenlenen tarım destekleme araçlarından kırsal kalkınma destekleri içinde yer alan toplulaştırma, tarla içi geliştirme hizmetleri ve sulama sistemlerinin desteklerinin desteğin DSİ Genel Müdürlüğü tarafından uygulanmasına,

- Sulama birliklerinin yeniden yapılandırılmasına, 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve bazılarının kaldırılmasına, “Birlik meclisi”, “Yönetim kurulu” ve “Denetim kurulu” gibi organların kaldırılmasına, bu doğrultuda sulama birliği başkanlığı ile başkanın görev, yetki ve sorumluluklarının yeniden düzenlenmesine, başkanın kimler arasından ve hangi süre ile seçilebileceğine,

- Sulama birliği üyelerine ve birlik üyeleri dışındaki su kullanıcılarına uygulanacak cezai müeyyidelerin düzenlenmesine, sulama birliklerinin denetiminin DSİ Genel Müdürlüğü, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından yapılmasına, Birliğin hizmet alanı içerisinde sahip olduğu görev ve yetkilere ilişkin düzenlemeler yapılmasına,

- Sulama işletme faaliyetlerini gerektiği şekilde yürütmeyen sulama kooperatiflerinin devir sözleşmelerinin feshedilebileceğine,

ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

6831 sayılı Orman Kanununda değişiklikler yapılmak suretiyle, uygulamada güncelliğini yitiren maddeler yeniden düzenlenmekte ve zaman içinde uygulamada ortaya çıkan eksikliklere ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır. Bu kapsamda Tasarı ile;

- Ülkemiz orman kadastrosunun bitirilmesi hedefinin gerçekleştirilmesi ve işlemlerin hızlı ikmalî maksadıyla ilgili hükümlerde yapılacak değişikliklerle kadastro komisyonlarının yapısının sadeleştirilmesi ve kadastro sırasında karşılaşılan teknik eksikliklerin giderilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

- Devlet ormanlarında dikili ağaç satışı ve amenajman planlarına göre yıllara sari satış hükmü getirilmektedir. Orman idaresince sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalardaki kooperatifler ile köy halkına yaptırılan üretim işlerine ait istihkak tutarlarının %7 fazlasıyla ödenerek hem ormancılık faaliyetlerinde işgücü kaybının hem de köylerden şehirlere göçün önlenmesi hedeflenmektedir.

- Orman yangınlarının önleme ve söndürme çalışmalarının yürütülmesine ilişkin olarak günün şartları dikkate alınarak yapılan düzenlemelerle ormanların korunması ve yangınlarla etkin mücadele edilmesi amaçlanmaktadır.

- Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında yarar görülmeyen, üzerinde yerleşim yeri bulunan taşlık, kayalık ve fiilen orman vasfı taşımayan alanların orman sınırları dışına çıkarılması ve karşılığında iki katı kadar Hazine taşınmazının orman kurmak üzere Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilmesi öngörülmektedir.

- Bitkilerin üretim, işleme ve dağıtım aşamalarında resmi kontrollerden sorumlu meslek mensupları arasına orman mühendisleri ve orman endüstri mühendisleri eklenmektedir.

Tasarı ile ayrıca Meteoroloji Genel Müdürlüğünün gözlem sahalarının başka maksatlarla imara açılmamasına ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa tabi alanlara gelen ziyaretçilere uygulanacak giriş ücretlerinin tahsiline dair düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- DSİ Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanarak işletmeye alınan pompajlı sulama tesislerinde sulama oranı elektrik giderleri sebebiyle planlamada öngörülen seviyelerde olmamaktadır. 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, baraj ve gölet su yüzeyleyleri ile rezervuar alanında azami su kotu ile işletme kotu arasında kalan yerlerde güneş enerji sistemlerinin kurulmasına yönelik DSİ Genel Müdürlüğüne talepler gelmektedir. Söz konusu taleplerden uygun görülenleri bedeli karşılığında kiralamak DSİ'nin görevleri arasına eklenmektedir.

Su kaynaklarının sınırlı olması ve bu kaynakların ülkemizde eşit dağılması sebepleriyle su kaynaklarının en iyi şekilde yönetilmesini gerektirmektedir. 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanundaki hükümler gereğince yeraltı sularının araştırma ve kullanma belgeleri, izinleri DSİ Genel Müdürlüğü tarafından verilmektedir. Keza, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında "Hidrolik kaynaklar için üretim lisansı almak maksadı ile su kullanım hakkı anlaşması imzalamak üzere yapılan başvurulara, su kullanım hakkı anlaşması imzalanacak tüzel kişiyi belirlemeye DSİ yetkilidir." hükmü bulunmaktadır. Ayrıca, 6200 sayılı Kanunun DSİ'nin gelirlerini düzenleyen 38 inci maddesinde atıfla/dolaylı olarak su tahsisi ibareleri yer almaktadır. Ancak, 6200 sayılı Kanunun ruhunda mündemiç bulunan ve kurulduğu günden bugüne uygulaya geldiği su tahsisi faaliyetleri anılan Kanunda açıkça yer almamaktadır. Ülkemizdeki yerüstü ve yeraltı su kaynaklarının zararlarını önlemek ve/veya bunlardan çeşitli yönlerden faydalanmak maksadıyla 6200 sayılı Kanunla kurulmuş bulunan Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün su tahsisi yapmaya görevli ve yetkili olduğuna dair hükmün sarih olarak mezkûr Kanunda da yer almasında fayda bulunmaktadır. Bu kapsamda DSİ'nin kurulduğu 1954 yılından beri yürüttüğü faaliyetleri ve uygulamaları vesilesiyle doğrudan veya dolaylı olarak yaptığı su tahsislerine ilişkin olarak mezkûr düzenleme yapılmaktadır. Bununla birlikte, 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununda yer alan yetkilerin DSİ Genel Müdürlüğüne verilmesi suretiyle arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri ile sulama faaliyetlerinin birlikte yürütülmesi hedeflenmekte olup, böylece bu hizmetlerin kamusal faydasının artırılması hedeflenmektedir.

Madde 2- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinde yapılan değişiklik ile, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine ilişkin görev ve yetkilerini yerine getirmek üzere yeni hizmet birimlerinin kurulması öngörülmektedir.

Madde 3- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 5 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, Tasarı ile yapılan düzenlemelerle Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne verilen yeni görevler uyarınca Genel Müdür Yardımcısı sayısının dörtten beşe çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 4- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 25 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, DSİ Genel Müdürlüğü tarafından yapılacak arazi toplulaştırması işlemleri için yapılan harcamalar ile sulama maksatlı tesislere su temin eden baraj ve gölet gibi depolama tesisleri için sarf olunacak meblağların ve sulama tesislerinin amortismanına tabi olmaması hususu düzenlenmektedir.

Madde 5- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 28 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, sulama tesisleri sulama sahası içerisinde sulama yapan veya yapacak olan gerçek ya da tüzel kişilerin sulama tesisinden faydalanma sözleşmesini imzalamak şartıyla tesisin sağladığı hizmetten yararlanma hakkına sahip olması hüküm altına alınmaktadır.

Madde 6- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 32 nci maddesine eklenen fıkra ile, işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu kamu kurum ve kuruluşları dışındaki tüzel kişilere devredilmiş olan sulama tesislerinde, faydalananların ödeyeceği ücretler ve bunların ödeme süresine ilişkin hususlar devir sözleşmesi ile belirlenmesine ve bunların tahsilatına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 7- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 49 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, aynı konuda mahkemelerce farklı kararlar verilmesinin önüne geçilmesi ve uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi maksadıyla Genel Müdürlüğün yargı harçları dahil her türlü harçtan, tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan döner sermaye hizmet bedellerinden, görevleri dolayısıyla yapacağı işlemler yönünden damga vergisi ve gelir vergisinden ve paydan, sahip olduğu bina, arsa ve araziden dolayı bina ve arazi vergisinden, görevlerin ifası için gerekli olup ithal edilecek, binek araçları hariç motorlu vasıtalar ile motorlu, motorsuz makine, cihaz, araç-gereç ve bunların yedek parçalarının her türlü vergi ve harçtan muaf olması öngörülmektedir.

Madde 8- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna eklenen ek 7 nci madde ile, su tahsisinin mahiyeti ve mevcut hukuki durumun korunmasına ilişkin düzenleme yapılmakta, yatırım programında yer alan ve Maden İşleri Genel Müdürlüğüne bildirilen DSİ projeleri içerisinde kalan yerlerde, 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce DSİ'nin uygun görüşünün alınması gerektiği hüküm altına alınmaktadır.

Sulama kanalları, yapıları ile ulaşım yolu olarak kullanılan sulama servis yolları, özellikle zaman içerisinde yerleşimin yoğunlaştığı bölgelerde, halkın can ve mal emniyeti açısından risk oluşturmaktadır. Muhtelif yerlerdeki müessif ölümlü olaylar neticesinde, ceza mahkemelerinde DSİ personeli "taksirle adam öldürme" isnadı ile yargılanmakta ve mahkemede şahsi savunma yapmak zorunda kalmaktadır. Bundan dolayı maddi ve manevi sıkıntılarla karşı karşıya kalan personelin görev motivasyonu olumsuz etkilenmektedir. Bu sebeplerle DSİ'deki görevlerin yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olan personelin, yargı sürecinde ödemek zorunda kaldıkları avukatlık ücretlerinin Genel Müdürlükçe ödenerek personele destek olunması önem arz etmektedir. Bu itibarla 6200 sayılı Kanuna eklenen ek 8 inci maddede anılan konuya ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 9 uncu madde ile, DSİ Genel Müdürlüğü ve proje idareleri tarafından arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yürütülmesi kapsamında yapılacak işlemler belirlenmektedir.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 10 uncu madde ile, sulama kooperatiflerinin kurulmasına izin vermek, sulama kooperatiflerini ve denetlemek veya denettirmek ve eylem ve işlemlerinin hukuka uygun olarak neticelendirilmesi için gerekli tedbirleri almak yetkisi DSİ Genel Müdürlüğüne verilmektedir. Ayrıca, sulama işletme faaliyetlerini gerektiği şekilde yürütmeyen sulama kooperatifleri ile yapılan devir sözleşmelerinin feshedileceğine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 11 inci madde ile, sulama tesislerinden izinsiz olarak su kullananlara idari para cezası verilmesi öngörülmekte ve sulama işletme ve bakım ücretlerini veya su kullanım hizmet bedelini ödemeyen çiftçilerin tarımsal destek ödemelerinin mahsup edilerek DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişiye ödenmesi hüküm altına alınmaktadır.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 12 nci madde ile, DSİ'ce uygun görülen sulama işletmelerinin ilgisine göre büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde bulunanların yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına, diğer yerlerde belediyelere ve il özel idarelerine devredileceği, bu idarelerin sulama işletmelerine dair görevleri ve diğer işletme şekillerine dair hususlar düzenlenmektedir.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 13 üncü madde ile, DSİ'ye ilk defa açıktan atanacak mühendislerin Kamu Personel Seçme Sınavı (B) Grubu puan sırasına göre her bir unvan için boş kadro sayısının dört katına kadar çağrılacak adaylar arasından Genel Müdürlükçe yapılacak sözlü ve/veya uygulamalı sınavla atanması öngörülmektedir.

6200 sayılı Kanuna eklenen ek 14 üncü madde ile, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünde arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yürütülmesi hizmetlerinde görev yapacak personel ile sulama birliklerinin yapısının değiştirilmesi sonucu ihtiyaç duyulacak olan mühendis unvanlı personel ve denetim hizmetlerinde istihdam edilecek personele ilişkin yeni kadrolar ihdas edilmesi öngörülmektedir.

Madde 9- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna eklenen geçici 11 inci madde ile, arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne devredilmesi sebebiyle buna ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

6200 sayılı Kanuna eklenen geçici 12 nci madde ile, anılan Kanunun 4 üncü maddesindeki düzenlemeye paralel olarak, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuka bağlanmış ancak tahsil edilememiş baraj ve gölet gibi depolama tesislerinin sulama maksadına ilişkin yatırım bedeli ve sulama tesislerinin yatırım bedellerinin tahsilinden ve takip işlemlerinden vazgeçilmesi ve bu alacaklardan tahsil edilenlerin iade edilmeyeceği düzenlenmektedir.

6200 sayılı Kanuna eklenen geçici 13 üncü madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan su tahsislerinin mevcut hukuki durumlarını korumaya devam edeceğine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 10- 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, orman kadastro çalışmalarını yürütmekle görevli orman kadastro komisyonları bünyesinde bir ziraat mühendisi yer aldığından, ziraat odasından da bir temsilci üyenin komisyon teşekkülünde yer alması zorunluluğu ortadan kaldırılarak, komisyonun oluşumu kolaylaştırılmaktadır.

Madde 11- Orman tahdidi veya kadastro yapıp ilan edilerek kesinleşen, tapuya tescil edilmeyen orman haritalarındaki düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyumsuzluğunun tespiti halinde bu uyumsuzluklar orman kadastro komisyonları marifetiyle düzeltilerek askı ilanına çıkarılmaktadır. Düzeltme çalışmalarına karşı sulh hukuk mahkemelerinde dava açılmaktayken orman kadastro komisyonlarının askı ilanına tabi olan diğer çalışmalarında ise kadastro mahkemelerinde dava açılmaktadır. Bu durumda komisyonlar aynı birimdeki düzeltme çalışmalarıyla diğer çalışmalarını eş zamanlı ilan edememektedir. Komisyonların düzeltme çalışmalarına karşı açılacak davaların da kadastro mahkemelerinde bakılmasıyla fazladan emek, zaman ve ekonomik kayıplar önlenmiş olacaktır. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda yapılan değişikliklerle sulh hukuk mahkemelerinin görevleri de değiştirildiğinden 6831 sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesinde bu yönde değişiklik yapılmaktadır.

Madde 12- Orman ve Su İşleri Bakanlığı orman ürünü işleyen fabrikaların kurulması aşamasında hiçbir yerinde müdahil olmadığı gibi fabrikanın çalışması esnasında kaçak orman ürünü işleyip işlemediğine dair kontrol ve denetimi her zaman yapabilmektedir. Bakanlık onayı ile orman ürünlerini işleyecek fabrika kurulması gereksiz bürokrasiye sebep olmakta, ülke ormanlarının korunması ve verimli bir şekilde işletilmesi açısından orman ürünü işleyen her çeşit fabrikaların açılmasındaki engellerin kaldırılması gerektiğinden, 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesinde yer alan fabrikaların kurulmasının izne tabi olduğu hususu madde metninden çıkarılmaktadır. Böylece bu tür fabrikaların yapılması ile birlikte küçük ölçekli orman ürünü işleyen tesislerin sayısı azalacak olup, kontroller fabrikalar üzerinden yapılacağından denetimler amacına ulaşacaktır.

Taş, kum, toprak ocaklarının açılması 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamına alınmakta olup, bu gibi talepler 6831 sayılı Kanunun 16 ncı maddesine göre işlem gördüğünden bu hüküm madde metninden çıkarılmaktadır.

Madde 13- 6831 sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesinin mevcut halinde Devlet ormanlarından elde edilen orman ürünlerinde açık artırmalı satışın esas olduğu düzenlenmektedir. Madde ile, dikili ağacın da orman ürünü olduğuna vurgu yapılmaktadır.

Orman ürünleri satışlarının dikili halde ve orman içinde satılması, orman ürünlerinin en iyi standartla üretilerek kullanım alanlarına en kısa sürede kaliteli ve taze olarak ulaştırılması, ekonomik olmayan kesim, sürütme, istifleme, taşıma ve depolama işlemlerinden kaynaklanan yüksek maliyetin önlenmesi ve orman köylülerinin alacağı payın artırılması gibi çok yönlü faydaları olan dikili ağaç satışları madde ile düzenlenmektedir.

Ayrıca orman ürünleri kullanan sektörlerin ileriye yönelik programlarını yapabilmeleri ve hammadde garantisi verilebilmesi noktasında dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin çok yıllık olarak satışına imkân sağlanmaktadır.

Madde 14- 30/5/2000 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 4570 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle tesis şartının kaldırılmasıyla, katma değer oluşturmak ve istihdam sağlamak suretiyle orman köylülerinin yerinde kalkandırılması gayesiyle düzenlenen 6831 sayılı Orman Kanununun 34 üncü maddesinin kooperatiflerce üretilip satış yerlerine getirilen tomruk ve sanayi odunlarının %25'inin indirimli fiyatla kendilerine satılmasına ilişkin hükmünün maksadından uzaklaştığı, ayrıca söz konusu hüküm gereğince kooperatiflere tomruk ve sanayi odunu satışı için talep alınması, kura çekilmesi, satış sürecinin beklenmesi gibi prosedürlerin pazarlamayı zorlaştırdığı, zaman kaybına sebep olduğu ve böylece açık hava şartlarında bekleyen emvalin kalite ve değer kaybına yol açtığı bilinmektedir. Gayesinden uzaklaşan, orman ürünlerinin kalite kaybına yol açan söz konusu hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır. Bu hakkın yerine 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında isteğe bağlı olarak kendi sigorta primlerini kendileri ödeyen gerçek kişiler ile orman kooperatifleri üyelerine sigorta primlerini zamanında ödeyebilmeleri ve sosyal güvenlik haklarından yararlanabilmelerine destek olmak gayesiyle yapmış oldukları işler karşılığı hak etmiş oldukları tutar %7 fazlasıyla ödenecektir. Bu şekilde hiçbir sosyal güvencesi olmayan veya sigorta primlerini ödemekte zorlanan ve ormancılık faaliyetlerinde çalışanların sosyal güvence çatısı altına alınmasına destek sağlanarak hem ormancılık faaliyetlerinde işgücü kaybının hem de köylerden şehre göçün önlenmesi hedeflenmektedir.

Diğer taraftan baltalık ormanlardan, koruya tahvil sahalardan ve ağaçlandırılacak yapraklı bozuk ormanlardan birim fiyat (vahidi fiyat) esasına göre yaptırılmaya devam edilen üretim işlerinde kesme ve taşıma işini şartnamedeki süre ve esaslara uygun olarak yapanlara, maliyet bedeli üzerinden köylü pazar satışı hakkı verilmeye devam edilecek olup, bu hakka ilaveten maliyet bedeli üzerinden dikili ağaç satışı da getirilmektedir.

Madde 15- Dikili ağaç satışlarında üretim işçiliği alıcı tarafından gerçekleştirilmektedir. 6831 sayılı Orman Kanununun 40 ncı maddesinde yapılan değişiklik ile, Devlet ormanlarında orman idaresi tarafından gerçekleştirilen işlerde orman kooperatiflerinin ve köylülerinin öncelik hakkının devam etmekte olduğu, dikili olarak satılan yerlerde ise işin alıcı tarafından yaptırılması, alıcının da işi istediğine yaptırma hakkı olduğu hususuna vurgu yapılmaktadır. Bu şekilde dikili ağaç satışlarının artırılması ve yaygınlaştırılmasındaki engelin kaldırılması öngörülmektedir.

Ayrıca ağaçlandırma faaliyetlerine ait arazi hazırlığı işlerinin makine gücü ile yapılmasının gerektiği hallerde, orman kooperatifleri ve köylülerinin öncelikleri kaldırılarak, gerekli iş ve makine gücüne sahip firmalar tarafından işin yapılması ormanların geliştirilmesi ve genişletilmesine yönelik çalışmalarda uygulamaların daha verimli bir şekilde yürütülmesine de imkân sağlamış olacaktır.

Madde 16- Ülkemizde orman alanları ile ziraat alanları ve yerleşim alanları iç içe bulunmakta olup aralarında fiziki olarak bir ayırıcı unsur olmadığı için ormanlık alandaki bir yangın kolaylıkla ziraat alanlarına ya da yerleşim alanlarına geçebilmektedir. Aynı şekilde ziraat alanındaki ya da yerleşim yerindeki bir yangın da kolaylıkla ormanlık alana geçebilmektedir. Dolayısıyla orman sınırları dışında yer alan bir alandaki ateş ya da yangına orman yangınlarıyla mücadele ekiplerinin müdahalesi gerekmektedir. Vatandaşlar da ormanlık alandaki yangınlardan kendi mal ve canlarının zarar görmemesi için müdahale edip yangın söndürme çalışmalarına katılmak istemektedirler. Olayın akışı içinde bir anda yangınla mücadele etmek zorunda kalan vatandaşların birçoğunun yangınla mücadele eğitimleri ve koruyucu donanımları olmadığı için hayati tehlike meydana gelmektedir. Yangınların çok hızlı gelişmeleri ve açık alanda bulunmasından dolayı çevre emniyeti alınıp yangın alanına giriş çıkışı sınırlamak teknik olarak mümkün olmamaktadır.

Orman sınırları dışındaki ormanlık alana yakın bir noktada başlamış olan küçük bir yangının söndürülmemesi durumunda ormana sirayet etme ihtimali genel olarak çok yüksektir. Orman dışı yangınlara müdahale görevi asıl olarak orman yangın ekiplerinin görevi olmamasına rağmen zorunlu olarak müdahale edilmesi gereken durumlar oluşabilmektedir. Orman idaresi ve vatandaşların dışında; maden ocakları, özel orman sahipleri, büyük tarımsal işletmeler ya da hafriyat firmaları gibi tasarrufları altında iş makinası ve yetişmiş personel bulunan gerçek ve tüzel kişiler ile dernek, vakıf, gençlik kulüpleri ve benzeri sivil toplum örgütleri de yangınlara gönüllü olarak katılmak ve mücadele etmek istemektedirler. Bu gibi gerçek ve tüzel kişiler ile sivil toplum örgütlerinin, gönüllü olarak yangınlarla mücadele ve yangınlara müdahalesinin kanuni bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir.

Orman köylerinde nüfus azalmış ve yaşlanmış olup yangın söndürme çalışmalarına katılan vatandaşlarımız yangın söndürme konusunda eğitimsiz ve koruyucu güvenlik malzemelerinden yoksundur. Ülkemizdeki değişim ve gelişimle birlikte ilgili kanun maddesinin uygulanabilirliği kalmamış ve fonksiyonunu yitirmiştir. Diğer ülkelerde de benzer bir uygulama örneği kalmamıştır. Yeni gelişmeler ve ihtiyaçlar 6831 sayılı Orman Kanununda düzenleme yapılmasını gerektirmektedir.

Orman yangınları sonuç itibarıyla bir afet olup özel ya da resmi, canlı ya da cansız ayırımı yapmadan her türlü canı ve malı tehdit etmektedir. Bu anlamda yangınla mücadelede özel ya da resmi ayırımı yapmadan her türlü imkândan faydalanılması, bu faydalanılma sırasında vatandaşın bir zararı varsa bu zararın giderilmesi, kanuni güvenceye alınması, doğrudan yangınla mücadele görevi ve sorumluluğu olmayan kişi ve kurumların yaptığı masrafların karşılanması gerekmektedir.

Madde 17- Orman yangınları ile mücadelede her yıl yangın mevsimi süresince (1 Mayıs-30 Kasım) yangın gözetleme kulelerinde, ekip binalarında ve yangın harekât merkezlerinde işçi personel istihdam edilmektedir. Orman yangınlarının gün içerisinde çıkma zamanlarının belli olmaması, yangın ekiplerinin konuşlanma yerlerinin orman içlerinde ve yerleşim yerlerine çok uzak olması sebebiyle buralarda çalışan işçilerin çalışma sürelerinin 4857 sayılı İş Kanununda yer alan hükümlerden farklı şekilde düzenlenmesi ihtiyacı hasıl olmuştur.

Genel olarak, yangın gözetleme kuleleri ile yangın ekip binalarının yerleşim yerlerine uzak olması, buralara ulaşımın kimi zaman iki ila üç saati bulması ve arazinin fiziki şartlarından dolayı vardiya sistemine geçilememiştir. Kaldı ki vardiya sisteminin uygulanması halinde 752 yangın gözetleme kulesi ve 1.008 yangın ekip binası olduğu gözönüne alındığında mevcut işçilere ilaveten 15.000 işçiye daha ihtiyaç duyulacaktır.

Yangın ekip bina ve kulelerinde istihdam edilen işçiler günlük çalışma saatleri dışında kalan zamanda, bu yangın ekip bina ve kulelerinde bulunan sosyal tesis ve lojmanlarda ücretsiz barınmakta, dinlenme ve sosyal ihtiyaçları Orman Genel Müdürlüğü tarafından karşılanmaktadır. Bu işçilere hafta ve bayram tatil izinleri kullanılmaktadır. Günlük mesai saatlerine uyulmakta ve gerektiği hallerde fazla mesai yaptırılmaktadır.

Ormanlar genellikle yerleşim yerlerine uzak olduğu için buralarda çalışan kişiler mesaisi sona erdiği halde kendi tercihleriyle evlerine dönmekte, normal çalışma sürelerinin ücretleri ve günlük fazla mesailerinin dışında idareden ayrıca ücret talep edilmekte ve hukuki ihtilaflar ortaya çıkmaktadır. Bu kapsamda 6831 sayılı Orman Kanununun 72 nci maddesinde yapılan düzenleme ile, özel bir çalışma usulü getirilmektedir.

Madde 18- 6831 sayılı Orman Kanununun ek 5 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, anılan Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemek üzere Orman Genel Müdürlüğüne yönetmelik çıkarma yetkisi verilmesi hususu düzenlenmektedir.

Madde 19- Orman kadastro yapılmayan veya orman kadastro sınırları dışında kalan yerlerde; ağaçlandırma ve erozyon kontrol çalışmaları sırasında kamulaştırmaksızın Orman Genel Müdürlüğü tarafından ağaçlandırılmış olan gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapulu taşınmazlar için sahipleri tarafından açılan kamulaştırmaz el atma davalarında, bilirkişi tespitlerine göre mahkemelerin, taşınmazların piyasa değerinin çok üzerinde tazminata hükmettiği görülmektedir. Usulüne uygun bir kamulaştırma yapılmaksızın kamu hizmetlerine tahsis edilmek üzere kurumların özel mülkiyete konu taşınmazlara el koymalarının Anayasa ve kanunların izin verdiği bir eylem olmadığı da bilinmektedir. 6831 sayılı Kanuna eklenen ek 15 inci madde ile, halihazırda sosyal ve ekonomik problem olarak mevcudiyetini devam ettiren bu sorunun çözüme kavuşturulması ve gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapulu taşınmazlar üzerinde bulunan orman varlığının kamu yararına kazandırılması hedeflenmektedir.

Orman kadastro yapılmayan veya orman kadastro sınırları dışında kalan yerlerde ağaçlandırma ve erozyon kontrol çalışmaları sırasında gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapulu olduğu halde kamulaştırmaksızın ağaçlandırılmış olan taşınmazlar ile ilgili sorunun dava yoluna gitmeden, madde hükümleri gereğince çözüme kavuşturulması amaçlanmıştır.

Düzenleme ile, orman varlığı kamu yararına kazandırılacak olup taşınmaz sahiplerinin de mağduriyetlerinin giderilmesi amaçlanmaktadır.

6831 sayılı Kanuna eklenen ek 16 ncı madde ile, kesinleşen orman sınırları içinde kalmakla birlikte, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanların değerlendirilebilmesi amaçlanmaktadır.

6831 sayılı Kanuna eklenen ek 17 nci madde ile, 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla orman köyü veya belde iken büyükşehirlerde mahalleye dönüşen yerlerin haklarının devam edebilmesi için mevcut Kanun maddesini yürürlükten kaldıran ve yeni madde ihdası olan Kanun maddesi içinde hakların devamı noktasında ve bu hakları düzenleyen 6831 sayılı Kanunun ilgili maddelerinde hakları sınırlayan kuralların burada da devam etmesi ve büyükşehirler dışındaki köy ve kasabalarla eşitliğin sağlanabilmesi için Kanun maddesi içinde ayrı bir madde hükmü düzenlenmektedir.

Madde 20- Madde ile, 6831 sayılı Orman Kanununun uygulanabilirliğini yitiren 70 inci ve 73 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 21- Devlet adına ormanların işletilmesi çiftçilik olarak değerlendirilemeyeceğinden 6964 sayılı Ziraat Odaları ve Ziraat Odaları Birliği Kanununun I/A maddesinin birinci fıkrasının "Çiftçilik" tanımında yer alan "orman" ibaresinin yürürlükten kaldırılması uygun olacaktır.

Orman Genel Müdürlüğü, 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun çerçevesinde ormancılık hizmeti sunmak amacıyla faaliyetlerini sürdürmekte olan tüzel kişiliğe sahip özel bütçeli bir kamu kuruluşudur. Genel Müdürlüğün en önemli kuruluş gerekçesi, ormanların korunması, iyileştirilmesi ve geliştirilmesi yönünde her türlü teknik ve idari iş ve işlemleri yapmaktır. Söz konusu iş ve işlemler, Genel Müdürlüğün taşra teşkilatını oluşturan 28 adet orman bölge müdürlüğü ve bunlara bağlı 243 adet orman işletme müdürlüklerince yerine getirilmektedir.

Orman Genel Müdürlüğünün bir başka görevi de yenilenebilir bir doğal kaynak olan ormanlarımızı devamlılığını sağlamak amacıyla teknik ve ekonomik icaplara göre yönetmek ve işletmektir. Buradaki “işletmek” ifadesini salt ekonomik fayda sağlamak (kâr amacı güdülerek) maksadıyla yapılan faaliyetler olarak değerlendirmek mümkün değildir. Mevcut orman işletme müdürlüklerinin bir kısmında üretim dahi yapılmamakta, buralarda daha çok ormanların korunması, geliştirilmesi, ekolojik ve sosyal işlevlerine ilişkin faaliyetler sürdürülmektedir. Ormanlara yapılan müdahaleler, ormanların devamlılığını sağlayan (dikim, gençleştirme), ormanların biyotik ve abiyotik zararlılara (yangın, fırtına, kar kırması, böcek zararları ve benzeri) karşı stabilitesinin (dayanıklılığını) artırılmasına yönelik yapılan faaliyetlerdir. Söz konusu faaliyetler, ormancılık eğitimini almış teknik elemanlarca orman ekosistemi ve ekosistemde yer alan ağaç ve ağaççıkların biyolojilerine uygun olarak yapılan müdahalelerdir. Genel Müdürlüğün bu faaliyetleri sonucu ortaya çıkan orman emvallerinin ekonomik değeri olanlarını en iyi şekilde değerlendirmesi kanuni görevidir. Burada önemli olan husus orman işletmeciliği ya da orman emvallerinden faydalanmak maksat değil 3234 sayılı Kanun ile verilmiş asli görev olan ormanların korunması, iyileştirilmesi, genişletilmesi ve geliştirilmesi faaliyetleri için bir araç olup, yapılan üretimler veya faydalanmalar bir sonuçtur.

Ormancılık faaliyetleri kamu tüzel kişiliği dışında gerçek ve tüzel kişiliklerce yapılırsa dahi yapılan veya yapılacak ormancılık faaliyetleri yine çiftçilik faaliyeti olarak değerlendirilemez. Çünkü mevzuat gereği gerçek ve tüzel kişiler yapacakları veya yaptıkları ormancılık faaliyetlerini özel ormancılık adı altında, Anayasa ve 6831 sayılı Orman Kanununa uygun sürdürmek zorundadır.

6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında orman; “Tabi olarak yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş ağaç ve ağaççık topluluğu yerleri ile birlikte orman sayılır.” şeklinde tanımlanarak orman ve orman alanları kanuni güvenceye alınmakta, orman alanlarında, ormancılık faaliyeti dışında hiçbir faaliyetin sürdürülemeyeceği ortaya konulmaktadır. Oysa çiftçi, hasattan sonra ürünü değiştirebilir veya faaliyet gösterdiği alandaki ürün nevini kendi belirleyebilir veya hasattan sonra yeni bir ürün için faaliyet göstermeyebilir. Çiftçilikte bu hususta zorlayıcı hiçbir kanuni husus olmadığı halde, ormancılık ve orman işletmeciliğinde ormanların devamlılığını sağlamak Anayasal ve kanuni bir zorunluluk olup, orman sadece üzerindeki ağaç ve ağaççık toplulukları ile değil toprağı ile birlikte orman sayılmaktadır.

Orman işletme müdürlükleri ticari maksatla kurulmuş ve Ticaret Sicil Gazetesinde yayımlanmış işletmeler değildir. Söz konusu işletme müdürlüklerinin ayrı bir tüzel kişiliği bulunmamaktadır. Bu nedenle kendi adlarına tapu kaydı yapamaz ve mülk edinemezler. Tüzel kişilik Orman Genel Müdürlüğünündür. Bu nedenle ülke sathında kurulan 243 adet orman işletme müdürlüğünün çiftçi ve çiftçilik faaliyeti gösteren birimler olarak sayılması tafisi mümkün olmayacak hukuki ve idari sorunlara neden olacaktır.

Anayasa, 6831 sayılı Kanun ve 3234 sayılı Kanun hükümleri dikkate alındığında Orman Genel Müdürlüğünün faaliyetleri ve bu Genel Müdürlüğe bağlı bir taşra birimi olan orman işletme müdürlüklerinin yaptığı faaliyetlerin bir çiftçilik faaliyeti olarak değerlendirilemeyeceği; 6964 sayılı Kanun kapsamında ziraat odaları birliğine resen asli üye sayılmasının söz konusu olamayacağı değerlendirilmektedir.

Madde 22- 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun geçici 25 inci maddesinde yapılan ibare düzeltmesi ile, anılan hükmün uygulanmasındaki tereddütlerin ortadan kaldırılması öngörülmektedir.

Madde 23- Madde ile, 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinde yer alan ölçüm sistemlerinin kullanım maksadına, miktarına, havza sınırına ve diğer hususlara ilişkin yetkilerin Bakanlar Kurulu yerine DSI'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından kullanılması öngörülmektedir.

Madde 24- 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tabloda yapılan değişiklik ile, Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri ve Tarım Kredi Kooperatifleri için tanınan istisna hükmünün sulama kooperatifleri hakkında da uygulanması öngörülmektedir.

Madde 25- Madde ile, 1053 sayılı Belediye Teşkilâtı Olan Yerleşim Yerlerine İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanun kapsamında Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne belediyeler tarafından borçlanılan tutarlara karşılık, bu belediyeler adına her yıl genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen kesintilerden sonra kalan kısımdan, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün talebi üzerine, ilgisine göre Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketi tarafından kesinti yapılarak elde edilen tutarların Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne ödenmesi öngörülmektedir.

Madde 26- Orman ve Su İşleri Bakanlığı uhdesinde olan 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa tabi alanlara gelen ziyaretçilere uygulanacak giriş ücretlerine ilişkin olarak kanuni düzenlemeye ihtiyaç bulunmakta olup bu doğrultuda 2873 sayılı Kanuna eklenen ek 1 inci madde ile, ziyaretçilerin giriş ücreti ödemediği söz konusu alanlara giriş yapmalarının önüne geçilebilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 27- 2873 sayılı Milli Parklar Kanununun 17 nci maddesinde yapılan düzenleme ile, anılan Kanuna tabi korunan alanlardan elde edilen döner sermaye gelirlerinin daha verimli bir şekilde kullanılabilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 28- Orman yangınları ile mücadelede ilk müdahale çok önemlidir. Orman yangınlarına müdahale ne kadar kısa sürede olursa yanan alan o kadar az olmaktadır. Orman yangını da bir doğal afettir. Tüm doğal afetlerde erken müdahale son derece önemlidir. Orman yangınlarıyla mücadele hizmetleri olağanüstü şartlarda milli bir mücadele olduğu için canlı ve cansız bütün ekosistemi yok etmesi ve vatandaşların can ve mal güvenliği de tehdit altında olduğundan 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 71 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, afet acil durum araçlarına verilen geçiş üstünlüğü önceliğinin orman yangınlarıyla mücadele eden araçlara da verilmesi öngörülmektedir.

Madde 29- Madde ile, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılması öngörülmektedir. Kamu idareleri tarafından her yıl çok sayıda taşınmaza ilişkin kamulaştırma yapılmakta ve bu işlemler için yüzbinlerce hak sahibi ile muhatap olunmaktadır. Dolayısıyla idarelerin hak sahipleri ile anlaşamaması veya uzlaşamaması halinde kamulaştırma süreci mahkemeye intikal etmekte, istinaf ya da temyiz aşamasında taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkının değeri ilk derece mahkemesince takdir edilen birim değer ve kamulaştırma meblağının üzerine çıkabilmekte, bu durum ise hak sahipleri ile mahsuplaşma sorununu ortaya çıkarmaktadır. Böylece yargıya intikal eden bu neviden dosyalar için yapılan harcamalar projelerin yatırım bedelini yükseltmekte, kaynak israfına sebep olmaktadır.

Geçmişte yapılan benzer kamulaştırmalarda, ilk derece mahkemesi olarak asliye hukuk mahkemesinde tespit edilen bedel ile Yargıtayın onaması ve karar kesinleşme aşamasında, kamulaştırma tutarının düşmesinden ötürü evvelce ödenen bedellerin alınması problem teşkil etmiş olup zaman zaman geçici kanuni düzenlemeler yapılmak zorunda kalmıştır. Maddenin bu haliyle düzenlenmesi durumunda, yukarıda sıralanan olumsuzluklar yaşanmayacağı gibi kararın kesinleşme aşamasında tutarın artması durumunda da mahkeme marifetiyle nemalandırma ve kanundan kaynaklanan faiz uygulaması gerçekleşeceği için herhangi bir hak kaybı söz konusu olmayacaktır.

Madde 30- Kamulaştırma, ilgili mercilerce kamu yararı kararının alınmasıyla başlayıp taşınmaz malın tapu kütüğüne tescil işlemiyle son bulmaktadır. DSİ Genel Müdürlüğü, yılda ortalama 100.000 dekarlık alanda ve 25.000 parselde kamulaştırma yapmakta, bu işlemler için yaklaşık 200.000 hak sahibi ile muhatap olunmaktadır. Hak sahibi sayısının çokluğu da dikkate alındığında yargıya intikal eden her dosya için yapılan harcamalar projelerin yatırım bedelini yükseltmekte, kaynak israfına sebep olmaktadır.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 11 inci maddesinde değerlendirme ölçütleri yer almakta ve özellikle tarım arazilerinin değer takdirinde, yöntemine göre hesap edilen bedeli anlamsız kılacak şekilde objektif değer artışlarına konu olabilmektedir. Çoğu kez objektif olarak açıklanması gereken bu ölçü izah edilememekte ve subjektif olarak uygulanmaktadır. 2942 sayılı Kanunun amir hükmü, malikler ile uzlaşarak satın almayı öncelikle değerlendirmektedir.

İdare tarafından, yöntemince hesaplanan kamulaştırma bedeli üzerinden anlaşma sağlanarak tapu devri gerçekleştirildikten sonra aynı yörede benzer özellikleri haiz başka bir taşınmaz için uzlaşmazlık sonrasında mahkemece belirlenen bilirkişiler tarafından tespit edilen bedel idarenin takdir ettiği bedele yakın olmasına rağmen objektif ölçü gerekçe gösterilerek çoğu kez bu bedele % 50-100-200 hatta %300 oranında artış uygulanmaktadır. Bu durum, idarelerin gerçekleştirdiği projelerde kamulaştırma maliyetlerinin artmasına ve uzlaşma yoluna giden hak sahiplerinin Devlete olan güveninin zedelenmesine yol açmaktadır. Objektif olmaktan çok subjektif olarak uygulanmakta olan “Bedelin tespitinde etkili olacak diğer objektif ölçüleri” hükmünün açıklanması ve değere etki eden her bir unsurun ayrı ayrı açıklanarak her bir unsura karşılık gelecek ölçünün bedelinin açıklığa kavuşturulması suretiyle uygulayıcılara yol gösterilmesi, Kanundan beklenen maksada hasıl olmasına yardımcı olacaktır.

2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, işletme masraflarının (değişken + sabit masraflar), tarımsal gelirin (net kâr + çiftçi ve ailesinin işgücü karşılığı) %50’ sinden daha fazla olduğu yani entansif tarım yapılan, parsel büyüklüğü, bölge ortalamasından küçük veya büyük, köy ya da mahalle yerleşim yeri içinde veya sınırında (köy yerleşik alanı civarı 100 m.), uygulama imar planı sınırına uzaklığı 0-1 km. veya 1-2 km., belediye mücavir sahası içinde, iller arası ya da uluslararası yola sınır olan taşınmazlar için objektif ölçü konulmaktadır.

Madde 31- 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 25 inci maddesinde yapılan düzenleme sonrası suiniyetli yapılaşmalar konusunda faydalı sonuçlar alınmaya başlanmış olmakla birlikte gerek ödenek yetersizliği ve gerekse altyapı yetersizlikleri sebebiyle büyük projelerin kamulaştırma çalışmalarının beş yıllık süre içerisinde tamamlanması mümkün olamamaktadır.

Madde ile, 2942 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde getirilen beş yıllık kısıtlama tamamlandığı halde kamulaştırma çalışmaları tamamlanmamış projelerde, gerekçeleri Bakanlar Kurulunca uygun bulunup onay verilmesi kaydıyla Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak beş yıl uzatılmasına imkân sağlanması ve kötüniyetli yapılaşmanın önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

Madde 32- 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 27 nci maddesine eklenen fıkra ile, kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılacak olan büyük, önemli ve ivedi yatırımlarda ihtiyaç duyulan taşınmaz mallara mahkemelerce verilen acele el koyma kararlarından sonra tapu kütüğüne şerh konulması ile taşınmaz malın tahliyesi ve bu süreçteki uygulamalarda karşılaşılan problemlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 33- 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa eklenen geçici 13 üncü madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, haklarında kesinleşmiş karar verilmiş olmakla birlikte kamulaştırma bedelinin geri alınmasına ilişkin işlemleri ve icra takipleri devam edenlerin de 2942 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikten yararlandırılması öngörülmektedir.

Madde 34- 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununun 2 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine dair anılan Kanunda yer alan yetkilerin DSİ Genel Müdürlüğüne verilmesi sebebiyle ilgili veya uygulayıcı kuruluş tanımının yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Madde 35- Yerleşim yerleri içerisinde geçen dere yataklarının yapılaşmayla kesitinin daraltılması, tekniğe uygun olmayan köprü ve menfez yapımı, sanayi ve evsel atıkların dökülmesi, kanalizasyon şebekesinin geçirilmesi, üzerinin kapatılması, kaçak kum ve çakıl alma faaliyetleri, membadaki rusbataın mansaba geçişinin sağlanamaması gibi çeşitli sebeplerle son yıllarda aşırı taşkınlar meydana gelmektedir. Yaşanan bu taşkınlarla birçok can ve mal kaybı meydana gelmiştir. 3194 sayılı İmar Kanununun 18 inci maddesinde yapılan düzenleme ile, söz konusu olumsuzlukların önüne geçilmesi hedeflenmektedir. Bu kapsamda yapılacak olan taşkın koruma ıslahı güzergahlarının inşaatı, muhtemel taşkınlarla can ve mal güvenliğini sağlayacak, taşkınla mücadele kapsamında birçok ilde, taşkın inşaatlarının yapımına öncelik ve hız verilecektir. Yerleşim yerlerindeki taşkın koruma güzergahlarının terk edilmesi halinde idarelere çok büyük maddi külfet getiren kamulaştırma maliyeti de sıfırlanmış olacaktır. Bu sebeplerle, taşkın koruma ıslahı güzergahlarının düzenleme ortaklık payı kesintisinden karşılanarak, 1/5.000 nazım imar planı ve 1/1.000 ölçekli imar uygulama planlarında bu alanların ayrılması hedeflenmektedir.

Madde 36- 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 33 üncü maddesinde yapılan değişiklik ile, Orman Genel Müdürlüğü'nün anılan Kanun kapsamındaki görevleri sebebiyle yapacağı işlemlere ilişkin muafiyet ve istisnalar düzenlenmektedir.

Orman Genel Müdürlüğü, 3234 sayılı Kanunun 1 inci maddesi uyarınca özel bütçeli ve tüzel kişiliği haiz bir Devlet kuruluşu olup mülkiyeti Maliye Hazinesine ait Devlet ormanlarının korunması, geliştirilmesi, imar ve ıslahı, kadastrosu gibi çok geniş kapsamlı görev ve yetkilere sahiptir. Tüm bu görevlere sahip bir Devlet kuruluşu olarak Orman Genel Müdürlüğü'nün bu işlemleri gerçekleştirirken her türlü resim harç ve benzeri masraflarla yükümlü tutulması, özellikle de takip etmek durumunda olduğu davalarda harca tabi tutulması Genel Müdürlük için büyük bir yük oluşturmakta, üstelik aynı konuda dava açan Maliye Hazinesi söz konusu ödemelerden muafken, mülkiyeti Maliye Hazinesine ait yerler için dava açan, Devlet malını savunan Orman Genel Müdürlüğü'nün harca tabi tutulması çelişki oluşturmaktadır.

Nitekim Sayıştay Başkanlığının Orman Genel Müdürlüğü 2015 Yılı Düzenlilik Denetim Raporunun Bulgu 16 başlığı altında "Aynı durumda olan Karayolları Genel Müdürlüğü, İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü ve bazı özel bütçeli kuruluşlar yasalarında yapılan değişikliklerle harçtan muaf hale gelmişlerdir. Esasen, Orman Genel Müdürlüğü tarafından açılan mülkiyet davaları için ödenen harçlar, Devletin bir hesabından çıkarılıp başka bir hesabına gelir kaydedilmesinden ibarettir. Ancak, bu uygulamanın, başta ödenek ve nakit ihtiyacının temininde yaşanabilecek sorunlar nedeniyle davaların açılmasında gecikmelere yol açılabileceği gibi, mevcut iş yüküne ilaveten Kurumun bu iş için personel istihdam etmesine, bürokratik işlem yürütmesine ve kırtasiye masrafları gibi çeşitli masraflar yapmasına yol açmaktadır. Hazine adına tescil edilen Devlet Ormanlarının korunması amacıyla Orman Genel Müdürlüğü tarafından açılan mülkiyet davaları için harç ödenmesinin ormanlarımızın etkin bir şekilde korunmasını olumsuz etkilediği ve harçların ödenmesi sürecinde gereksiz yere masraf yapılmasına yol açtığı değerlendirilmiştir." tespiti yapılmıştır.

Ayrıca 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının "Bu davalarda orman idaresi harçtan muafır." hükmü ile bir kısım davalarda Genel Müdürlüğü'nün harçtan muaf tutulmuş olması yargı mercileri nezdinde de birçok karışıklığa hatta hatalara yol açabilmektedir.

Madde 37- Orman Genel Müdürlüğü bünyesinde istihdam edilen orman muhafaza memurları ve orman mühendisleri çok zor arazi şartlarında görevlerini yerine getirmektedirler. 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanuna eklenen ek 1 inci madde ile, ilk defa açıktan atanacak muhafaza memurlarının ve orman mühendislerinin merkezi sınavın haricinde, mesleki şartlara uyum sağlayıp sağlayamayacağını tespit edilebilmesi maksadıyla ayrıca sözlü ve uygulamalı sınava tabi tutulmaları öngörülmektedir.

3234 sayılı Kanuna eklenen ek 2 nci madde ile, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolarda, orman kaynaklarının usulsüz müdahalelere, tabii afetlere, orman yangınlarına karşı korunması ve gerekli tedbirlerin alınması, su kaynaklarının muhafazası ve kirliliğinin önlenmesi, tabiat sevgisi ve bilincinin artırılması, çölleşme ile mücadele, hayvanların ve tabii hayatın korunması konularında uyarıcı ve eğitici mahiyette kamu spotu adı altında zorunlu yayın yapılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolarda, orman kaynaklarının usulsüz müdahalelere, tabii afetlere, orman yangınlarına karşı korunması ve gerekli tedbirlerin alınması konularında uyarıcı ve eğitici mahiyette kamu spotu adı altında zorunlu yayın yapılmasının sağlanması hedeflenmiştir.

Anayasanın 169 uncu maddesi uyarınca Devlete verilen ormanların korunması, geliştirilmesi ve işletilmesi görevi Orman Genel Müdürlüğüne yürütülmektedir. Bu görevlerden olan ormanların korunması, geliştirilmesi, ağaçlandırması, işletilmesi, yangınla mücadele gibi faaliyetler Genel Müdürlük personeli tarafından yürütülmektedir. Bu görevleri ifa eden personel görev yaptıkları süreçte sıklıkla ceza davaları ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Anayasanın vermiş olduğu bu görevi ifa eden personel, görev ifası esnasında karşı karşıya kaldıkları ceza davalarından maddi ve manevi olarak etkilenmektedir. 3234 sayılı Kanuna eklenen ek 3 üncü madde ile hem kurum aidiyetinin geliştirilmesi hem de yargılama esnasında ödemek zorunda kaldıkları avukatlık ücretlerinin idarece ödenerek personele destek olunması amaçlanmaktadır.

Madde 38- Madde ile, 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna 27/A maddesi eklenmesi öngörülmektedir. Meteoroloji gözlem sahalarından uzun yıllar boyunca elde edilen veri serisinin kesintiye uğramadan sürekliliğinin sağlanması, en az 30 yıllık veri serilerinin elde edilerek bu veri serisinin 100 yıllık periyotlara taşınabilmesi ve uzun yıllar boyunca elde edilen gözlem verilerinin herhangi bir kesinti veya yer değiştirme sebebiyle kullanılamaz duruma gelmesinin önlenmesi gerekmektedir. Meteoroloji Genel Müdürlüğüne ait meteoroloji gözlem sahaları, uzun yıllar ölçüm yapılması ve bu ölçüm verilerinin sürekliliğinin sağlanması gereken sahalardır. Bu sebeple, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de 50 yıl, 75 yıl, 100 yıl ve üzeri sürelerde gözlem yapılan meteoroloji gözlem istasyonlarının sertifikalandırılması çalışmaları başlatılmıştır. Uzun yıllardır ölçüm yapılan gözlem sahalarının tamamının veya bir bölümünün imara açılarak gözlem sahalarının yerinin değişmesi veya ölçüm şartlarının bozulması halinde hem veri serisi kırılarak uzun yıllar boyunca milli bir değer olarak elde edilen veri setleri kullanılamaz hale gelecek hem de yerleşim yerlerinde kritik önemi haiz ölçüm devamlılığı sağlanamayacaktır.

Madde 39- Orman tahdidi veya kadastrosu yapılan ancak tapuya tescil edilemeyen birimler tescil aşamasında kadastro müdürlüklerinin kontrolünden geçmekte ve teknik özellikleri itibarıyla tescil mevzuatına uygun olmadığından veya o yerde daha önce yapılmış olan arazi kadastrusunda oluşturulan haritalara ve tescil kayıtlarına uyumlu olmaması nedeniyle tescil edilmeden iade edilmekte ya da bekletilmektedir. Tescil edilemeyen bu yerlerde orman kadastro sınırları ile tapulama sınırlarının mutabakatı sağlanamadığından başta imar uygulamaları olmak üzere arazi kullanımına yönelik her

türlü planlama yapılamamaktadır. 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4 üncü maddesinde yapılan değişiklik ile, orman kadastro su yapılp kesinleştii halde teknik nedenlerle tescil edilemeyen 3.506 birimde yaklaşık 4 milyon hektar orman alanının tescili yapılmak suretiyle vatandaşların mağduriyetleri önleneceği gibi orman ve halk ilişkilerindeki olumsuzluklar da giderilmiş olacaktır. Orman ve arazi kadastro çalışmalarının bütünleştirilmesi, buna bağlı olarak yapılacak her türlü planlamanın sosyal ve ekonomik sıkıntıya neden olunmadan gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Madde 40- 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinde yapılan değişiklik ile, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün hidroelektrik enerji üreten baraj ve santralleri yapmaya devam etmesinde kamu yararı bulunduğundan, anılan Genel Müdürlüğün üretim lisansı almadan depolama tesisleri ve enerji tesislerini inşa etmek suretiyle bu kapsamdaki faaliyetlerini sürdürülebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 41- 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile mülga Çevre ve Orman Bakanlığı bünyesinde ana hizmet birimi olarak faaliyet gösteren Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü kapatılarak, aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesi ile bu genel müdürlüğe ait her türlü borç ve alacaklar, hak ve yükümlülükler, hiçbir işleme gerek kalmaksızın Orman Genel Müdürlüğüne devredilmiştir.

645 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girmesinden önce mülga Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğünce dış finansman kaynağı ile yürütülmesi planlanan, Çoruh Nehri Havzası Rehabilitasyon Projesi ile Murat Nehri Havzası Rehabilitasyon Projelerinin, kredi sağlayıcı kuruluşları olan Japon Uluslararası İşbirliği Ajansı ve Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu ile Hazine Müsteşarlığı arasında kredi anlaşmaları imzalanarak kaynak temin edilmiş ve uygulamalara geçilmiştir. Mülga Çevre ve Orman Bakanlığı döneminde 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun kapsamında tahsisli olarak kullanılması planlanan söz konusu kaynağın, projelerin başlangıç aşamasında, faaliyetleri yürütmekle görevli ve genel bütçeli kuruluş olan mülga Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğünün 645 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kapatılıp görev ve sorumluluklarının özel bütçeli kuruluş olan Orman Genel Müdürlüğüne devredilmesi dolayısıyla Orman Genel Müdürlüğüne tahsisli olarak kullanılması zarureti hasıl olmuştur. Bütçesinin %50'sini Hazine yardımı olarak alan Orman Genel Müdürlüğünün projeleri kapsamında maddenin yürürlüğe girmesinden önce sağlanmış ve yürürlüğe girmesini takiben sağlanacak olan dış finansmanın, Orman Genel Müdürlüğüne tahsisli olarak kullanılabilmesinin devamını teminen 4749 sayılı Kanuna ek 6 nci maddenin eklenmesi öngörülmektedir.

Madde 42- 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununda yapılan düzenleme ile, anılan Kanun hükümlerine göre elde edilen döner sermaye gelirlerinin daha verimli bir şekilde kullanılabilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 43- 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasına eklenen cümle ile, yatırım programında yer alan kamu yatırımı projeleri muhtevasında yapılan zorunlu ifraz işlemlerinin hızlandırılması amacıyla, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının onayının aranmayacağı hususu hüküm altına alınmaktadır.

Madde 44- Madde ile, arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine dair 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda yer alan yetkilerin Orman ve Su İşleri Bakanlığına ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne verilmesi sebebiyle söz konusu Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine dair tanımlar ile toplulaştırmaya ilişkin 17 nci madde hükmü yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 45- 5488 sayılı Tarım Kanununun 19 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, söz konusu maddede düzenlenen tarımsal destekleme araçlarından kırsal kalkınma destekleri içinde yer alan toplulaştırma, tarla içi geliştirme hizmetleri ve sulama sistemlerinin desteklerinin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından hibe şeklinde yapılması hükme bağlanmaktadır.

Madde 46- 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun eki ek-2’de yapılan değişiklik ile, bitkilerin üretim, işleme ve dağıtım aşamalarında resmi kontrollerden sorumlu meslek mensupları arasına orman mühendisi ve orman endüstri mühendisleri alınmaktadır.

Madde 47- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 2 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, söz konusu Kanunun tanımlar maddesine sulama birliklerinin yeniden yapılandırılması neticesinde ihtiyaç duyulan ilaveler yapılmaktadır.

Madde 48- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 9 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, sulama birliklerinin yeniden yapılandırılması neticesinde “birlik meclisi” ve “yönetim kurulu” organları kaldırıldığından, başkanlık ile başkanın görev, yetki ve sorumlulukları yeniden düzenlenmektedir.

Madde 49- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 12 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, birlik tarafından birlik üyelerine ve birliğin görev alanı dışında kalan su kullanıcılarına uygulanacak cezai hükümler yeniden düzenlenmektedir.

Madde 50- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 18 inci maddesinde yapılan değişiklik ile, birliklerin denetiminde yaşanan sıkıntıların ortadan kaldırılması maksadıyla idari ve mali denetimin her yıl valilikler tarafından yapılmasına veya yaptırılmasına ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmakta, Maliye Bakanlığı ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün dahil olduğu yeni bir denetim şekli düzenlenmektedir. Madde ile ayrıca, denetim sonucunda birliğin zararının tespit edilmesi halinde uygulanacak yaptırıma ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 51- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 20 nci maddesinde yapılan değişiklik ile, birliğin tüzel kişiliğinin sona ermesi, tasfiyesi, birliğin tüzel kişiliğinin sona ermesini müteakip hizmetlerin aksamaması için sulama faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 52- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununa eklenen ek 1 inci madde ile, birliğin hizmet alanı içerisinde sahip olduğu görev ve yetkilere ilişkin düzenlemeler yapılmakta, bu kapsamda sulama tesisleri ve birliğin sürdürülebilirliğinin sağlanması maksadıyla birlik görev alanında yer alan su kullanıcılarının tesisten faydalanabilmek için o birliğe üye olması zorunlu hale getirilmekte, birliğe ilk üyelik kaydı sırasında alınan katılım payının, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından belirlenen miktarda alınmasına yönelik düzenleme yapılmakta, birlik üyelerinin yükümlülükleri, sulama tesisinden faydalanmaları için sözleşme imzalama zorunluluğu hükmü eklenerek maddede yeniden düzenlenmekte, su kullanıcıları olma vasfını kaybedenlerin üyeliklerinin resen sonlandırılmasına, birlik alacaklarının takibine ve birlik görev alanı dışında kalan su kullanıcılarından tahsil edilecek su kullanım hizmet bedeline ilişkin düzenleme yapılmakta, birlik başkanına ödenecek huzur hakkı belirlenmekte, yapılan denetimler sonucunda maksadına ulaşamayacağı tespit edilen sulama birliklerinin birleştirilmesine ilişkin esaslara dair düzenleme yapılmaktadır.

Madde 53- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununa eklenen geçici 2 nci madde ile, maddenin yürürlüğe girdikten sonraki geçiş sürecine ilişkin; geçici 3 üncü madde ile de maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başkanlık görevini yapmakta olanlardan uygun olanların başkan olarak atanmasına ve özlük haklarına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 54- Madde ile, 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununda yapılan değişiklikler uyarınca yürürlükten kaldırılması öngörülen hükümlere ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Madde 55- Madde ile, 6831 sayılı Orman Kanununa göre kesinleşmiş orman haritalarında tescil edilip edilmemesine bakılmaksızın düzeltmeyi gerektiren hususlarla ilgili yapılacak iş ve işlemler 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4 üncü maddesinde düzenlendiğinden 6292 Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin onuncu fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 56- 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan düzenleme ile, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne tarımsal sulama tesislerinin elektrik ihtiyacını karşılamak amacıyla lisanssız olarak yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurma yetkisi verilmektedir.

Madde 57- Madde ile, arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine dair yetkilerin Orman ve Su İşleri Bakanlığına ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne verilmesi sebebiyle Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Tarım Reformu Genel Müdürlüğüne 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 11 inci maddesinde yer alan mezkûr konuya ilişkin görevleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 58- Yürürlük maddesidir.

Madde 59- Yürütme maddesidir.

Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonu
Esas No: 1/929
Karar No: 6

06/04/2018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1/929 esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 15-20-21 ve 29 Mart 2018 ile 04 Nisan 2018 tarihlerinde yapılan toplantılarında görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığa arz olunur.

Orman ve Su İşleri Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 9/3/2018 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan 1/929 esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, 12/3/2018 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak ise Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm ile Çevre Komisyonlarına havale edilmiştir. Tasarı, Komisyonumuzun 15-20-21 ve 29/3/2018 ile 04/04/2018 tarihlerinde yaptığı toplantılarında, Orman ve Su İşleri; Gıda, Tarım ve Hayvancılık; Çevre ve Şehircilik; Adalet; Maliye; İçişleri; Enerji ve Tabii Kaynaklar; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıkları; Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ), Orman Genel Müdürlüğü (OGM), Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) ile konuyla ilgili ülke çapındaki sulama birlikleri, tarım ve ormancılık sendikaları gibi çeşitli sivil toplum örgütleri temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde Hükümet adına yapılan sunumda özetle;

- Baraj ve gölet gibi sulama tesislerinde su yüzeyiyle rezervuar alanında azami su kotu ile işletme kotu arasında kalan yerlerde güneş enerjisi sistemleri kurma konusunda DSİ'ye yetki verildiği, ayrıca bugüne kadar 6200 sayılı Kanunda açık bir şekilde yer almayan su tahsisi faaliyetlerinin Tasarıyla açık bir şekilde düzenlenmekte olduğu,

- Arazi toplulaştırmalarından ve inşa edilecek sulama tesislerinden yatırım bedeli geri ödemesi alınmayacağı,

- Arazi toplulaştırması ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yerine getirilmesi maksadıyla DSİ'nin bünyesinde üç daire başkanlığının kurulmasının öngörüldüğü ve DSİ Genel Müdür Yardımcısı sayısının dörtten beşe çıkarıldığı,

- DSİ'nin harçlardan, damga vergisinden, döner sermaye ücretinden ve gelirleri yönünden vergiden muaf olacağı,

- DSİ'nin projeleri içerisinde kalan yerlerde, maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce DSİ'nin uygun görüşünün alınması gerektiğinin hükme bağlandığı,

- İşletme ve bakım gideri borcu olan çiftçilerin, borçlarına karşılık tarımsal destek ödemelerinin mahsup edilerek DSİ'nin ödenmesi şeklinde düzenleme getirildiği,

- DSİ tarafından uygun görülen sulama işletmelerinin ilgisine göre Yatırım İzleme Koordinasyon Başkanlıklarına, diğer yerlerde Belediyelere ve İl Özel İdarelerine devredilebileceği,

- Devlet ormanlarında OGM'nin iznine bağlı faaliyetlerin kapsamının, arkeolojik kazı ve restorasyon yapılması; tarihi eserlerin restorasyonu ve korunması için gerekli tesis inşası; odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılması gibi faaliyetlerle genişletilmesinin öngörüldüğü,

- Devlet ormanlarında dikili ağaç satışı ve amenajman planlarına göre yıllara sâri satış hükmü getirildiği,

- Orman yangınları ile mücadele usul ve esaslarının günümüz şartlarına göre yeniden düzenlenerek yangınlara müdahale konusunda gönüllülük sisteminin getirildiği,

- Orman kadastro yapılmayan veya orman kadastro sınırları dışında kalan gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapulu olan ağaçlandırılmış taşınmazlara ilişkin mülkiyet ihlalinin karşılığında, vatandaşlara Maliye Hazinesinden taşınmaz verilmesi suretiyle mağduriyetlerin giderildiği,

• Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında fayda görülmemeyen, üzerinde yerleşim yeri bulunan taşlık, kayalık ve fiilen orman vasfı taşımayan alanların orman sınırları dışına çıkarılması ve karşılığında çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere Hazine taşınmazlarının orman kurulmak üzere OGM’ye tahsisi şeklinde düzenleme getirildiği,

• İçme suyu tesislerinden dolayı DSİ’ye borcu olan belediyelerin bu borçlarının Maliye Bakanlığı veya İller Bankası tarafından kesinti yapılarak DSİ’ye ödenmesinin sağlandığı,

• Tarım Kanunundaki desteklemelere “Tarla içi sulama sistemi destekleri” adı altında DSİ’nin kullanacağı bir destekleme ödemesinin eklendiği,

• DSİ tarafından tarımsal sulama maksatlı olarak kurulan ve işletilen lisanssız yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurma yetkisi verileceği

ifade edilmiştir.

Tasarı üzerinde Komisyon üyeleri tarafından ifade edilen çeşitli görüşlerde ise kısaca;

• Tasarıyla özellikle 5, 6 ve 8 inci maddelerle DSİ’ye verilmesi öngörülen yetkilerin, tarımsal sulamanın özelleştirilmesi ve çiftçilerin kullandığı suyun sayaca bağlanacağı anlamına geldiği,

• DSİ tarafından tarımsal sulama maksatlı olarak kurulan ve işletilen lisanssız yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurulmasının ÇED raporu şartına bağlanması gerektiği ancak bu tesislerin sadece sulamada kullanılan elektriği üretmesi gerektiği, kiralanabilir olmasının yanlış olacağı,

• Arazi toplulaştırması işlemlerinin tek elde toplanmasının olumlu bir düzenleme olduğu,

• Baraj gölet ve sulama tesislerinin yatırım bedellerinin amortismanına tabi olmayarak çiftçilerden alınmamasının olumlu bir düzenleme olduğu,

• İşletme ve bakım gideri borcu olan çiftçilerin, borçlarına karşılık tarımsal destek ödemelerinin mahsup edilerek DSİ Genel Müdürlüğüne ödenmesi şeklinde düzenlemenin tarımsal desteklerin çiftçilere doğrudan bir gelir desteği amaçlamasından dolayı doğru bir uygulama olmayacağı,

• Sulama birliklerinin büyük kısmının zarar etmediği, bu nedenle iyi işleyen birliklerin yapısının değişmesine gerek olmadığı, DSİ tarafından yönetilmesinin mevcut sorunları çözemeyeceği ayrıca birliklerin hâlihazırda çiftçilerin katılımıyla demokratik bir şekilde yönetildiği yönetimlerinin feshedilmesinin uygun olmadığı,

• Orman ürünlerinin özellikle dikili ağaçların piyasada açık arttırmayla satılmasının ormanlara zarar vereceği,

• Orman mühendisleri ve muhafaza memurlarının sadece sözlü sınavla alınmaması gerektiği,

• Hazineyle OGM arasında arazi değişimine imkân tanıyan maddede orman sınırlarında yer alan taşlık kayalık ve verimsiz olarak ifade edilen alanların yerleşim yeri olarak değerlendirilmesinin yanlış olacağı zira bu alanların da orman florasının parçası olduğu hususları ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasından sonra maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

Tasarının adı, tasarıda sadece bir kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılması nedeniyle, kanun yapım tekniğine uygun olması açısından; “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” olarak değiştirilmiştir.

Maddeler üzerinde yapılan görüşmelerde,

- 10/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunda değişiklik yapılmasına yönelik, bu kanun kapsamında yerine getirilen koruma hizmetlerinden koruma ücreti alınmamasını düzenleyen yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 1 inci maddesi olarak metne işlenmiştir.
- 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunda değişiklik yapılmasına yönelik, orman muhafaza memurlarının da emekli olduktan sonra silah taşıma ve bulundurma ruhsatı alabilmelerini düzenleyen yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde Maliye Bakanlığı temsilcisinin itirazlarına karşın oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 2 nci maddesi olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 1 inci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 3 üncü madde olarak,
- Tasarının 2 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 4 üncü madde olarak,
- Tasarının 3 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 5 inci madde olarak,
- Tasarının 4 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 6 ncı madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 5 inci maddesi, sulama hizmetlerinden yararlanacak gerçek ve tüzel kişilerin, su aboneliği şeklinde sözleşme imzalayarak sulama hizmetlerinden yararlanabilmesi uygulamasının yaratabileceği problemler nedeniyle;
- Tasarının 6 ncı maddesi, kamu kurum ve kuruluşları dışındaki tüzel kişilere devredilmiş olan sulama tesislerinden hizmet alanların ödeyeceği ücretlerin nasıl belirleneceği ve bunların borçlarının 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa tabi olduğunu düzenleyen hükmünün, sulama tesislerinin özelleştirilmesi anlamına geldiği gerekçesiyle oybirliğiyle Tasarı metninden çıkarılmıştır.
- Tasarının 7 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.
- Tasarının 8 inci maddesi önergeyle değiştirilmek ve redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Bu kapsamda;
 - 8 inci maddeyle 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 7 nci madde önergeyle değiştirilmiş; su kaynaklarının DSİ tarafından gerçek ve tüzel kişilere, su kullanım izni verilmek suretiyle su tahsisini düzenleyen ilk cümlesi ile ikinci cümlesinde geçen su kaynaklarının diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca tahsisi, kiralanması ve ruhsatlandırılması işlemlerinde DSİ'nin uygun görüşünün alınmasını öngören ikinci cümlesindeki “uygun” ifadesi metinden çıkarılmıştır.
 - 8 inci maddeyle 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 8 inci madde önergeyle değiştirilmiş; 6200 sayılı Kanunda “Bakanlık” tanımı yer almadığından uygulamada tereddütlere sebebiyet vermemesi amacıyla metinde geçen “Genel Müdürün teklifi ve Bakanın onayı” ifadesi, “Genel Müdürün teklifi ve Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanın onayı” şeklinde düzenlenmiştir.

- 8 inci maddeyle 6200 sayılı Kanuna eklenen, çiftçilerin sulama işletme ve sulama bakım borçlarının, çiftçilere yapılacak desteklemelerden mahsup edileceğini öngören Ek 11 inci madde; borçlara karşılık desteklemelerden yapılacak mahsubun banka ödemeleri esnasında yapılması şeklinde hükme bağlanmıştır.
- 8 inci maddeyle 6200 sayılı Kanuna eklenen; tüzel kişiliği sona eren sulama birlikleri tarafından işletilmekte olan sulama tesislerinin belediyelere, Yatırım İzleme Koordinasyon Başkanlıklarına veya il özel idarelerine devrini öngören Ek 12 nci maddesi önergeyle değiştirilmiş; söz konusu devrin yapılabilmesi için, DSİ'nin teklifine ilaveten “ilgili idarenin talep etmesi” şartı getirilmiş; ikinci fıkrası redaksiyona tabi tutulmuş; üçüncü fıkrasında yer alan, sulama tesislerinin DSİ tarafından işletme hakkı devri yoluyla özel hukuk tüzel kişilerine işlettirilebileceği ifadesi, sulama tesislerinin özelleştirilmesinin önünü açacağı; “işletme hakkı devri” ifadesi metinden çıkarıldığı için, işletme hakkının nasıl yapılacağını düzenleyen dördüncü fıkrası bu düzenlemeye uyum sağlamak amacıyla metinden çıkarılmıştır.
- Tasarının 9 uncu maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle,
- Tasarının 10 ve 11 inci maddeleri oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.
- Tasarının 12 nci maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Kabul edilen önerge ile devlet ormanlarında yapılması izne bağlanan faaliyetlere “balık üretmek üzere tesis kurulması ve göl, baraj ve deniz yüzeyinde yapılan balık üretimi için karada yapılması mecburi tesisler” de dâhil edilmiştir.
- Tasarının 13 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş,
- Tasarının 14 üncü maddesi, orman köylülerinin aleyhine olabileceği gerekçesiyle oybirliğiyle tasarıdan çıkarılmıştır.
- Tasarının 15 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 14 üncü madde olarak,
- Tasarının 16 ncı maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 15 inci madde olarak,
- Tasarının 17 nci maddesi redaksiyona tabi tutularak oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 16 ncı madde olarak,
- Tasarının 18 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 17 nci madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 19 uncu maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oy çokluğuyla kabul edilmiş ve 18 inci madde olarak metne işlenmiştir. Yapılan değişiklikle, köy veya kasaba statüsünde iken 6360 sayılı Kanunla mahalleye dönüşen yerleşimlerin de, büyükşehir belediyesi olmayan illerde bulunan orman köyü veya köylüsüne tanınan hak, sorumluluk ve imtiyazlardan yararlanmasının devam ettirilmesi amaçlanmıştır.
- Tasarının 20 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 19 uncu madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 21 inci maddesi oybirliği ile tasarıdan çıkarılmıştır.
- Tasarının 22 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 20 nci madde olarak,

- Tasarının 23 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 21 inci madde olarak,
- Tasarının 24 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 22 nci madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 25 inci maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oy çokluğuyla kabul edilmiş ve 23 üncü madde olarak metne işlenmiştir. Yapılan değişiklikle DSI tarafından yapılıp belediyelere devredilen sulama tesislerine ilişkin borçlanmanın belediye ile DSI arasında imzalanacak protokolle belirleneceği hükme bağlanmış; ayrıca, devredilen tesislere ait ödenmeyen borçların, Maliye Bakanlığı veya İller Bankası ödeneklerinden “% 25’e kadar” yapılacak kesintilerle karşılanmasına ilişkin oran “% 10’a kadar” olarak değiştirilmiştir.
- Tasarının 26 ncı maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 24 üncü madde olarak,
- Tasarının 27 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 25 inci madde olarak,
- Tasarının 28 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 26 ncı madde olarak,
- Tasarının 29 uncu maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 27 nci madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 30 uncu maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oy çokluğuyla kabul edilmiş ve 28 inci madde olarak metne işlenmiştir. Yapılan kamulaştırma bedelinin tespitinde objektif değer ölçüsü arazi zemin bedellerinde uygulandığı için, madde metninde geçen “tespit edilen bedel” ifadesi “tespit edilen arazi bedeli” olarak değiştirilmiştir.
- Tasarının 31 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 29 uncu madde olarak,
- Tasarının 32 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 30 uncu madde olarak,
- Tasarının 33 üncü maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 31 inci madde olarak,
- Tasarının 34 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 32 nci madde olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 35 inci maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oy çokluğuyla kabul edilmiş ve 33 üncü madde olarak metne işlenmiştir. Maddede yapılan değişiklikle taşkın kontrol tesisi alanları için ayrılacak düzenleme ortaklık payının öncelikle hazine mülkiyetindeki alanlardan ve % 40’a kadar olan düzenleme ortaklık payında, diğer tesislerden pay kalması halinde karşılanması amaçlanmıştır.
- Tasarının 36 ncı maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 34 üncü madde olarak,
- Tasarının 37 nci maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle kabul edilmiş ve 35 inci madde olarak metne işlenmiştir. Yapılan değişiklikle, 3234 sayılı Kanunda Bakan tanımı yapılmadığı için, tereddütleri gidermek amacıyla madde metninde geçen “Bakan” ifadesinden önce gelmek üzere “Genel Müdürlüğün bağlı olduğu” ifadesi eklenmiştir.
- Tasarının 38 inci maddesi metinden çıkarılmıştır.
- Tasarının 39 uncu maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 36 ncı madde olarak,
- Tasarının 40 ıncı maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 37 nci madde olarak metne işlenmiştir.

- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununda değişiklik yapılmasına yönelik, arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yetkisinin Tasarıyla DSİ'ye geçmesi, mera ve orman alanlarını da ilgilendirebileceği, bu nedenle DSİ ve OGM temsilcileri ile ilgili köy veya mahalle muhtarının da mera komisyonunda yer almasını öngören yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 38 inci maddesi olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 41 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 39 uncu madde olarak,
- Tasarının 42 nci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 40 inci madde olarak,
- Tasarının 43 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 41 inci madde olarak,
- Tasarının 44 üncü maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 42 nci madde olarak,
- Tasarının 45 inci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle aynen kabul edilmiş ve 43 üncü madde olarak metne işlenmiştir.
- 31/10/2006 tarihli ve 5553 sayılı Tohumculuk Kanununda değişiklik yapılmasına yönelik, tohumculuk alt birlikleri gelirleri arasında yer alan, üyelerden binde üç oranında yapılan kesintinin binde bire düşürülmesini öngören yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 44 üncü maddesi olarak metne işlenmiştir.
- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununda değişiklik yapılmasına yönelik, hayvanların tanımlanması amacıyla kullanılan kulak küpesi, mikroçip ve benzeri tanımlama araçları için yetiştiriciden bedel alınmamasını öngören yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 45 inci maddesi olarak metne işlenmiştir.
- Tasarının 46 ncı maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oybirliğiyle kabul edilmiştir. Yapılan değişiklikle, 5996 sayılı Kanunda yer alan kontrollerden sorumlu meslek mensupları tablosunun bazı farklı bölümlerine su ürünleri, gıda, tütün, teknoloji, ziraat, orman ve orman endüstri mühendisleri ile veteriner hekimler eklenmiştir.
- Tasarının 47 nci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla,
- Tasarının 48 inci maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Yapılan değişiklikle madde başlığı düzeltilerek başlığın madde içeriğiyle uyumlu olması sağlanmıştır.
- Tasarının 49 uncu maddesi oyçokluğuyla aynen,
- Tasarının 50 nci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla,
- Tasarının 51 inci maddesi oyçokluğuyla aynen,
- Tasarının 52 nci maddesi oyçokluğuyla aynen,
- Tasarının 53 üncü maddesi önergeyle değiştirilmek suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Yapılan değişiklikle, maddeyle 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununa eklenen Geçici Madde 3 Tasarı metninden çıkarılmıştır.
- Tasarının 54 üncü maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla,
- Tasarının 55 inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.

- 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunda değişiklik yapılmasına yönelik, yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş, ihdas edilen madde Tasarının 56 ncı maddesi olarak metne işlenmiştir. Değişiklikle, daha önce yapılan kanuni düzenlemeyle kamu kurum ve kuruluşlarına ait bina ve tesislerin her türlü etüt, proje ve maliyet hesapları ile inşa edilmesi, güçlendirilmesi, onarımlarının yapılması, yaptırılması ve denetlenmesi işlemlerinin 31/5/2018 tarihi itibarıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığı yerine ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca ifa edilmesi öngörülmüştür. Ancak, kamu kurum ve kuruluşlarının yeterli altyapı ve uzmanlıklarının olmaması nedeniyle bu işlemlerin bir süre daha Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yürütülmesinde yarar görüldüğünden 6306 sayılı Kanundaki süre uzatılmıştır.
- Tasarının 56 ncı maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 57 nci madde olarak metne işlenmiştir.
- 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmasına yönelik, yeni madde ihdasına ilişkin önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 58 inci madde olarak Tasarı metnine işlenmiştir. İhdas edilen maddeyle, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu ile Şeker Kurumunun kapatılarak bu kurumlara ait görevlerin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına verilmesi nedeniyle, Bakanlık bünyesinde bu görevleri yürütmek üzere müstakil Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığı ile müstakil Şeker Dairesi Başkanlığı kurulmuştur.
- Tasarının 57 nci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 59 uncu madde olarak metne işlenmiştir.
- İhdas edilerek Tasarıya eklenen 58 inci maddeyle kurulan iki daire başkanlığının görevlerini düzenlemek üzere 639 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmasına ilişkin yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 60 ncı madde olarak Tasarı metnine işlenmiştir.
- İhdas edilerek Tasarıya eklenen 58 inci maddeyle kurulan iki daire başkanlığını 639 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede bulunan teşkilat şemasına eklemek üzere yeni madde ihdasına ilişkin önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 61 inci madde olarak Tasarı metnine işlenmiştir.
- İhdas edilerek Tasarıya eklenen 58 inci maddeyle kurulan iki daire başkanlığına, iki daire başkanı kadrosu ihdas edilmesine dair yeni madde ihdasına dair önerge ve önergeyle ihdas edilen madde oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 62 nci madde olarak tasarıya eklenmiştir.
- Yürürlük maddesi olan 58 inci madde oyçokluğuyla aynen kabul edilmiş ve 63 üncü madde olarak metne işlenmiştir.
- Yürütme maddesi olan 59 uncu madde oyçokluğuyla kabul edilmiş ve 64 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Tasarı, son oylamasında hazır bulunan üyelerin oyçokluğuyla kabul edilmiştir.

Tasarının tümü, redaksiyon yetkisi Komisyonumuza verilmek üzere kabul edilmiş ve kanun yapım tekniğine, Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğe ve yazım kurallarına uyum sağlanması amacıyla gözden geçirilmiştir.

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca, Tasarı'nın Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Adana Milletvekili Fatma Güldemet SARI ve Erzurum Milletvekili Orhan DELİGÖZ özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Mehmet Babaoğlu</i> Konya	Başkanvekili <i>Mehmet Öntürk</i> Hatay	Sözcü <i>Mehmet Erdem</i> Aydın
Kâtip <i>Hüseyin Filiz</i> Çankırı	Üye <i>Fatma Güldemet Sarı</i> Adana	Üye <i>Muharrem Varlı</i> Adana
Üye <i>Hüseyin Samani</i> Antalya	(Bu raporun özel sözcüsü) Üye <i>Mustafa Mit</i> Ankara	(Muhalefet şerhi ektedir) Üye <i>Mehmet Ali Aslan</i> Batman
(Son toplantıda bulunamadı)	(Son toplantıda bulunamadı, muhalefet şerhi ektedir)	(Muhalefet şerhi vardır)
Üye <i>Orhan Sarıbal</i> Bursa	Üye <i>Ayhan Gider</i> Çanakkale	Üye <i>Ahmet Sami Ceylan</i> Çorum
(Son toplantıda bulunamadı, muhalefet şerhi ektedir)		
Üye <i>Ebubekir Bal</i> Diyarbakır	Üye <i>Okan Gaytancıoğlu</i> Edirne	Üye <i>Rafet Sezen</i> Edirne
Üye <i>Orhan Deligöz</i> Erzurum	(Muhalefet şerhi ektedir) Üye <i>Kamil Okyay Sındır</i> İzmir	Üye <i>Hülya Nergis</i> Kayseri
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye <i>Selahattin Minsolmaz</i> Kırklareli	Üye <i>Türabi Kayan</i> Kırklareli	Üye <i>Muhammet Uğur Kaleli</i> Konya
Üye <i>Ömer Fethi Gürer</i> Niğde	(Son toplantıda bulunamadı, muhalefet şerhi ektedir) Üye <i>Ali Akyıldız</i> Sivas	Üye <i>Leyla Birlık</i> Şırnak
(Muhalefet şerhi vardır)	(Muhalefet şerhimiz vardır)	(Son toplantıda bulunamadı, muhalefet şerhi ektedir)
	Üye <i>Metin Akgün</i> Tekirdağ	

MUHALEFET ŞERHİ

1/929 Esas Sayılı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na karşı olmamızın nedenleri aşağıda belirtilmiştir.

KANUN TASARISININ GENELİ ÜZERİNE DEĞERLENDİRME

Son dönemlerde, içeriğinde birbiriyile hiçbir ilişki bulunmayan ve normal şartlarda yan yana gelmesi mümkün olmayan, çok sayıda kanunda değişiklik yapılmasını öngören ve "Torba Kanun" olarak adlandırılan kanun tasarıları ve tekliflerinin gündeme getirilerek aceleyle yasalaştırılması yöntemi iktidar tarafından bir alışkanlık haline getirilmiştir. Söz konusu “torba yasalar”, aynı zamanda İçtüzüğün 91. maddesi uyarınca da temel kanun olarak görüşülmek üzere genel kurula indirilmektedir.

Kötü bir alışkanlık olarak değerlendirdiğimiz bu türden kanun hazırlama ve yapma tekniği, hem torba kanun teklif ve tasarılarında ele alınan konuların yürürlükteki mevzuatla uyumu açısından ciddi sorunlar yaratmakta hem de bu kanunların uygulanması aşamasında daha önceden öngörülemeyen sıkıntılar ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bunun sonucunda, TBMM'den ilgili ihtisas komisyonlarında yeterince tartışılıp görüşülmeden acele bir şekilde geçen çok sayıda düzenlemeden ülkemiz ve vatandaşlarımız doğrudan veya dolaylı olarak olumsuz etkilenerek mağdur olmakta ve aynı kanun maddesinin kısa süre içinde defalarca değiştirilmesi gereği doğmaktadır.

Devlet yönetimini ve toplumun geniş kesimlerini yakından ilgilendiren, bazı sektörlerde iş ve işleyiş kurallarını, idari ve teşkilat düzenlemelerini, bütçe dengesini, ekonomideki kaynak dağılımını ve ekonomik tercihleri etkileme olasılığı yüksek olan bu nitelikteki düzenlemelerin, torba kanun yöntemiyle yasalaştırılmak istenmesi demokrasimizin yerleşik teamüllerine de uygun değildir.

Bu yöntem, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının kanunların hazırlık aşamasında görüşlerinin alınamamasına, getirilen düzenlemelerin ekonomik ve mali etkilerinin yeteri kadar anlaşılabilmesine ve tartışılabilmesine neden olmaktadır. Son dönemlerdeki kanun teklif ve tasarıları, düzenleyici etki analizleri yapılmadan TBMM'ye sunulmakta dolayısıyla söz konusu kanun değişikliklerinin yasal bir gereklilik olan bütçeye ve ekonomiye getireceği mali yükü hesaplanamamakta ve bu çerçevede bütçe dengesinin bozulması ve dolayısıyla da ülke ekonomisinin olumsuz yönde etkilenmesine neden olmaktadır.

Komisyonumuzda görüşülerek karara bağlanmış bulunan bu kanun tasarısı da bir Torba Kanun Tasarısı niteliğindedir.

Tasarı, 09.03.2018 tarihinde TBMM Başkanlığına sunulmuş olup, TBMM Başkanlığı tarafından da 12.03.2018 tarihinde Esas Komisyon olarak Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonuna, Tali Komisyon olarak ta İçişleri Komisyonuna, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna ve Çevre Komisyonuna sevk edilmiştir.

Komisionumuza sunulan tasaru 59 maddeden oluşmakta iken, Komision g6r6şmelerimiz esnasında verilen 6nergeler ile 5 madde tasarıdan 6ıkartılmış olup yeni 10 madde tasarıya eklenmiştir. Dolayısıyla, Komisionumuzda kabul edilmiş bulunan kanun tasarısı toplam 64 madde ile karara bağlanmış bulunmaktadır. Yeni madde ihdas 6nergeleri, Komisionumuzun son toplantısında ve son anda Komision g6ndemine alınmış olup, Komisionumuzun ilgi alanında dahi bulunmayan bazı 6nergeleri de (6rneğin 6evre ve Şehircilik Bakanlığının g6rev, yetki ve sorumluluklarını d6zenleyen 644 sayılı KHK’da değişiklik) i6eren s6z konusu ek maddeler, konunun muhatabı olan, kurum ve kuruluşlara, ilgililerine, uzmanlara, meslek odalarına, 6niversitelere ve diğer ilgili STK’lara dahi danışılmadan g6r6ře a6ılıp g6ndeme alınmış ve karşı g6r6şlerimize rağmen “yangından mal ka6ırır” misali karara bağlanmıştır.

Tasarı; yaklaşık otuz yakın kanun veya kanun h6k6m6nde kararname 6zerinde değişiklikler i6eriyor. Bu kanun ve kanun h6k6m6nde kararnamelerden bazıları;

- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Kanunu,
- 167 sayılı Yeraltı Suları Kanunu,
- 2943 sayılı Kamulaştırma Kanunu,
- 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi D6zenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanunu,
- 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu,
- 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve G6revleri Hakkında KHK
- 3194 sayılı İmar Kanunu,
- 5488 sayılı Tarım Kanunu,
- 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu,
- 6292 sayılı Orman K6yl6lerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun
- 6831 sayılı Orman Kanunu,
- 2873 sayılı Mill6 Parklar Kanunu,
- 6964 sayılı Ziraat Odaları ve Ziraat Odaları Birliği Kanunu,
- 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu,
- 7269 sayılı Umumi Hayata M6essir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun,
- 1053 sayılı İ6me Suyuyla ilgili kanun,
- 3234 sayılı Orman Genel M6d6rl6ė6 Teşkilat Kanunu,
- 3254 sayılı Meteoroloji Genel M6d6rl6ė6 Teşkilat Kanunu,
- 3402 sayılı Kadastro Kanunu,
- 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi 6retim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının D6zenlenmesi Hakkında Kanun,
- 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat Kanunu,
- 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu,
- 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu
- 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu
- 4749 sayılı Kamu Finansmanı Bor6 Y6netiminin D6zenlenmesi Hakkında Kanun
- 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bı6ıklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanun
- 4081 sayılı 6ıft6ı Mallarının Korunması Hakkında Kanun
- 644 sayılı 6evre ve Şehircilik Bakanlığı Teşkilatı Hakkında KHK

- 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu
- 4342 sayılı Mera Kanunu

Kanun Tasarısı, her ne kadar çok sayıda kanunda değişiklik önerisi getiriyor olsa da görüldüğü kadarıyla birkaç temel konuda gerek ülke ekonomimiz, gerek çiftçilerimiz ve gerekse ormanlarımızı da içine alan ekosistem üzerinde sorunlu maddeler taşımaktadır.

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün personel ve idari teşkilat kapasitesini çok aşan ve gelecekte yönetsel sorunları da beraberinde getirecek olan bazı hizmetlerin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'ndan Orman ve Su İşleri Bakanlığı bünyesindeki Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'ne devredilmesi bunlar arasında sayılabilir. Devredilen söz konusu hizmetler arasında; arazi toplulaştırması ve tarla içi geliştirme hizmetleri, 2500'ün üzerindeki sulama kooperatiflerinin denetim ve gözetimi, 378 sulama birliğinin tamamının devri ile yönetim, denetim ve gözetimi vb yer almaktadır. Gelecekte yaşanması kaçınılmaz olan sorunlar öncelikle çiftçimizin, tarımsal üretimimizin, toprak ve su varlıklarımızın yönetiminin, tüketici durumunda olan bütün yurttaşlarımızın, çevre ve ekosistem sağlığının ve ülke ekonomimizin olumsuz etkilenmesine neden olacaktır. Ayrıca, sulama birliklerinin başkanlığına, belediyelere kayyum atar gibi, atanacak olan devlet memurları ile gerçekleştirilecek su varlıklarımız ve birlik yönetim anlayışı, yaşam kaynağımız olan sularımızın siyasete ve ticarete alet edilmesine neden olacağı da ortadadır. Bu sayede sularımız, ülkeyi yöneten siyasal iktidarların siyasi tehdit aracına dönüşecek ve rekabetin ve ticaretin de konusu olabilecektir.

Tasarıda, Orman Kanunu'nda yapılacak değişikliklerle ise; "orman vasfını taşımayan taşlık, kayalık, vb işe yaramaz alan" aldatmacası ile ormanlarımızın tahribatının, yok edilmesinin ve konut veya sanayi/maden işletmelerine ruhsat verilebilmesinin önü açılarak orman ekosistemlerinin yok edilmesinin önü açılıyor. Depolama amacı ve koşullarına yönelik kriterler kanunda tanımlanmadan, yeraltına depo alanlarının yapılmasına izin verilerek, gelecekte yer altı su hareketlerinin olumsuz etkilenmesi veya tehlikeli atıkların depolanması sonucu ormanlarımızın, toprak ve yeraltı su varlıklarımızın tehdit altına girmesi riski kaçınılmaz olacaktır.

KANUN TASARISININ MADDELERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİMİZ

Tasarının maddeleri üzerindeki görüş ve önerilerimize aşağıda yer verilmiştir;

Tasarının 1. Maddesi ile barajlar, göletler ve su kanallarının etrafına ve üzerine güneş enerjisi sistemlerinin kurulması için, kamu arazilerinin enerji firmalarına kiralanması ve bu sistemlerin ilgili firmalarca işletilmesi mümkün hale getirilmiştir. Oysa ki, Çevresel Etki Değerlendirme Yönetmeliği uyarınca 'ÇED Gereklidir' olarak değerlendirmek suretiyle ÇED Olumlu raporunun alınması koşulu metinde yer almadığı takdirde; su yüzeyleri veya rezervuar alanına yapılması düşünülen güneş enerji sistemlerinin su altı, ve üstü biyolojisine ve havza alanına ve ekosisteme olası etkilerinin araştırılmadan tesis izinlerinin verilmesinin sakıncalı olacağı düşünülmektedir.

Ayrıca; bu madde ile Enerji firmalarına enerji üzerinden yeni rant alanları yaratılması ve kamu arazilerinin söz konusu firmalara kiralanması kabul edilebilir bir durum değildir. Suyu kim

yönetiyorsa enerji santrallerini de o kontrol etmeli ve yönetmelidir. Ayrıca pompajlı sulama tesislerinde sulama oranını arttırmak için elektrik ücretleri makul seviyelere çekilmelidir.

Tasarının 7. maddesi ile getirilen düzenlemede 492 sayılı Harçlar Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunlarını etkileyen düzenlemeler yapılmaktadır. Bu nedenle bu maddenin bütçe planını doğrudan etkileyebilecek bir düzenleme olması nedeniyle, esas itibarıyla Tali Komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna da havale edilmesinin uygun olacağı bildirilmiştir.

Tasarının Çerçeve 8’inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 9’uncu maddesinin 3’üncü fıkrasına göre “DSİ tarafından bağlı olduğu bakanlığın talebi ve Bakanlar Kurulu kararı ile isteğe bağlı ya da maliklerin muvafakati aranmaksızın zorunlu arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yapılabilir veya yaptırılabilir.” hükmü yer almaktadır.

Halen toplulaştırma için arazi sahiplerinin yarısından bir fazlasının onayı gerekmesine karşın, tasarıda "... maliklerin muvafakati aranmaksızın zorunlu arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yapılabilir" hükmü yer almaktadır. Tasarıya göre Bakanlar Kurulu'nun arazi toplulaştırmaya ilişkin kararı "kamu yararı" statüsünde kabul edileceği için, zorunlu kamulaştırmanın yolu açılacak, Anayasa ile güvence altına alınmış olan mülkiyetin korunması ilkesi yok edilecektir. Bu maddede geçen ifade ile arazi toplulaştırması işleminin toprak sahibinin izni aranmaksızın gerçekleştirilmesinin önü açılmakta ve toplulaştırma işlemi toprak gaspına dönüştürülmektedir. Toprak sahibinin rızası aranmaksızın toplulaştırma yapmak, mülkiyet hakkının ihlalidir. Bu nedenle ilgili ibare madde metninden ve tasarıdan çıkartılmalıdır.

Tasarının Çerçeve 8’inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 9’uncu maddesinin 7’inci fıkrasına göre getirilen tebligat düzenlemesinde “Arazi toplulaştırması ve tarla içi geliştirme hizmetleri muhtevasında ilgili gerçek ve tüzel kişilere yapılacak olan duyuruların sadece internet ortamında yapılması veya kolaylıkla erişilebilir ve farkedilebilir olmayan şekilde muhtarlıklarda askı yolu ile duyurulması” amacın gerçekleştirilebilmesi için yeterli görülmemektedir. Bu nedenle tebligat yöntemlerine; “ilgili taraflara iadeli taahhütlü posta tebligatı ile” ibaresinin eklenmesi yerinde olacaktır.

Tasarının Çerçeve 8’inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 9’uncu maddesinin 15’inci fıkrasında “DSİ veya proje idaresi gerekli hallerde asgari tarımsal arazi büyüklüğünün altındaki tarımsal arazileri toplulaştırabilir veya bu madde kapsamında değerlendirmek üzere kamulaştırabilir.” hükmü yer almaktadır.

Öncelikle bu Anayasa ile güvence altına alınan mülkiyet hakkının gasp edilmesi anlamına gelmekte; bu düzenleme ile küçük ölçekli aile işletmelerinin ortadan kaldırılarak, şirketlere dayalı bir tarım sektörünün ortaya çıkma tehlikesi bulunmaktadır.

Tasarının Çerçeve 8’inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 10’uncu maddesinde, “Sulama kooperatiflerinin kurulmasına izin vermek, sulama kooperatiflerini denetlemek, bunların eylem ve işlemlerinin hukuka uygun olarak neticelendirilmesi için gerekli tedbirleri almak, DSİ’nin yetkisindedir.” hükmü yer almaktadır.

Sulama Kooperatiflerini günümüze kadar denetleyen ve hukuka uygun olarak işlevlerini yerine getirmeleri hususunda yetkili olan ve hatta 2500'e varan Sulama Kooperatiflerinin Genel Kurullarını gerçekleştiren teşkilat yapısına (il ve ilçe Müdürlükleri) sahip olan Bakanlık; Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'dır. DSİ'nin bu konuda ve bu amaçla yeter kapasitesinin olmadığı ve Kooperatiflerin işleyişlerinde aksamalara ve sorunlara neden olabileceği için bu yetkilerin GTHB'den DSİ'ye devredilmesinin uygun olmayacağı kanaatindeyiz.

Tasarının Çerçeve 8'inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 11'inci maddesinde, sulama işletme ve bakım ücretlerini veya su kullanım hizmet bedelini ödemeyen çiftçilerin tarımsal destek ödemelerinin mahsup edilerek DSİ veya işletme bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişilere ödenmesi hüküm altına alınmaktadır. Çiftçinin hak etmiş olduğu ve Ziraat Bankası'na yatırılmış olan destekleme ödemeleri bu tür amaçlar için kullanılmamalıdır. Su tarımsal üretimin en önemli ve yaşamsal girdilerinden olup, su kullanımına getirilecek olan ve ödenebilmesi mümkün olamayacak olan izinsiz kullanımlardan kesilecek idari para cezalarının tarımsal üretimi sekteye uğratması söz konusu olacağından sadece üretici değil aynı zamanda tüm yurttaşlarımızın ve ülke ekonomimizin zarar göreceği ortadadır. Ayrıca, su borçlarının tarımsal destekleme ödemelerinden kesilmesi yoluyla mahsup edilmeleri de "tarımsal desteklemelerin" amacına ve ruhuna aykırı düşmektedir. Bu madde ile tarımda üretimin ciddi bir tehdit altına gireceği çok açıktır. Bu madde ile esas itibariyle, çiftçilerimize Tarım Kanunu'nun 21.maddesi uyarınca GSYH'nın en az %1'i kadar yapılması zorunlu olan ve GTHB tarafından her ne kadar bu orana ulaşmasa da ödenek ayrılan destekleme ödemelerine Orman ve Su İşleri Bakanlığı (DSİ)'nin el koymaya çalıştığı söylenebilir.

Tasarının Çerçeve 8'inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 12'inci maddesinin (a) ve (b) bentlerinde, Sulama Birlikleri Kanununa göre tüzel kişiliği sona eren sulama birlikleri tarafından işletme ve bakım hizmetleri yerine getirilen sulama tesisleri ile DSİ tarafından inşa edilen sulama tesislerinin belediyelere veya il özel idarelerine devredilebileceği hükme bağlanmıştır.

Sulama tesislerinin suyu kullananlar tarafından yönetilmesinin esas olması gerektiği düşünülmektedir. Bu bağlamda DSİ'nin teklifi üzerine Bakan tarafından onaylanan sulama tesislerinin belediyelere veya il özel idarelerine devredilmesi sadece su yönetim hakkının devredilmesi sorunu değil aynı zamanda devir işlemlerinde siyasi kararların alınmasına da zemin hazırlayacaktır. Diğer bir deyişle sulama tesislerinden yararlanma hakkı siyasi ayrımcılığa maruz bırakılacaktır.

Tasarının Çerçeve 8'inci Maddesi ile 6200 sayılı Kanuna eklenen Ek 13 madde metninde geçen; "Genel Müdürlükçe yapılan sözlü ve/veya uygulamalı sınav başarı sırasına göre atanır." tümcesinin; "Genel Müdürlükçe yapılan yazılı ve uygulamalı sınav başarı sırasına göre atanır." olarak değiştirilmesi daha nesnel bir uygulama olacaktır.

Zira, sözlü sınav uygulaması sağlıklı ve nesnel değerlendirmeden uzaklaştıracak ve görece eşitsizlik yaratabilecektir. Ayrıca sınava giren adaylar açısından da sonuçları itibariyle siyasi ve subjektif değerlendirmeler yapıldığı algısına da neden olabileceği için sözlü sınav yerine yazılı sınav yapılması, her adaya aynı soruların sorulması suretiyle eşitlik, hakkaniyet ve adalet açısından en doğru yöntem olacağı düşünülmektedir.

Tasarının 10'uncu maddesi ile 6831 sayılı Kanunun 7'inci maddesi maddesinde yapılacak değişiklik ile orman kadastro komisyonları bünyesinden ziraat odası temsilcisi çıkarılmaktadır.

Orman kadastro çalışmaları ormanların sınır tespitinin yanında, orman içi veya kenarı köylülerin de haklarının (tarım arazileri) gözetilmesi gerektiği çalışmalardandır. Bu bağlamda yapılan çalışmalar sırasında yöre arazisine hakim olan yerel ziraat odası temsilcisinin orman kadastro komisyonlarından çıkartılması söz konusu adil yapıyı orman içi veya kenarı köylüleri aleyhine bozacağı düşüncesiyle karşı çıkmaktadır. Bu nedenle yerel bilirkişi olarak ziraat odası temsilcisi komisyonda kalmalı, ayrıca komisyona harita ve kadastro mühendisi dahil edilmelidir.

Tasarının 12'inci maddesi ile 6831 sayılı Kanunun 18'inci maddesi değiştirilerek orman alanları içinde son derece zararlı olabilecek kullanım biçimlerine tahsisin önu açılmakta, ormanların altına bedeli karşılığında yirmi dokuz yıllığına her türlü depolama yapılması imkânı getirilmektedir.

"Yeraltı depolamasına" izin verilmesi, orman ekosistemlerinin, başta nükleer santrallerin atıkları olmak üzere çeşitli tehlikeli atıklar için depolama alanlarına dönüştürülmesi ihtimalini akla getirmektedir.

Aynı maddede ayrıca; 6831 sayılı Kanunun 18'inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "baraj havzalarında" ibaresinin çıkarılması sonucu söz konusu yer altı depolama alanlarının aynı zamanda baraj havzalarında da yapılabilmesinin önu açılmakta ve **havza koruma alanları tehdit altına girmektedir.**

Tasarının 13'üncü maddesi 6831 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi "Devlet ormanlarından elde edilen **dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin** piyasa satışlarında açık artırma esastır." şeklinde değiştirilmektedir.

Bu madde ile Anayasa'nın 169-170-171'inci Maddeleri ve 6831 sayılı Orman Kanununun 40'inci Maddesindeki Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatifleri ve köylüleri için öngörülen öncelikli iş yapma imkânları ortadan kaldırılmakta, böylelikle kooperatif ve orman köylüsünün öncelikli istihdamının sürdürülmesi kısıtlanmakta; diğer taraftan, dikili ağaç satışlarında çok yıllık satışa imkân verilmektedir. Ayrıca artırmaya çalıştığımız orman varlığımızın tahribatı da söz konusu olacaktır.

Tasarının 15'inci maddesi ile 6831 sayılı Kanununun 40'inci maddesinin birinci fıkrası ile devlet ormanlarındaki ağaçlandırma, bakım, imar, kesme vb. işlerinin öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve işyerindeki köylülere yaptırılacağı belirtilmekte; ancak, "ağaçlandırma faaliyetlerine ait arazi hazırlığı işlerinin makine gücü ile yapılmasının gerektiği hallerde bu fıkra hükümleri uygulanmaz." hükmü getirilmektedir.

Tasarı ile orman köylüsüne devlet ormanlarında iş gücünü değerlendirme imkânı sağlayan, Anayasa'nın 170-171'inci Maddeleri ve 6831 sayılı Orman Kanununun 40. Maddesindeki Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatifleri ve Köylüleri için öngörülen iş yapma önceliklerini kısıtlamaktadır. Ayrıca tasarıda ağaçlandırma faaliyetlerinde makine gücü gerektiği durumlarda bu fıkra hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülerek baştan kısıtlama getirilmekte, bu imkânı olanların hakları kaldırılmaktadır.

Tasarının Çerçeve 19’uncu Maddesi ile 6831 sayılı Kanuna eklenen Ek 16’ıncı maddesi ile

“Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan, Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine sınırları Bakanlar Kurulunca belirlenen alanlar, Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğüne orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir.” hükmü getirilmektedir.

Ormanlık alanlar içinde taşlık, kayalık olarak nitelenen yerler orman ekosisteminin bir parçası olup, bu alanlar biyoçeşitliliğin en zengin olduğu, yaban hayatının yaşam alanları, meralar, odun dışı ürünlerin zengin olduğu ve su kaynaklarını besleyen, hukuken ve bilimsel yönden orman sayılan alanlardır. Bu düzenleme tamamen rantiyeye açık, arsa üretilmesine, ormanların devlet eliyle tahrip edilmesine, orman alanlarına kurulan yerleşim yerlerini yasal hale getirmeye, sahillerde ve ormanların içindeki kayalık alanlarında lüks rezidanslar yapmaya ve devlete sıcak para girişi sağlamaya yönelik Anayasa aykırı olarak hazırlanmış, 5831 sayılı Kanunda olduğu gibi anayasa mahkemesine yapılacak itirazların sonuçlanmasına kadar kapanın elinde kalacak yerlere yasal kılıf hazırlamaktadır.

Tasarının 37’inci maddesi ile ilk defa açıktan atanacak orman muhafaza memurları ve orman mühendislerine merkezi sınav haricinde ayrıca sözlü ve uygulamalı sınav getirilmektedir. Bu hususun sübjektif değerlendirmelere yol açma ihtimali bulunmaktadır.

Zira, sözlü sınav uygulaması sağlıklı ve nesnel değerlendirmeden uzaklaştıracak ve görece eşitsizlik yaratabilecektir. Ayrıca sınava giren adaylar açısından da sonuçları itibarıyla siyasi ve sübjektif değerlendirmeler yapıldığı algısına da neden olabileceği için sözlü sınav yerine yazılı sınav yapılması, her adaya aynı soruların sorulması suretiyle eşitlik, hakkaniyet ve adalet açısından en doğru yöntem olacağı düşünülmektedir.

Tasarının 46. maddesinde 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun eki Ek-2 de yer alan “Üretim, İşleme ve Dağıtım Aşamalarında Resmi Kontrollerden Sorumlu Meslek Mensupları” tablosuna “orman mühendisi” ve “orman işletme mühendisi” ibarelerinin eklenmesi önerilmektedir.

Söz konusu madde hükmüne su ürünleri mühendisleri, balıkçılık teknolojisi mühendisleri ve su bilimleri ve mühendislerinin de eklenmesi talep edilmiş olsa da sadece su ürünleri mühendislerinin tablonun ilgili satırlarına eklenmesi sağlanmıştır. Oysa ki bu meslekler dört yıllık eğitimleri süresince su canlıları ile ilgili kalite, hijyen ve hastalıkları konularında eğitim alan yegane meslek gruplarıdır. Oysa ki, AB’nin ilgili direktiflerinde konusunda uzman Veteriner yada Su Canlıları Sağlığı Uzmanlarını (Aquatic Animal Health Specialist) su canlıları kalitesi, hijyeni ve hastalıkları konularında yetkilendirmişlerdir. Günümüzde bu meslekler ürettiği balığı Perakende satış yerlerinde denetleyememekte, nakil belgesi düzenleyememekte, ithalatında görev yapamamaktadır. Bu fakültelerde çalışan “balık üzerine araştırma yapan Profesörler bile yeni mezun Veteriner Hekimin laboratuvarında bulunmaması durumunda proje yapamamaktadır.

Su Ürünleri Mühendislerinin yanısıra; Balıkçılık Teknolojisi Mühendisleri ile Su Bilimleri ve Mühendisliği mensuplarının yukarıda belirtilen alanlarda yetkilendirilmesi büyük toplumsal fayda sağlayacak, genç beyinlerin uzmanlık alanlarından yararlanılacaktır. Tüketici daha sağlıklı ve hijyenik su ürünleri tüketecek, sağlıklı beslenme için en yetkin meslekler balıkhaneler, büyük süpermarketler, Su Ürünleri Gıda İşletmeleri, yan ürünler, Gümrüklerde yetkin kişiler görev yapacaklardır.

Tasarının 47'inci maddesi ile 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu hükümlerine göre kurulmuş bulunan Sulama Birlikleri'nin oluşturan organların (meclis, yönetim kurulu, denetim kurulu) ortadan kaldırılması halinde, birliklerin devam etmesi mümkün değildir. Şu anda Sulama Birlikleri'ni katılımcı sulama yönetim ilkelerine uygun olarak çiftçiler yönetmektedir. Tasarının yasalaşması halinde Sulama Birlikleri, DSİ'nin bir alt birimi haline gelecek; çiftçilere hesap verme yükümlülüğü bulunmayan ve çiftçilerin çıkarına hizmet etmemesi halinde hiçbir yaptırımla karşılaşmayacak olan bürokrat tarafından yönetilecektir.

Sulama birliklerinin başkanlığına, **belediyelere kayyum atar gibi**, atanacak olan devlet memurları ile gerçekleştirilecek su varlıklarımızın ve birliklerin yönetimi anlayışı, yaşam kaynağımız olan **sularımızın siyasete ve ticarete alet edilmesine** neden olacağı da ortadadır. Bu sayede sularımız, ülkeyi yöneten **siyasal iktidarların siyasi tehdit aracına dönüşecek ve rekabetin ve ticaretin de konusu olabilecektir**

Tasarının 48'inci maddesi ile Sulama Birlikleri'nin tüzel kişilikleri kaldırılmakta; Birlik üyesi çiftçilerden oluşan ve seçimle göreve gelen Birlik Meclisi, Birlik Yönetim Kurulu, Birlik Denetleme Kurulu ve Birlik Başkanının görev ve yetkileri, DSİ tarafından atanması öngörülen bir memura devredilecektir. Birliklerde seçimle işbaşına gelen yönetim organları, üyeleri olan çiftçilere hesap vermekle mükelleftirler. Bu nedenle, çiftçilerin yararına kararlar almak zorundadırlar. Ancak "**kayyum**" memur Başkanın böyle bir sorumluluğu bulunmayacağından çiftçilerin zarara uğrayacakları açıktır.

Su hepimizin ortak değeridir, sadece insanlığın değil; yaşamın, yaşamdaki bütün canlıların ortak değeridir. 1993 yılından itibaren Devlet Su İşleri katılımcı anlayışla çiftçi birlikleri tarafından yürütülmesini düşündüğü için tarla içi sulama hizmetlerini sulama birliklerine devretmiş, şimdi ise bu devri geri almaya çalışıyor. Sulama birlikleri, toplamda 378 adet olup, "birlik başkanları", "yönetim kurulları", "denetim kurulları" ve birlik meclislerinden" oluşan organlara sahiptirler ve tüm organ seçimleri yüksek seçim kurulunca gerçekleştirilmektedir. Hâlihazırda, 14.487 meclis üyesini de içine alan 1.450.000 çiftçinin üyesi olduğu ve aileleri ile birlikte yaklaşık 10.000.000 yurttaşımızı doğrudan ilgilendiren katılımcı demokratik yapılardır. DSİ'nin 2016 yılı raporuna göre de, sulama birliklerinin yüzde 7'si çok başarılı, yüzde 33'ü başarılı, yüzde 34'ü iyi düzeyde başarılı, yüzde 23'ü orta düzeyde, sadece yüzde 3'ü kötü düzeyde yönetildiği tespit edilmiştir. Kötü yönetildiği raporlandırma ile de belirtilen yüzde 3'lük kısmı için sulama birliklerinin ortadan kaldırılmaya çalışılması "pire için yorgan yakmaya" benzer ve asla kabul edemeyeceğimiz bir uygulamadır.

Tasarının 53'üncü maddesi ile 6172 sayılı Kanuna eklenen Geçici 2'inci madde ile Sulama Birlikleri'nin demokratik işleyişe göre seçilen mevcut yönetim organları, hiçbir işleme gerek kalmaksızın feshedilmiş olacaktır. Bu madde demokrasinin, örgütlenme hakkının ve katılımcı

su yönetimi anlayışının özüne ve ruhuna aykırıdır. Ayrıca, hukuki olarak tanımlanan zimmet ve kişi borcu dışında kalan birlik borçlarından birlik başkanlarının olası sorumlu tutulması da kabul edilemez.

Tasarının 54'üncü maddesi ile 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu hükümlerine göre kurulmuş bulunan Sulama Birlikleri'nin kuruluşu, organlarının tanımı, seçilme usul ve esaslarının tanımı ve seçilme usul ve esaslarını düzenleyen temel nitelikler ortadan kaldırılmaktadır. İlgili maddenin yasalaşması halinde, karar ve yürütme mekanizmaları doğrudan çiftçiler eliyle gerçekleştirilen Sulama Birliklerinin bu niteliği yok olacak ve Sulama Birlikleri bürokratik bir yönetim mekanizması haline gelecektir.

Sonuç olarak yukarıda tasarının geneline ve maddeleri üzerine açıklanan nedenlerle “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın bu şekilde kanunlaşmasına karşı olduğumuzu bildiririz.

Kamil Okyay Sındır

İzmir

Ali Akyıldız

Sivas

Okan Gaytancıoğlu

Edirne

Ömer Fethi Gürer

Niğde

Orhan Sarıbal

Bursa

Türabi Kayan

Kırklareli

MUHALEFET ŞERHİ

1/929 esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir.

1-Usul Açısından Değerlendirme

Tarım, Orman ve Köy işleri Komisyonu’nda 15 Mart 2018 tarihi itibarıyla görüşülmeye başlanan ve görüşmeleri 4 Nisan 2018 tarihinde tamamlanan 1/929 esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, tarım arazilerin toplulaştırılması, su birliklerinin feshedilmesi ve orman alanlarında yer altı depoların kurulması gibi çok sayıda konu başlığını torba usulle onlarca yasa maddesinde değişiklik yapmak suretiyle ele almıştır.

Tarım, orman ve su alanında köklü değişiklikler öngören bu kanun tasarısında, meslek oda ve derneklerin, sivil toplum örgütlerinin, üniversitelerin ve sendikaların görüşlerini alma konusunda gerekli hassasiyet gösterilmemiş ve Komisyon’da görüşülen kanun tasarısının, son gününde, tasarıya yeni maddeler ihdas edilmiştir. Tasarının, kamuoyunda yeterince tartışılmamasının yanı sıra, komisyon üye milletvekillerinin dahi söz konusu maddeleri layığıyla inceleme imkânı oluşmamıştır. Bu yaklaşım, siyasal iktidarın kaşla göz arasında yasaları torbalara doldurma anlayışının bir sonucudur.

Su, toprak ve ormanların varlığı ve korunması tüm canlıların yaşamı için hayati önemdedir. Bunlarla ilgili alınacak kararlarda, çıkarılacak yasalarda ve uygulamalarda son derece titiz olunması ve olası sonuçlarının iyi değerlendirilmesi gerekir. Ancak tarım arazilerinin toplulaştırılması, su birliklerin feshedilmesi ve orman alanlarında yer altı depolarının kurulması gibi köklü ve tartışmalı meseleler oldubittiye getirilmek istenmiştir.

Ekosistem, su, orman, meralar, kıyıları halkın gereksinimi haricinde kullanıma açılmamalı ve korunmalıdır. Ekolojik, kültürel, toplumsal yıkım proje ve politikalarına karşı; partimiz havanın, suyun, derelerin, denizlerin, göllerin, toprağın, ormanların, kısacası yaşam ve yaşam alanlarımızı ait ne varsa tümünü savunmaya devam edecektir.

2-Genel Değerlendirme

DSİ, ve “Proje İdaresi” adı altında yetkilendirilmiş şirket; su,-su havzaları, toprak- orman ekosisteminin kullanıma, ticarileştirilmeye açılmasında yetkili kurum haline getirilmektedir. Tarım alanlarına, ormanlara ve suya endüstriyel üretim yapılabilmesi için DSİ ve yetkili şirket toprak toplulaştırabilecek bunun için tapu kadastronun tapu üzerindeki işlevi de devre dışına çıkarılmaktadır. Bağ bahçesi tarlası olan şahısların yaşam hakkı, yaşam alanlarına, mülklerine el konulmaktadır. Vatandaşın mülkiyet hakkı, bağ bahçesinden geçimini sağlayan tarım hayvancılık yapan çiftçinin geçimlik yaşam hakkı yok sayılmaktadır. Meralar, toprak toplulaştırma ile tarlalara, bağlara bahçelere zorla el konarak endüstriyel tarıma açılmaktadır. Çiftçilerin yönetiminde olduğu demokratik kitle örgütü sulama birlikleri özelleştiriliyor, çiftçilerin kurumu olmaktan çıkarılıyor. Çiftçiyi, geçimlik üretimleri devre dışı bırakacak, topraklara el koyacak, toplulaştıracak, endüstriyel tarımı ön alan bu düzenlemeler GDO üretimlerin de önünü açacaktır.

Ormanlık kurumlarının son yıllarda resmi olmayan fakat süreklilik kazandığı düşünülen politikası “sorumluluk devri” olan uygulama bu yasa tasarısı ile DSİ'nin ve özel şirketlerin yetkisine dönüşmektedir. İster Orman genel müdürlüğü (OGM) olsun ister Doğa Koruma ve Milli Parklar, her ikisi de icracı kurumlardır. Kendilerinden beklenen, tanımlanmış görev alanlarında iş üretmek, fayda yaratmaktır. Oysa son yıllarda OGM'nin sorumluluk alanındaki ormanları, yine sorumlu olduğu bazı toplumsal hizmetleri üretmek üzere başka kişi ve kurumlara devrettiği görülmekteydi. Örneğin, 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna göre “Mesire yerleri, kent ormanları, araştırma ormanları, ağaç parkı (arboretum) sahaları, orman içi biyoçeşitlilik koruma alanları, model orman, muhafaza ormanı alanlarının ayrılması, korunması, işletilmesini ve işlettirilmesini sağlamak” görevindeki OGM, ormanlarını belediyelere tahsis etmeye başlamış, kendisini “işleten” kurum olmaktan “işlettiren” kuruma dönüştürmeyi tercih etmiştir. Bu yasa tasarısı ile orman alanları, şirketlerin kullanımına sokulmakta DSİ ve Şirketler bunu yapabilecek yetkili kurum haline getirilmektedir. Yasa tasarısı Anayasa'nın orman köylüsünün korunmasıyla ilgili 170 ve kooperatifçiliğin geliştirilmesiyle ilgili 171. Maddelerine de aykırıdır

DSİ suyun şirketlere devri için gereken düzenlemeyi 2003 yılında çıkarmıştır. Sular, çıkarılan yönetmelik kapsamında su kullanım hakkı anlaşmaları ile şirketlere devrinin önünü açmıştır. 2000'li yıllardan itibaren derinleşen finansal krizi, doğayı metalaştırarak, doğal alanları endüstriyel üretimlere devrederek çözmeye çalışmaktadır.

Doğal alanların sermaye birikimine sokulma sürecinde doğanın varlığı için gereken, tüm canlılara yaşam sağlayan su; havzası ile birlikte şirketlerin kullanımına ve sermaye birikimine “bütünleşik” olarak sokulmaya çalışılmaktadır. Dereleler üzerinde dağıtılan HES (hidroelektrik santral) lisansları ve su kullanım hakkı sözleşmeleri ile Anadolu'nun, Mezopotamya'nın, Trakya'nın her yerinde derelerin kullanım hakkı, son birkaç yıl içinde hızlıca, 49 yıllığına şirkete devredilmiştir. Doğaya ait alanların kullanım hakkını şirketlere devrederken sadece suyu metalaştırılmamakta su havzalarını da ticarileştirmektedir. Bu yasa tasarısı ile, şirketlere kullanım hakkı devredilen suyun su havzası içinde var olan diğer endüstriyel üretimler arasında dağıtımını konusunda DSİ yetkili kurum haline getirilmektedir. Su havzalarında yaşam sadece o havzada var olan şirketler tarafından sürdürülebilir hale getirilmektedir. Havzada var olan halkların, orman, mera ve su ekosistemlerinde yaşayan canlıların yaşam hakkı, geçimlik tarım ve hayvancılık ile ormancılık sona ermektedir. Tüm bu konularda karar veren, düzenleyen, kullanıma açan yetkili kurum DSİ ve şirketler haline getirilmektedir.

Tarım ve hayvancılık DSİ'nin ve “yetkilendirilmiş” bir şirketin kararlarına bağlanamaz. DSİ, şirketler ve DSİ nin bağlı bulunduğu bakanlık bu konuda yetkili kılınmaz,

Bu yasa ile suların ticarileştirilmesi, doğal alanlara, şahıslara ve kamuya ait arazilere ve doğal alanlara şirketlerin el koyması ve sermaye birikimine sokması meşrulaştırılmaktadır.

Halkların geçimlik yaşamını sürdürdüğü, barındığı yaşam alanlarına el koyulamaz, şirketlerin kullanımına sokulmayı meşrulaştıran bu tasarı yasallaşmamalıdır.

Bu müdahalelerin tümü ekosistemin yıkımı, geçimlik tarım hayvancılığın sonu demektir. Bu yasa tasarısı tamamen iptal edilmelidir. Yasa başlı başına Anayasaya, İnsan hakları sözleşmelerine aykırıdır. Daha önemlisi doğanın yasalarına aykırıdır. Hiçbir kurum ekosistemin yıkımına neden olacak kararlar alamaz, yetkili kılınmaz.

3-Maddelerin Değerlendirilmesi

Madde 1-

Tasarının 1. maddesiyle 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunu'nun 2. maddesi değiştirilerek baraj, gölet ve su kaynaklarının üzerine ve etrafına güneş enerjisi sistemlerinin kurulması için, kamu arazilerinin enerji firmalarına kiralanması ve bu sistemlerin ilgili firmalarca işletilmesi sağlanmaktadır. İlgili madde, özellikle ülkede kalan son kaynakların da özelleştirilmesinin önünü açmaktadır. Söz konusu maddenin gerekçesinde geçen "DSİ Genel Müdürlüğüne talepler gelmektedir." ibaresinden de anlaşılacağı üzere talebin büyük sermaye şirketlerinden geldiği ve bu şirketlerin talebi dikkate alınarak, tasarının hazırlandığı anlaşılmaktadır.

Su kaynakları ve havzaların üzerine ve etrafına kurulacak olan güneş enerji sistemi için devasa türbinler kurulacaktır. Bu türbinler bu arazilerin üzerine binlerce ton molozun dökülmesine; hava, toprak ve suyun kirlenmesine, yer altı ve yer üstü canlı ve cansız organizmaların olumsuz etkilenmesine sebep olacaktır. Bölgenin habitatını ve ekosistemini tümenden bozma riski taşıyan böylesi düzenlemede Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) raporuna dahi gerek duyulmaması büyük bir sorun teşkil etmektedir.

Madde 2-

6200 sayılı Kanununun 4. maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenerek Orman ve İşleri Bakanlığına bağlı üç daire başkanlığının kurulması düzenlenmektedir.

s) Arazi Topplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetleri Dairesi Başkanlığı.

t) Arazi Topplulaştırması Etüt ve Projelendirme Dairesi Başkanlığı.

u) Değerlendirme ve Destekleme Dairesi Başkanlığı.

Bu düzenlemede kritik olan, Arazi Topplulaştırması Etüt ve Projelendirme Dairesi Başkanlığıdır. Hâlihazırda Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Tarım Reformu Genel Müdürlüğüne bağlı olan bu birim, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne devredilmektedir. Yürürlükteki Yasada var olan toplulaştırma için arazi sahiplerinin yarısından bir fazlasının onayının gerekmesine karşın, tasarıda "DSİ tarafından bağlı olduğu bakanlığın talebi ve Bakanlar Kurulu Kararı ile isteğe bağlı ya da maliklerin muvafakati aranmaksızın zorunlu arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yapılabilir" hükmü getirilmektedir.

Bu madde DSİ'ye çiftçinin rızası aranmaksızın toprağına zorla el koyma yetkisini tanımaktadır. DSİ bu yetkiye dayanarak köylünün, çiftçinin arazisine el koymak suretiyle büyük şirketlere ihale usulü satışını yapabilecektir.

Devlet, köylünün tarım arazilerini büyük şirketlere satarken, bu arazileri sadece tarım amacıyla kullanma şartını da getirmemektedir. Daha önce torba kanunla Meclis'ten geçirilen yasalarla, tarım arazilerinde maden arama faaliyetlerin yapılmasının önü açılmıştı. Bu bağlamda bu madde önceki düzenlemeleri destekler nitelikte bir düzenleme olduğunu söyleyebiliriz.

Madde 8-

Suyun ticarileştirilmesinin yetkilendirilmesi ve usulleri belirlenmektedir. Buna göre;

Ek Madde 7- DSİ, suyu havza içinde kullanacak tüm şirketler arasında dağıtımını yapacaktır. Burada DSİ, yetkili kurum haline getirilmektedir. Su havzasının işletilmesi gerçek ve tüzel kişilerce kullanılabilir kılınmaktadır. Su kaynaklarından ve su havzalarından çiftçinin ihtiyacı olan su, DSİ onayıyla şirketler ve özel şahıslar tarafından çiftçilere verilmektedir.

İlgili maddenin eklenmesiyle; su havzaları ve kaynakları özelleştirilerek, şirketlerin tekeline girmektedir.

Ek Madde 8-DSİ yetkileri bu işi yaparken her türlü usulsüzlüğü yapabilir, her türlü suçu işleyebilir. Suçu işleyen yani suyu ticarileştiren şirketleri satan görevliler hakkında mahkeme usulsüzlük belirlese, kişiyi suçlu görse, hakkında bir dava açılrsa bile Bakan bu cezayı yok sayabilir. Her türlü yolsuzluk, usulsüzlük yapılabilir. Genel müdür isterse, Bakan onaylar ve suç ortadan kalkar; sadece mahkeme masrafları ödenir.

İlgili maddenin gerekçe kısmında ise; DSİ personelinin "taksirli adam öldürme" suçundan yargılandığında, maddi ve manevi sıkıntılarla karşı karşıya kalacağı ve bunun motivasyonunu olumsuz etkileyeceği için personelin avukatlık masrafları DSİ Genel Müdürlüğüne ödenir denilmektedir. Taksirli adam öldürme suçunda bile DSİ personelinin korunup kollanacağı ve masraflarının karşılanacağı belirtilmektedir. DSİ personellerinin suç işlemesi bu yolla teşvik edilmektedir.

Ek Madde 9- Farklı kişilerde olan parçalı arazileri birleştirme, toplulaştırma yetkisi DSİ'ye geçmektedir. Şahıslara ait geçimlik tarım-hayvancılık yapılan arazilere, sahiplerinin oluru ve uzlaşısı aranmadan DSİ el koyabilecektir. Bu, devlet gücü kullanılarak özel mülkiyet gaspı anlamına gelmektedir.

Böylece toplulaştırılan araziye de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, istediği şirkete maden, sanayi, endüstriyel tarım, hayvancılık vs. amaçlı olarak devredebilmekte ve ihale edebilmektedir.

Bu işi yaparken adı Proje İdaresi olan şirket, tapulaştırma vb. konularında yapacağı duyuruları internette ve 30 günlük bir süre ile muhtarlıktan ilan edecektir. Halk bu duyuruları bir şekilde gördüyse haberdar olacaktır. Aksi takdirde, şirketler ve DSİ istediği araziye arazi toplulaştırma ile el koyacak ve istediği şirkete bu araziye "endüstriyel üretim için" devredebilecektir.

Arazisine el konulan kişiler, el koyma bedelini ya da el koyma sırasında oluşacak hasarın (örneğin haberi olmadan arazisine el koyan şirket kazı yapabilir, evini yıkabilir) bedelini beğenmezse, taksitle şahsın hesabına istese de istemese de 3er aylık ödemelerle ve zorla DSİ'nin ya da şirketin belirlediği ücretin yatırılması, "YASAL" kılınmaya çalışılmaktadır. Bu zorla el koyma ve özel mülkiyetin gaspı anlamına gelmektedir.

"Tapu İdaresi", Ek 9 ile devre dışı bırakılmaktadır. DSİ ve "Proje İdaresi" yani şirket, tüm tapu kayıtlarını düzenleme ve tapu üzerindeki şerhleri kaldırma yetkisine kavuşmaktadır. Son iki paragrafına göre, DSİ istediği araziye endüstriyel tarım için el koyabilecektir.

Ek Madde10- Denetim içinde denetim yapılmasını ve DSİ'ye Sulama Kooperatifini, Bakanın onayı ile feshedebilme yetkisi vermektedir.

Ek Madde 11- Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından "tarımsal destekleme ödemesi" alan çiftçiler, "bakım ve işletme ücretleri" adı altında borçlandırılmaktadır. DSİ de bu ücretleri çiftçilerden alıp, özel ve tüzel kişilere ödeyecektir. Bir bakıma devlet (DSİ), özel ve tüzel kişilerin tahsildarlığını yapacaktır.

Ayrıca bu işi yapan şirketler her türlü harcamadan muaf kılınırken, vatandaş veraset gibi üzerine düşen vergileri de ödemeye devam edecektir. Hem arazisine el konulacak, hem de vergi ödeyecektir.

Şirketlere ise arazilere el koyma yetkisi verilirken (Anayasaya ve insan haklarına aykırı ama son yıllarda torba yasalarla yapılan "yasa" değişikliğine uygun) aynı zamanda masraftan muaf tutulacaktır. Böylece mülkiyet hakkı ortadan kaldırılmış olmaktadır. Şirketler tam yetkili ve her şeyin sahibi haline getirilmiş, toprak sahibi çiftçi üretici ise o şirket sahiplerinin ücretli köleleri olacaktır.

Bu ücretleri ödeme gücü olmayan çiftçi, örneğin su kullanma bedelini ödeyemediği için ayrıca ceza ile karşı karşıya kalacaktır. Suyun patronu, suya sahip olan şirket ve DSİ olacaktır. Vadide/ havzada/ bölgede su, DSİ'den alınacaktır. Ayrıca vatandaş, su hatlarının bakım ve onarım ücretini de ödemekle yükümlü olacaktır.

Ek Madde 12- Yüksek Seçim Kurulu tarafından bölgelerinde seçimi yapılan, 14.487 meclis üyesi bulunan 378 adet Sulama Birliği lağvedilmeye çalışılmaktadır. Ayrıca, "Sulama Birlikleri, işletme hakkı devri yoluyla özel hukuk tüzel kişilerine işlettirilebilir" ifadesi, bu birliklere kayyum atanabileceği anlamı da taşımaktadır. Bu maddeden anlaşılacağı üzere suyun özel şirketler tarafından yönetilmesinden, suyun ve tesislerin kullanılmasına olanak sağlanarak yüksek kar amacı hedefiyle yönetileceği anlaşılmaktadır.

Ek Madde 13- Genel Müdürlüğün Mühendis kadrolarına atanacak personellerin yazılı sınavların yanında, sözlü ve uygulamalı sınava tabi olması da, kadrolaşmanın önünü açacaktır. Sözlü ve uygulamalı sınava dayalı atamalar, mevcut öğretmen ve memur atamalarında olduğu gibi siyasi ve subjektif değerlendirmeye tabi tutulmaktadır. Bu şekilde kayırmacılık ve kadrolaşma yaygınlaşacaktır. Bu madde ile liyakat esasına göre personel atamasının yapılmayacağı anlaşılmaktadır.

Madde 9-

Geçici Madde 11- Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında bulunan yetkilerin bir kısmını, DSİ devretmektedir. (arazi tapulaştırma, yazılı ve elektronik ortamındaki her türlü kayıtlar taşınır, araç gereçler vs.)

Bu madde, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca daha önce yürütülen iş, işlem ve hizmetlerin, DSİ tarafından hiçbir koşul belirtilmeden son verilmesini düzenleyen bir maddedir. Bu madde ile bir Bakanlık başka bir Bakanlığın yürürlükte olan işlerini keyfi bir şekilde "beğenmedim" diyerek sonlandırabilmektedir. Örneğin, arazi tapulaştırılmasında yarım kalmış bir iş DSİ'ye devredildikten sonra, hiçbir koşul ve gerekçe bildirilmeden o arazi tapulaştırılmasına son verilebilecektir.

Madde 10-

Tasarının 10. maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 7. maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilerek, Orman Kadastro Komisyonlarının oluşumu yeniden şekillendirilmektedir. Tasarıya göre Orman Kadastro Komisyonunda artık Ziraat Odasından bir temsilci yer almayacaktır.

İlgili maddenin gerekçesi şu şekildedir:

“Orman Kadastro Komisyonları bünyesinde bir ziraat mühendisi yer aldığından, Ziraat Odasından da bir temsilci üyenin komisyon teşekkülünde yer alması zorunluluğu ortadan kaldırılarak, komisyonun oluşumu kolaylaştırılmaktadır.”

Orman kadastro yapma yetkisi, Orman Kadastro Komisyonlarına aittir. Komisyon, ormanların ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespitinden sorumludur. Ayrıca *“tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerler(in)”* belirlenmesi gibi işleminin gerçekçi bir temelde yerine getirilebilmesi ve orman içi ve kenarı köylülerin haklarının gözetilebilmesi için yöre arazisine hâkim bir ziraat odası temsilcisinin komisyonda yer almasında fayda vardır.

Madde 11-

Tasarının 11 inci maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 9 uncu maddesinin yedinci fıkrasının yedinci cümlesi değiştirilerek orman kadastro çalışmalarında ilan ve itiraz süresiyle ilgili bir düzenleme yapılmıştır. Buna göre:

“İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması maksadıyla Kadastro Mahkemelerine, Kadastro Mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemelere dava açılmadığı takdirde, yapılan düzeltme kesinleşir.”

Bu düzenleme, teknik bir düzenlemedir. Mevcut mevzuattan farklı olarak mahkemenin ismi değişmiştir. Ancak çiftçi ve köylünün bazı düzenlemelerden geç haberdar olması göz önüne alındığında, hak mahrumiyeti olmaması açısından tanınan sürenin uzatılması gerekmektedir.

Madde 12-

Tasarının 12 inci maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 18 inci maddesinin değiştirilerek orman içinde yeraltı depolama alanı kurulmasına ve bu alanın 29 yıllığına kiraya verilmesine imkân sağlanmaktadır.

Tasarıya göre: “Devlet ormanları hudutları içinde veya bu orman sınırlarına bir kilometreye kadar olan yerlerde... hızar, şerit kurulmasına” izin verilmesi uygulaması kaldırılacaktır. Buna karşılık, “yeraltında depolama alanı kurulmasına” bedeli karşılığında, yirmi dokuz yıllığına izin verilebilecektir.

Orman ağaçları, su ihtiyacını yeraltı toprak katmanlarından kapillarite yoluyla sağlamaktadır. Yer altına kurulacak depolar ise topraktaki su geçişini etkileyerek ormana doğrudan zarar vermektedir. Dahası, “yer altında depolama alanı kurulmasına” ibaresinin çerçevesi açık bir şekilde ifade edilmediğinden, bu depoların hangi amaçla kullanılacağı, orman ekosistemini tahrip edecek atıkları içerip içermeyeceği bütünüyle muğlaktır. Dolayısıyla orman alanlarında yer altı depolama tesislerinin kurulması ile başta nükleer olmak üzere çeşitli tehlikeli atıklar için depolama alanı haline gelmesinin önü açılmaktadır.

Orman ürünü işleyen fabrikaların kurulması izne tabi bir husustur. Ancak gereksiz bürokrasiye sebep olduğu gerekçesiyle bu fabrikaların açılmasındaki engellerin ortadan kaldırılması planlanmaktadır. Bu doğrultuda fabrikaların kurulması için gerekli olan izin şartı ortadan kaldırılmaktadır. Bu tür fabrikaların yapılması ile küçük ölçekli orman ürünü işleyen tesis sayısının da azalması beklenmektedir. Böylece, yaklaşık %70'i küçük ölçekli olan orman ürünü işleme tesisleri; örneğin kereste, parke, mobilya vb işletmelerinin hammadde sağlama olanakları kısıtlanacaktır.

Madde 13-

Tasarının 13 üncü maddesiyle 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 30 uncu maddesi değiştirilerek, orman ürünleri satışlarının dikili halde ve orman içerisinde yapılması olanaklı hale getirilmektedir.

Türkiye’de ağaç satışı devlet orman işletmeleri tarafından önceden ve sonradan satış olmak üzere iki şekilde yapılmaktadır. Önceden satış; dikili gövde halinde bulunan kesime uygun oldukları belirlenmiş ağaçların satışına denmektedir. Sonradan satış ise; ağaçların kesilip, ürün çeşitlerine ayrıldıktan sonra, belirli bir depodan alıcıya satılmasıdır.

Bu yöntemle orman köylüsü ürettiği ürünü kendi pazarlamaktadır. Bu ürünlerin satın alıcıları da gelende büyük firmalardır. Ancak yapılması öngörülen değişikliklerle özel kişi veya kuruluşlar doğrudan ve bizzat dikili ağacın kendisini satın alabilecektir. Esasında bu yöntem, *yasaya karşı hileli yollarla* uygulanmaktaydı. İlgili düzenlemeyle bu uygulamaya yasal dayanak sağlanmakta; uygulama, alıcılar yönünden kolaylaştırılmaktadır.

Yonga levha veya palet üreten firmalara uzun dönemlik tahsisler şeklinde dikli ağaç satışının yapılması, orman üretim işlerine özel firma veya şahısların sokulması anlamına gelmektedir.

Düzenlemede yer alan *“kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde, her türlü orman ürünü piyasa fiyatı üzerinden tahsisen satılabilir”* ifadesi belirsizlikler içermektedir. Hangi hallerin acele satış gerektirdiği, piyasa fiyatının nasıl belirleneceği muğlâktır. Bu nedenle, düzenleme bu haliyle karmaşa yaratacak şekilde yapılandırılmıştır.

Aynı maddenin son cümlesinde yer alan *“yıllara sari olarak”* satış yapılabilme haline bir sınırlama getirilmediği görülmektedir. Bilindiği gibi, sari ihale veya satış, birden fazla yılda uygulanacak ihaleleri, satışları tanımlamakta kullanılmaktadır. Her ne kadar amenajman planlarına bağlansa da, bir ormandaki ürünün belirsiz bir süre satışı veya hasat işinin birden fazla ve üst sınırı belirsiz bir şekilde bir başka kişi veya kuruma bırakılması, ormanın belirli bir süre için işletmesinin devri anlamına gelmektedir. Bu nedenle Anayasa'nın 169. Maddesinde ifade edilen *“Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir”* hükmünün özellikle işletilir kısmına aykırıdır.

Ormanlar küresel ısınma ve küresel iklim değişikliğinin en önemli engelleyicisidir. Ormanın sürdürülebilirliği ve zenginliklerinin korunması açısından, özel kişi veya kuruluşlar tarafından dikili ağaç kesim yöntemi kabul edilmesi mümkün olmayan bir yöntemdir. Çünkü bizler biliyoruz ki işletmecilik hakkını eline geçiren özel kişi veya şirketlerin işletmecilik anlayışı, sadece ekonomik çıkarları doğrultusunda ormanları sömürmeye odaklıdır.

Madde 15-

Tasarının 15 inci maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 40 üncü maddesi orman köylüleri aleyhine değiştirilmektedir. Orman köylülerini kalkındırma kooperatifleri ve köylüleri için öngörülen iş yapma öncelikleri gereksizce kısıtlanmaktadır.

Maddede “ağaçlandırma faaliyetlerine ait arazi hazırlığı işlemlerinin makine gücü ile yapılmasının gerektiği hallerde” ifadesi anlamsızdır. Arazi eğiminin uygun olduğu her yerde ve ekonomik olarak avantajlı olan her durumda makineli arazi hazırlığı yapılabilir. Bu madde ile idareye istediği zaman ve sermaye sahipleri lehine orman köylüsünün çalışma olanağını daraltma fırsatı verilmektedir. Üstelik arazi koşulları uygun olduğunda, orman köylüsü de makineli arazi hazırlığı yapabilecekken, köylülerin bu yetenekleri dışlanmakta ve orman köylüsü olmayan makine sahipleri lehine bir düzenleme yapılmaktadır. Bu madde Anayasa'nın orman köylüsünün korunmasıyla ilgili 170 ve kooperatifçiliğin geliştirilmesiyle ilgili 171 inci maddelerine aykırıdır.

Madde 16-

Tasarının 16 ncı maddesinin ilk cümlesi “*orman idaresi, orman yangınlarını önlemek ve söndürmek amacıyla her türlü hizmeti yapar veya yaptırır*” şeklinde ifade edilmiştir. Bu ifadedeki “veya yaptırır” eklemesi, orman idaresinin yangın yönetimi konusundaki yetki ve sorumluluklarını sınırsızca devretme, olanağı vermektedir. Bu nedenle, hem Anayasanın 169 uncu maddesine aykırıdır hem de Akdeniz bölgesinde yangınla mücadelede önemli bir güç haline gelmiş bir idareyi, yangın yönetiminde hizmet alımıyla yeteneklerini köreltecek bir hale getirebilecek bir tehdittir.

Halkın orman yangınlarını söndürme çalışmalarına katılma yükümlülüğü ortadan kaldırılmakta, orman korumanın bir vatandaşlık görevi olma durumu yok edilmektedir. Bu düzenleme ile vatandaşın orman bağı biraz daha koparılmakta, ormanlara karşı yükümlülükleri azalan özellikle orman köylülerinin, ormanlar üzerinde hak talep edebilme olanakları daraltılmaktadır.

Yangın söndürme çalışmalarında gönüllülerden de yararlanılabilecektir. Ancak, maddede yer alan “gönüllülerin yangına ulaşım ile yangın söndürmeye yarayacak aletleri ve giyecekleri, Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda sahipleri tarafından karşılanır” hükmü adil değildir.

Tasarıyı hazırlayanların devletin dışındaki kişi ve kurumların da orman sahibi olmasını teşvik ederken, yangın gibi büyük boyutlu bir felaket karşısında orman sahiplerine ek yükler getirmesi bir çelişkidir. Kaldı ki, devletin itfaiyesi nasıl ki özel kişilerin mülkleri ile devlet mallarında yaşanan yangında farklı tutum takınamıyorsa, ormanlarda da farklı uygulama olmamalıdır.

Madde 17-

Tasarının 17 inci maddesi ile 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 72 nci maddesinin düzenlenmesiyle orman yangını önleme ve söndürme işlerinde çalışanların çalışma saatleri dışında yangın ekiplerinin kaldığı kule, bina vb ortamlarda geçirecekleri süreler çalışma süresi hesaplamasına katılmayacaktır. Böylece yangında çalıştırılacak işçilerin "boş" geçirdikleri sürelerin çalışma süresinden sayılmayacağına dair yeni bir madde ihdas edilerek, özel bir çalışma usulü getirilmektedir.

Bu durum ancak ve ancak çalışma saatlerinin net bir şekilde belirlenmesi, çalışma saati dışında da çalışanlara "sorumluluk yüklenmemesi" halinde kabul edilebilir bir durumdur. Ancak, fiilen kulede bulunduğu süre boyunca, sorumluluk verilen, sorumlu bir davranış beklenen çalışanların, buna karşılık "çalışmamış" gibi kabul edilmesi, adil değildir. Angarya çalışma anlamına gelmektedir.

Madde 19-

Ek Madde 15- Tasarının 19 uncu maddesiyle 6831 sayılı Orman Kanunu'na eklenen ek madde 15 ile tapulu olarak özel mülkiyette bulunduğu halde devlet tarafından ağaçlandırılmış alanlarla ilgili çatışma çözülmeye çalışılmaktadır. Bu kapsamda, sahip olunan arazi değerinde hazine arazisinin verilebilmesi olumlu fakat yetersiz bir düzenlemedir. Düzenlemeye, bugüne kadar tapusu iptal ettirilerek arazisi elinden alınmış kişilerin hak mahrumiyetini giderici eklemelerin yapılması, istemeleri halinde arazilerinin iadesi, hazine arazisi ile değişimi eklenmelidir. Bu düzenlemeye ek olarak, bu gibi ağaçlandırılmış yerlerde kamu – özel ortaklığında orman yönetimine geçilmeli ve ağaçlandırılan sahanın idare süresi dolana kadar kamu özel ortaklığında, hak ve sorumluluk paylaşımı tanımlanarak arazinin yönetileceği, idare süresi sonunda ise devletin ağaçlandırma yatırımının karşılığını alarak sahayı sahibine iade edeceğinin belirtilmesi gereklidir.

Ek Madde 16- Tasarının 19 uncu maddesiyle 6831 sayılı Orman Kanunu'na eklenen ek madde 16 ile:

- 1- Bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile
- 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan veya yerleşim yeri oluşturulmasına elverişli olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan,
- 3- Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla bu orman dışına çıkarılacak alanların sınırları çizilecek, kadastro komisyonları vasıtasıyla dışarıya çıkarılacak ve hazine adına tapuya tescili yapılarak üçüncü şahıslara satılacaktır. Bu düzenleme yeni bir 2B demektir ve Anayasanın 169 uncu maddesine aykırıdır.
- 4- Maddede yer alan “*dışarıya çıkarılacak alanların iki katı hazine arazisi orman tesis edilmek üzere Orman Genel Müdürlüğüne tahsis edilecektir*” ifadesi fiiliyatta uygulanabilecek bir ifade değildir. Bugün ağaçlandırılabilir hazine arazisi bulunabildiğinde, zaten tahsis talebi yapılabilen fakat uygun arazi bulunamadığı için bu olanak kullanılmamaktadır. Dolayısıyla, getirilen hüküm hayata geçirilebilecek bir hüküm değildir. Bu kanun tasarısı, ormanların devlet eliyle tahrip edilmesine, Sultanbeyli gibi orman alanlarına kurulan yerleşim yerlerini yasal hale getirmeye, devlete sıcak para girişi sağlamaya yönelik bütünüyle rantiyeye açık bir düzenlemedir.

Maddenin ilk fıkrasının sonuna eklenen “*orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hâzinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğüne Orman tesis etmek üzere tahsis edilir.*” şeklindeki hüküm yanıltıcıdır. Çünkü ormanların korunmasında esas olan orman örtüsünün, orman niteliğinin kaybolmamasıdır. Orman sayılmayan bir takım hazine arazilerinin orman vasfını kazanması 300 yıl gibi zamanları gerektirir. Dolayısıyla bu durum orman sınırlarında daraltma yapılmadığını göstermez.

Orman ekosistemi, iktidarın topluma algılattığı biçimiyle sadece ağaç ve ağaççık topluluklar değildir. İktidarın “*Biz bin ağaç keseriz, 1 milyon dikeriz*” anlayışı telafisi zor ekolojik yıkımlara neden olmaktadır. Ağaç eşittir, ekosistem değildir. Ekosistem, on binlerce mikroorganizma için yaşam yeri; insan dâhil bütün hayvanlar alemi için besin, oksijen ve su kaynağı olan canlı bir varlıktır.

Yasalarda zaten orman bütünlüğü bozulmuş ve ekolojik dengeleri alt üst olmuş orman alanlarının, tamamen ranta yönelik işletilmesi ve orman alanlarının hızla daraltılması ile büyük bir yıkımın geleceği açıktır.

Madde 22-

Tasarının 22 nci maddesi ile 7269 sayılı Umumi Hayata Meessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun 25 inci maddesinde teknik bir değişiklik yapılmıştır.

696 sayılı KHK ile getirilen “*Bursa İli Gemlik İlçesinin deprem tehlikesi altında bulunması ve İlçe sakinlerinin hâlihazırdaki yerleşim yerlerinden nakledilmesinin zorunlu bulunması sebebiyle.*” ibaresinin “*Bursa İli Gemlik İlçesinde deprem tehlikesi altında bulunan yapıların dönüştürülebilmesi ve yeni yerleşim yerlerinin belirlenmesi için*” şeklinde değiştirilmesi istenmektedir.

OHAL döneminde çıkarılan 696 sayılı KHK ile 7369 sayılı Kanuna eklenen ve ormanları arsa ofisi olarak görerek yürürlüğe konulan Geçici-25 inci madde, Anayasanın 169-170 inci maddelerine aykırıdır. Bu aykırı madde üzerinde yapılan değişiklik de aynı şekilde Anayasaya aykırıdır.

Madde 27-

Tasarının 27 inci maddesiyle Milli Parklar Kanununun 17 nci maddesinin “*Bu Kanuna tabi alanlardan elde edilecek gelirler. Orman ve Su İşleri Bakanlığı döner sermayesine gelir kaydedilir. Bu gelirler, münhasıran bu Kanun gereği ihtiyaç duyulan mal, hizmet ve yatırımların finansmanında kullanılır.*” hükmü değiştirilmektedir. Tasarı ile bu maddedeki ikinci cümle (Bu gelirler, münhasıran bu Kanun gereği ihtiyaç duyulan mal, hizmet ve yatırımların finansmanında kullanılır) yürürlükten kaldırılmakta ve milli parkların yarattığı gelirlerin, geliştirilmesi gereken milli park yönetimi dışında kullanılmasının yolu açılmaktadır. Bu düzenleme, korunan alanların finansmanına olumsuz etki yapacak ve zaten yeterli bir yönetsel etkinliğe, koruma düzeyine eriştirilememiş milli parkları daha kıt kaynaklarla çalışmak zorunda bırakacaktır. Bakanlık çalışmaları içerisinde korunan alanlardan diğer alanlara gelir veya fon transferi anlamına gelen bu düzenlemenin doğa korumaya olumlu katkı yapması beklenmemelidir.

Madde 37-

Tasarının 37 nci maddesiyle 3234 sayılı Kanuna Ek Madde 1 eklenerek, orman mühendisleri ile orman muhafaza memurlarının Orman Genel Müdürlüğüne açıktan atanmasına dair KPSS (B) sınav puanının yanında ikinci kez sözlü ve uygulamalı sınav yapılması önerilmektedir.

Bu tasarı maddesiyle ataması yapılacak orman mühendisleri ve orman muhafaza memurları ile ilgili olarak adaletsiz bir uygulamanın önü açılmaktadır.

Maddeye gerekçe olarak adayların mesleki koşullara uygun olup olmayacağıının belirlenmesi gösterilmektedir. Ancak mesleki koşullar için sübjektif değerlendirmeleriyle ayyuka çıkmış olan mülakat ya da uygulama sınavı değil, mesleki bir merkezi sınav gerekmektedir. Madde, Anayasanın eşitlik ilkesine, bu konuda verilmiş danıştay kararlarına ve hakkaniyet ilkesine aykırıdır.

Madde 47-48-49-50-51-52: Söz konusu maddelerin hepsi birbiriyle ilişkili olup Sulama Birliklerin tüzel kişiliğini ortadan kaldıran ve birliğin demokratik, katılımcı yönetim yapısını değiştirmesi yönündeki düzenlemelerdir.

Sulama birlikleri sulama sahasında arazisi bulunan ve sulama faaliyetlerinden faydalanan çiftçinin bir araya gelerek oluşturdukları kurumlardır. Yüksek seçim kurulu tarafında bölgelerinde seçimi yapılan 14484 meclis üyesi bulunan 378 adet sulama birliği bulunmaktadır. Birliğin başkanı ve organları (meclis yönetim kurulu ve denetim kurulu) Birliğe üye olan çiftçiler tarafından seçimle göreve getirilirler.

Oysa yapılan bu madde düzenlemeleriyle demokratik katılımcı yönetim anlayışıyla kurulan birlikler tüm organları ortadan kaldırıp, onun yerine otokritik bir yönetimle anlayışıyla birliğin başkanın ve birliğin yönetim kurulu görev ve yetkileri DSİ tarafından atanacak kamu personeli yanı kayıma devredilmektedir.

Sulama birliklerinin mevcut yapıları ve özellikleri çiftçilerle temas kurabilmekte, sahaya hakim olabilmekte, sorunlara katılımcı anlayışla çözüm üretebilmekte ve çiftçinin kendi kendini yönetmesine imkan sağlamaktadır. Böylece başkan ve yönetim kurulu üyeleri çiftçi seçmenine karşı daha fazla sorumlulukla aidiyet duygusuyla görevlerini yerine getirmektedir. Çiftçiye geri geldiğinde hesap verebilen bir kuruldur. Ancak öngörülen değişiklikle atanan kayyumun çiftçiye karşı aynı sorumluluk ve anlayışla davranmasının çok mümkün olmayacağını belediye atanan kayyum pratikleri göstermektedir.

Leyla Birlik

Şırnak

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Mehmet Ali Aslan

Batman

(S. Sayısı: 548)

MUHALEFET ŞERHİ

1/929 Esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunda kabul edilmiştir.

Komisyonunda kabul edilen tasarıнын görüşmelerinde dile getirmiş olduğumuz tekliflerimiz, itirazlarımız kısmen kabul edilmekle beraber tasarıнын bu haliyle yasalaşmasına usul ve esas yönüyle muhalifiz.

USULE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

Komisyonunda kabul edilen kanun tasarısı hükümet tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisine yürürlük ve yürütme maddeleri dahil 59 madde halinde getirilmiştir.

Komisyon görüşmelerinde AK Parti milletvekilleri tarafından verilen önergelerle 14, 21 ve 38’inci maddeleri hiç tartışılmadan tasarıdan çıkartılmıştır.

Maddeler üzerine görüşmelerin bitiminde, yürürlük maddesinden önce AK Parti milletvekillerce verilen önerge ile tasarıнын daha önce kabul edilmiş bulunan 5, 6, 8 ve 46’ncı maddelerinin İç Tüzüğü’nün 43’ncü maddesine göre yeniden görüşmeleri yapılmıştır.

Yine AK Parti milletvekili tarafından verilen önerge ile “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” olarak gelen hükümet tasarısının adı, “Tasarıнын içeriğinde sadece bir kanun hükmünde kararıyla değişiklik yapıldığı” gerekçesi ile “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” olarak değiştirilmiştir.

Bir diğer husus ise AK Parti milletvekilleri tarafından verilen 10 adet önerge ile 10 adet yeni madde ihdas edilmesi kabul edilmiştir. Gerek Komisyonun görev alanıyla ve gerekse birbirleri ile alakasız konularda AK Parti milletvekilleri tarafından verilen önergeler ile yapılacak değişikliklerin etkileri analiz edilmeden alelacele kaleme alınmış, komisyonunda bulunan Maliye Bakanlığı temsilcisinin muhalefeti ile karşılaşılmıştır.

Önce kabul edilen sonra tekriri müzakere ihtiyacı duyulan ve kaldırılan maddeler, bir çok yeni madde ihdası, eklenenler çıkarılanlarla tam anlamıyla yeterince düşünülmeden, olgunlaştırılmadan tasarıdan beklenen faydanın, amacın tam olarak ortaya konulmadığı meclisin ve kanun yapmanın ciddiyetinden uzak tasarı komisyonunda kabul edilmiştir.

Tasarı yapılan ekleme ve çıkarmalar sonucunda 64 madde olarak kabul edilerek komisyon raporu hazırlanmıştır.

Komisyon çalışmalarında sayın hükümet yetkilisinin ifadeleri ile altı aydır üzerinde çalışılan ve en az yirmi defa okunduktan sonra Bakanlar Kurulunda imzaya açılan tasarının, daha kapağı açılmadan AKP Milletvekillerince verilen önergelerle birden çok değişiklik yapılması, hazırlık sürecinde; hazırlayanlarca konunun ciddiyetine yeterince vakıf olunmadığı, hazırlanan metnin Türkiye Cumhuriyeti Hükümetince imzalanan bir metin olacağı idrakinden yoksun olunduğunu ortaya koymaktadır.

Vahim olanı Sayın Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanımızın 15.3.2018 tarihinde yapılan birinci komisyon toplantısında yapmış olduğu sunumda; **“benim bu desteklerimden bu su paralarının ve işletme paralarının kesilmemesi lazım. Bu desteklemeyi Hükümet olarak veriyoruz. Desteklemeyle ilgili benim çiftçi kardeşlerime olan desteklemeleri vermem lazım ve Tarım Bakanlığının ne kadar destek verdiğini çiftçi kardeşlerimin bilmesi lazım. Bu konuda ben Sayın Bakanımdan istirham ediyorum, sizlerden istirham ediyorum, bu konuda değişiklik olursa faydalı olacağına inanıyorum.”** ifadeleridir.

Hazırlık sürecinde ve Bakanlar Kurulunda imza aşamasında Sayın Bakan ile istişare edilmediği anlaşılan komisyondan geçmiş bulunan tasarının, önemli bir unsur olarak ilgili tarafların görüşlerinin alınmadığı ortadadır.

Tarım Orman-İş Sendikası Başkanı da görüşülen tasarı dolayısıyla kurum yöneticileri ile komisyon toplantısı esnasında diyalog kurabildiklerini, Sayın Bakandan zaman zaman randevu talep ettiklerini ancak ulaşamadıklarını ifade etmek suretiyle daha önce fikir teatisinde bulunulmadığını ihsas etmiştir.

Türkiye Sulama Birliklerini temsilen komisyona gelen başkan da tasarının hazırlanmasında görüşlerine başvurulmadığını, görüş bildirmediklerini ihsas etmiştir.

Birçok kanun ile ilişkisinden dolayı Tali Komisyon olarak havale edilen Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Çevre Komisyonu ve İçişleri Komisyonu raporları istihsal edilmediği gibi Komisyonumuz üyeleri tarafından alt komisyona havale edilerek tartışılması, araştırılması, görüşülmesi talep edilen konularda alt komisyon oluşturulmamıştır.

Her konuda standardizasyona gidilirken, kanun yapma konusunda hala yürürlükte bulunan normların göz ardı edilmesi, istikrarsızlığa, keyfilığe yönelik olarak nitelenecektir.

Kanun tasarısı komisyona geldiği haliyle aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan 23 kanun ve bir Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik öngörmekte olup 12 Kanun ve bir Kanun Hükmünde Kararname ile ilişkisi bulunmaktadır.

Torba kanun usulüyle nitelenen bu uygulamanın mahzurları gerek komisyon çalışmalarında ve gerekse Genel Kurul çalışmalarında bir çok Sayın Milletvekili tarafından defaatle dile getirilmiştir.

Bu usulle yapılan kanunlar altı ay sonra en geç iki yılda değişiklik yapılmak üzere tekrar Genel Kurula gelmektedir. Bu tasarının akıbetinin de böyle olacağı asla kehanet değildir.

Kanun yapma tekniği ve usulü açısından uyulması zorunlu olan şartlara uyulmamaktadır.

Bilindiği üzere kanunların uygulanmasında kanunun lafzı ile ruhu bir bütündür. Kanunların yorumlanmasında kabul edilen meratip öncelikle lafzı ile sonra ruhu ile müteakiben mukayese ile oluşturulan içtihat yoludur.

Herhangi bir maddenin uygulanmasında karşılaşılan durum karşısında yapılacak yorumda tatbik edilecek bu yolda uygulayıcılara yardımcı olan yegane hukuki belge kanunun ruhuna ilişkin olarak kaleme alınmış bulunan Genel Gereke ile ilgili maddenin bütün boyutlarıyla gayesini de kavrayan kapsamlı Madde Gerekesidir. Komisyonda görüşülerek kabul edilen tasarının gerek genel gerekçesi ve gerekse madde gerekçeleri tasarı metni ve madde metinlerinden daha kısa daha az kavrayıcı olup, ileride ihtiyaç duyulan yorumlamada yol gösterici bir özelliği bulunmamakta, kanunun ruhunu ortaya koyacak bir metin olmaktan çok uzaktır.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmelik yürürlüktedir.

Kanun hazırlamada amir ve yönlendirici olan bu iki mevzuata göre düzenleyici etki analizi yapılması zorunludur. Keza Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkındaki Yönetmeliğin 10'uncu ve 24'ncü maddelerine göre, Hükümet tarafından hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizi bulunması zorunludur.

Düzenleyici etki analizinde; yapılan düzenlemenin muhtemel fayda ve maliyetlerinin analizi, düzenlemenin sosyal, ekonomik ve ticari hayata, çevreye ve ilgili kesimlere etkileri ile izlenen danışma ve görüş alma süreçlerine ilişkin ayrıntılı bilgi ve değerlendirmelere yer verilmesi öngörülmüştür

Halbuki komisyona gelen yasa tasarısına ait düzenleyici etki analizi bulunmamaktadır.

Getirilen düzenlemeyle ilgili sağlıklı bir analiz yapabilmek ve katkı verebilmek için getirdikleri veya götördüklerinin mukayese edilme imkânı bulunmamaktadır.

Hükümetin bu konuya ciddiyetle eğilmesini talep etmekteyiz. Siyaset kurumunun bu dağınıklığı izah etmesi ve en kısa zamanda ortadan kaldırması gerekmektedir. Benimsenen kanun yapma usulü olarak torba kanun tercihinin bunda etkili olduğunu düşünmekteyiz.

GENEL DEĞERLENDİRME

Dünyanın gıda üretiminde kendi kendisine yeten 7 ülkesinden biri olan Türkiye son yıllarda artık kendisine yetmemektedir.

1970’li yıllarda yapılan projeksiyonlarda 30-40 yıl zarfında yüz milyon nüfusa ulaşan ve gıda üretiminde kendi kendine yeten Büyük Türkiye hedefimizden gerek nüfus miktarı ve gerekse gıda üretimi açısından oldukça uzaklaşmış durumdayız.

1970’li yılların başında nüfusun %30’u şehirlerde yaşamakta iken TÜİK rakamları ile bu gün nüfusun % 92’si şehirlerde yaşamaktadır.

Büyükşehir yasası dolayısıyla mahalle sayılan köyler dikkate alındığında bu oran yaklaşık % 78-80 arasındadır.

50 sene öncesi tarım kesimi aile yapısı, köy kasaba toplum yapısı, üretim araç gereç, tohum, ilaç ve üretim anlayışı ile bu günkü anlayış ve imkanlar mukayese edilemeyecek boyuttadır.

Tarımsal üretimin taşıyıcı unsuru olan çiftçi bu değişime intibak sorunları yaşamaktadır.

Geleneksel olarak nesilden nesile geçen tarımsal üretim kültürü yok olmaya yüz tutmuştur.

Tarımsal faaliyetin zemini olan tarla ve araziyi bir iktisadi işletme olarak gören modern bakış açısının gereklerine göre hareket eden, modern metotları uygulayan üretim kültürüne henüz tam anlamıyla geçilememiştir.

Komisyonunda görüşülerek kabul edilen tasarının fikri nüvesi esasen Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Komisyon üyelerine vermiş olduğu sunumda ortaya çıkmıştır.

Sayın Bakan, Arazi toplulaştırma çalışmaları ile su yönetiminin farklı bakanlıklar tarafından yürütülmesinin ortaya çıkardığı sorunlardan bahisle her iki faaliyetin aynı bakanlık bünyesinde toplanmasının yararlı olacağını ifade etmişlerdir.

Tarımsal üretim ve tarım alanlarının korunması için hayati öneme sahip olan arazi toplulaştırması ile sulamanın birleştirilmesi fikri Komisyon üyelerince de tasvip görmüştür.

Bizimde yerinde ve faydalı olarak kabul ettiğimiz kanun tasarısı nihayet gündeme gelmiştir.

Yukarıda da bahsedildiği üzere bir çok kanunu ilgilendiren tasarı iki önemli konu üzerinde tartışılmaktadır. Bu konulara ilişkin genel değerlendirmemiz başlıklar halinde ele alınmıştır.

a. Arazi Toplulaştırması:

Miras hukuku sebebiyle nüfus artışına paralel olarak tarımsal ünitelerde meydana gelen hızlı bölünme ve parçalanma, zirai faaliyetler için lazım gelen ölçüğün çok altında tarla gerçeği olarak ortaya çıkmıştır.

1960'lı yılların başından itibaren havza ıslahı, arazi toplulaştırması ve tarla içi geliştirme faaliyetlerine yönelik olarak ülkemiz bu konularda çok ciddi mesafe almış, önemli tecrübe kazanmıştır.

Miras yoluyla intikal eden tarımsal alanların bölünmesine engel olmaya yönelik çalışmalar, etüdler ve teşebbüsler olmuştur.

30.4.2014 tarihinde kabul edilen 6537 sayılı kanun ile Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile 4721 sayılı Medeni Kanunda yapılan değişikliklerle; Asgari tarımsal arazi büyüklüğü, Yeter gelirli tarımsal arazi büyüklüğü kavramları ile asgari tarımsal işletme ölçüğü getirilmiştir.

Bu olumlu düzenlemenin uygulama sonuçlarının görülmesi, dikkatle takip edilerek zamanında müdahalelerle asgari işletme ölçüğünün korunması elzem, tartışmadan varestedir.

Meseleyi işletme kavramı ile karşılamadaki ısrarımız fiilen üretim yapılan bir ünite olması hasebiyle, fabrika ve ticarethane gibi fiziken bölünmesi mümkün olmayan ünitelerle aynı kategoride değerlendirilmesi yönünde zihni algı ve anlayış oluşturmak. Bu bahsedilen ünitelerde ortaklık yapısı veya ortaklığın giderilmesinde uygulanan rejimin tarımsal ünitelerde de uygulanması mümkün görünmektedir.

Selçukludan Osmanlı'ya geçen toprak düzeninde mülkiyet ve tasarruf kavramları ayrı mütlaa edildiğinden arazinin mülkiyet olarak bölünmesi hukuken mümkün değildir.

Ekstansif tarım şartlarında oluşturulan mülkiyet ve tasarruf hakkı kavramları ile İntansif tarıma geçilen günümüz işletme ölçüsüne cevap vermek imkansız hale gelmiştir.

Bu sebeple ve 60-70 yıllık tecrübe; işletmenin şahsiliği ile tanımlanan anlayışın ziraat ve tapu siciline şerh edilmesi ve hiçbir şartta bundan geri dönülmemesi gerekmektedir.

Türk tarımının geleceği açısından işletme büyüklüğü anlayışını sağlayacak, destekleyecek en önemli politika arazi toplulaştırmasıdır.

Türkiye arazi toplulaştırmasında çok önemli tecrübeye ve başarılı uygulamalara sahiptir. Yurt dışında ve yurt içinde birçok yerde ova ölçüğünde yapılan arazi toplulaştırmalarının memnuniyet verici sonuçları ortadadır.

Arazi toplulaştırması ile ilgili maddelerin görüşülmesi sırasında madde metin yazımına ve uygulamaya yönelik hukuki ve teknik itirazlar olmasına rağmen prensipte komisyon üyeleri tarafından olumlu görülmüştür.

Şunu da ifade etmek gerekir ki; arazi tesviyesi yapılmadan uygulanacak toplulaştırma hukuki kadastro çalışmasının ötesine geçmeyecek, tarımsal işletmenin kalitesine etki etmeyecektir.

Dünyada örnekleri görüldüğü üzere arazi toplulaştırma hizmetleri havza bazında bir seri havza ıslahı kapsamında bütüncül planlama ile ele alınmalıdır.

Havza amenajman projelerine uygun olarak su yapıları, siltasyonun önlenmesi, floranın korunması ve zenginleştirilmesi, ağaçlandırma, erozyon kontrolü, arazi toplulaştırması ve arazi tesviyesi ile tarla içi geliştirme faaliyetlerinin yanında sosyoekonomik faktör değerlendirmesi yapılarak çiftçilerin yerleşim yerleri ve müteimmimlerinin ıslahı veya modernizasyonu tarım, ormancılık ve su rejimi düzenlenmesinde reform olacaktır.

Tasarı ile Arazi Toplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetlerinin DSİ'ne ziraate ilişkin hizmetlerin ise Tarım Bakanlığında bırakılması anlayış farklarından kaynaklanan karmaşa çikabilecektir.

Çiftçilerin bu duruma intibakında her iki kurumun müştereken sahada bilgilendirme çalışmaları yapmaları, kurumların yetki ve sınırlarının çiftçilerle yapılan bilgilendirme toplantılarında açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

Bu bakımdan arazi toplulaştırma çalışmalarına ilişkin tasarı eksik olmuştur.

b- Su Yönetimi:

Tasarının ikinci önemli konusunu tarımsal sulama suyunun yönetimi kapsamında, 6172 sayılı kanuna göre çalışan Sulama Birliklerinin yeniden yapılandırılması teşkil etmektedir.

Su kullanım ile alakalı olarak yapılan planlamalar, su kullanım sözleşmeleri, kontroller ile yersiz ve fazla su kullanımının önüne geçmek gerekmektedir. Fazla suyun tuzlanmaya, çoraklanmaya sebep olduğu bütün çiftçiler tarafından bilinen bir gerçektir.

Bu konuda yapılabilecek başka uygulamalar varken çiftçileri tehditle ıslah etmeye çalışan zihniyeti kabul etmek mümkün değildir.

Tuzlanmayı önlemek için daha önceleri Topraksu Genel Müdürlüğü ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılan toplulaştırmalarda uygulanan arazi tesviyesi ameliyesinin yapılması gerekmektedir.

Sulama Birlikleri kanunla kurulmuş Kamu Tüzel kişilikleridir. Yönetim organları bütün üyelerin katılımı ile yapılan seçimle belirlenmektedir.

Kooperatif uygulamalarındaki başarısızlığa rağmen sulama birlikleri ile pankobirlik gibi diğer birlikler başarılı hizmetler vermektedirler.

Rahmetli Kurucu Genel Başkanımız Alparslan TÜRKES, Türkiye'de kalkınma hızını artırmak daha fazla üretim sağlamak, bu üretim artışı ile beraber daha adil bir bölüşüm yaratmak ve bölgeler arası kalkınmışlık farkını azaltmak için Türk Milleti' nin kalkınma seferberliğine davet etmiştir. Bu maksatla da Millet Sektörü isimli bir model teklifinde bulunmuştur.

Millet sektörüne örnek olmak üzere; Sulama birlikleri zirai üretim faaliyetinin bir şubesi olarak üretici tarafından sahiplenilmiş, başarı grafiği giderek yükselmiş, DSİ tarafından yazılan 2016 yılı Denetim İzleme Sonuçları Durum ve Gerçekleşme raporuna göre % 70 başarılı hizmetleri ile amacına ulaşmıştır.

Bu modele bir başka tecrübe ise Konya şekerine ait ilginç bir başarı örneğidir. Ekonomik modeller içerisinde akademik tartışması yapılmayan ancak üçüncü sektör olarak tanımladığımız Millet Sektörünün prototipidir.

Tarım, Gıda endüstrisi ve hayvancılık alanlarında üretici, tüketici kombinasyonu ile ortaya koyduğu model iktisat fakültelerinde ders olarak okutulmaya değer bir başarı hikayesidir.

DSİ, Sayıştay ve Valilik (defterdarlık) tarafından sürekli denetlenen kurumsallaşma ve sahiplenme duygusu yönünde ciddi mesafeler alan sulama birliklerinin de sahibi Millet'in bizatihi kendisidir.

Sahibi millet olan birliklerin millet tarafından yönetilmesinden daha doğru bir tercih söz konusu olamaz. Kötü örnek örnek değildir. Kötü örnekten hareketle millet'in toprağa aidiyetini geliştiren kuruluşlarından olan Sulama Birlikleri mevcut haliyle korunmalıdır.

Tasarı Sulama Birliklerinin tüzel kişiliğini muhafaza etmekte, seçimle gelen organlarını ortadan kaldırarak, DSİ'nin atama yoluyla görevlendirdiği bir başkan tarafından temsil ve yönetimini öngörmektedir. Lakin seçimi olmayan, temsil yetkisi bir başka kurumdan alınan, temsilcinin idari, mali ve özlük yönünden başka bir kuruma bağlı olduğu, üyelerinin hiçbir karara katılmadığı amorf bir yapının kişiliği tarif eden bir lügat bulunmamaktadır. Kişiliği olmayan yapının tüzel kişiliğini de kazanamayacağı tartışmadan varestedir.

Sulama sezonu başında getirilen tasarının yarattığı belirsizliklerden dolayı birçok çiftçi sözleşme imzalamakta tereddüt etmektedir.

Tasarı getirilirken bu hususa dikkat edilmeli tarımın mevsimle ilişkisi göz önüne alınmalıydı. Zamanlama bakımından da yanlış olan bu tasarı gerekli hassasiyetlerden uzak, çiftçiyi umursamaz bir anlayışın eseri olduğunu ortaya koymuştur.

Sulama Birliklerinin 2016 yılı faaliyetlerine ilişkin DSİ’nce hazırlanan denetim ve izleme raporu sonuçlarına göre Sulama Birliklerinin başarısızlığı söz konusu değildir.

Söz konusu raporun 35’nci sayfasında yer alan Tablo 12’de durum analizine göre birliklerin değerlendirilmesi yapılmıştır.

“Değerlendirilen 378 sulama birliğinin ortalama analiz puanı 100 üzerinden 52 olarak çıkmaktadır. Sulama birliklerine devredilen sulama sahasının % 7’si çok başarılı, % 33’ü başarılı, % 34’ü iyi ve % 23’ü orta durumda olarak değerlendirilen 353 sulama birliğine ait durumdadır. Sulama birliklerinin büyük çoğunluğunun genel durumlarının ortalamasının üstünde bir performans sergilemesinin en önemli etkeni ısrarla ve geliştirilerek sürdürülen denetimlerdir.”

“Sulama birliklerine devredilen sulama sahasının % 3’üne karşılık gelen sahayı işleten 17 sulama birliğinde ise yeniden yapılandırmaya ihtiyaç duyulduğu, hatta söz konusu işletilen sulama tesislerinin devir olurlarının iptal edilerek..”

“8 sulama birliği ise fesih aşamasında olup, alternatif su kullanıcıları teşkilatlara devir veya başka modellerin denenmesi gerektiği neticesine varılmıştır. Fesih aşamasında olan birlikleri Çatalan, Köseçobanlı Gezende, Duruçay, Ağrı Yazıcı, Kuzuova P, Hafik Özen, Hafik Zara, Köse Sulama birlikleri olup, genelde Kanun’un öngördüğü teşkilat yapısını oluşturamamaları ve kurumsallaşma sürecini tamamlayamamaları sebebiyle bu durumla karşı karşıya kaldıkları görülmektedir. Diğer taraftan yeniden yapılanmasına gerek duyulan 17 sulama birliği sulama sahasının Doğu Anadolu ve İç Anadolu Bölgesinde yer alması dikkat çekmektedir.”

Yine raporun 9’ncü sayfasında **“İdareimizce gerçekleştirilen idari ve teknik denetimler neticesinde, yönetimi suiistimal eden 19 birlik başkanı görevden alınmış, başarısız olan 24 sulama birliği feshedilmiştir.”** Denilerek, başarısızlık halinde veya suiistimal hallerinde gerekenin hukuken yapılabildiği ortaya konulmaktadır.

Sulama Birliklerinin yönetim yapısının değiştirilmesine yönelik düzenlemenin bir diğer gerekçesi olarak gösterilen tahakkuk ve tahsilat oranlarından kaynaklanan mali yapıdaki bozukluğun ortaya çıkardığı borç yükü iddiasıdır.

2006 yılı ile 2016 yılının mukayesesinde gelir gider dengesinin oluşmaya başladığı görülmektedir. Bunun sebepleri ise, su kullanım hizmet bedellerinin daha gerçekçi belirlenmesi, tahsilatın oranının yükselmesi ve işletme, bakım faaliyetlerinin daha etkin yapılmaya başlanmasıdır.

On yıllık istatistiklerin ortaya koyduğu gerçek; sulama birliklerinin kurumsallaşmaya başladıkları, idari ve mali açıdan istikrara kavuştukları yönündedir.

2016 yılında Türkiye ortalamasında sulama birliklerinin toplam giderlerinin % 18'ini enerji giderleri oluşturmaktadır.

Bu kapsamda gelir gider dengesizliğinin nedenleri üzerinde yaptığımız araştırmalarda hiç tartışma konusu olmayan bir başka husus ile karşılaşılmıştır.

Sulama projelerinden ve uygulamadan kaynaklanan hatalar kapsamında; cazibe ile su getirilmesi mümkün iken pompajla sulamanın tercih edilmesi yüksek enerji ihtiyacı doğurmaktadır.

Uygulamadan kaynaklanan hataların da işletme maliyetlerinin önemli ölçüde yükseltmesinin, hatta sulama şebekesinin çalışamaz hale gelmesinin sorumluluğu da sulama birliklerine yüklenmektedir.

Yakın zamanda Lokman Hekim sulama birliği pompa istasyonundaki motorlarda çıkan arızanın 13 günde tamirata yaptırılmadı. Çiftçiler hiçbir yetkiliye ulaşamadı, yetkililer telefonlara çıkmadı.

2016 yılında 6172 sayılı kanunda değişiklik yapılması için DSİ Genel Müdürlüğü birimlerince yapılan yasa taslak çalışmasında "**Başka kurumlardan devralınan tesislerin sulama birliklerine devredilebilmesine imkan tanınması.**" tavsiye edilirken bir buçuk yıl sonra sulama birliklerinin tamamının DSİ'ne devrini öngören tasarı kurumsal hafızada ve görev anlayışı ile görev tanımlamasında tezat teşkil etmektedir.

Komisyonunda kabul edilen tasarı ile 2016 yılında yasa taslağı halini alan çalışma arasındaki zıddiyetin bilimsel ve bürokratik yönden açıklığa kavuşturulması gerekir.

Subjektif değerlendirmelerle yapılacak bir düzenleme yanlış anlamalara, yanlış uygulamalara yol açacağı gibi ciddi zararlara da yol açacaktır.

Sulama Birliklerinin başarısız olanlarına ilişkin mevcut yasada var olan müeyyidelerin uygulanması suretiyle başarısız olanların feshedilmesi, mümkünse ıslah edilmesi, başarılı birliklerin statülerinin aynen korunması gerekmektedir.

Çiftçinin yönetiminde olan kullanma suyu ve sulama tesislerini doğrudan illiyeti dolayısıyla çiftçiden daha iyi koruyacak bir model söz konusu değildir.

MADDELER ÜZERİNDE DEĞERLENDİRME

8'inci madde ile ilgili değerlendirme.

EK MADDE 11'de AKP'li komisyon üyelerinin önermeleri ile yapılan değişiklikle kabul edilen metnin ikinci paragrafında “**DSİ veya işletme ve Bakım sorumluluğu devredilen gerçek ve tüzel kişi.**” ifadesi komisyon çalışmalarında 5,6 ve 8 maddede buna ilişkin düzenlemeler çıkarılmışken tasarının ilk halinde olmayan bu düzenleme eklenmiştir. Bu ifade yasa metninde durdukça suyun özelleştirilmesine yönelik düşüncenin hala devam ettiği, ileride yapılacak bir düzenlemeye ve tartışmaya hukuki dayanak ve emsal teşkil edecektir.

Tarımsal desteklerin su kullanım bedeline mahsuben kaynağında tevkif edilmesine tasarıda imzası bulunan Sayın Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanının çekincelerine aynen katıldığımızı ifade etmekteyiz. Lakin bir Sayın Bakanın istirham etmesine rağmen bu konudaki ısrar anlaşılabilir. Bu cihette yapılan bir düzenleme diğer taraftaki dengeleri ve düzenlemeleri ıskat edici bir mahiyet alması devletteki istikrarı, bütünlüğü tartışma zeminine çekmesi bizce çok tehlikeli bir gidiştir.

EK MADDE 12'de yapılan değişiklikler sonucunda maddenin üçüncü cümlesi “**Sulama tesisleri, DSİ tarafından hizmet alımı suretiyle işlettirilebilir.**” Şeklini almıştır. Bu başlı başına tartışma konusudur. DSİ' kimden hizmet alımı yapacaktır? Hizmet alımının usul ve esasları ne olacaktır? Bu cümle yapılan değişikliğin uzantısı olması hasebiyle komisyonda beliren iradeye uygun olarak tasarı metninden çıkarılması gerekmektedir.

15'inci madde ile ilgili değerlendirme.

6831 sayılı kanununun 40'ncı maddesinde yapılan değişiklikle orman köylüsü veya orman köylüsünü kalkındırma kooperatiflerine tanınan iş ve çalışma hakkına istisna getirilmektedir. Bu istisna yapılacak çalışmanın makine gücünü gerektirmesi halinde kanuni mecburiyetin ortadan kalkacağına ilişkindir. Burada orman köylüsüne haksızlık yapılmaktadır. Makinalı iş ve işlemlerde orman köylüsü veya kooperatifin rüchaniyeti yasada yer almalıdır. Orman köylüsünün makinalaşması için uygun destekler sağlanmalıdır. Orman köylüsünün korunması, kollanması gerekmektedir.

19'uncu madde ile ilgili değerlendirme.

19'uncu maddenin EK MADDE 16- bendinde orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen yerlerin yerleşim yeri olarak değerlendirilmesi için orman kaydının kaldırılmasında önerilen metod muğlak ve sınırları belirsizdir. Nereler kastediliyor ise yerleşim yerleri koordinatları ile belirlenmeli ve bu haliyle aleniyet kazanarak düzenlemeye eklenmelidir.

SONUÇ

1/929 Esas numaralı “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının, Arazi toplulaştırması, Su Yönetimi ve buna bağlı olarak Sulama Birliklerinin yönetim yapısının değiştirilmesine yönelik yukarıda yer alan genel ve usule ilişkin değerlendirmelerimizin dikkate alınması halinde daha faydalı olacağı kanaatiyle tasarının bu haliyle yasalaşmasına muhalifiz.

Muharrem Varlı

Adana

Mustafa Mit

Ankara

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNÜN TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNÜN TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUNLARDA VE GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu kanun kapsamındaki koruma hizmetleri, hizmet alanların isteğine bağlı olarak alınacaktır. Kamu kuruluşları ile gerçek veya tüzel kişilere ait tarımsal işletmelerin kendi koruma tedbirlerini almaları durumunda, bu işletmelerden koruma ücreti alınmaz ve bu işletmelere koruma sandığından herhangi bir tazminat ödenmez.”

MADDE 2- 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanununun 7’nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendinin (B) alt bendine (f) paragrafı eklenmiştir.

“f) Orman ve Su İşleri Bakanlığı ve Orman Genel Müdürlüğünde orman muhafaza memuru kadrolarında çalışan personelden”

MADDE 3- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (r) bendine “baraj, gölet ve kanal gibi su yüzeyleri ile rezervuar alanında azami su kotu ile işletme kotu arasında kalan yerlerde güneş enerjisi sistemlerinin kurulmasına yönelik taleplerden uygun görülenleri bedeli karşılığında kiralamak,” ibaresi eklenmiş, (u) bendinde yer alan “Yerüstü” ibaresi “Su tahsislerini yapmak, yerüstü” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye (u) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (v) bendi (y) bendi şeklinde teselsül ettirilmiştir.

“v) Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmek,”

MADDE 1- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (r) fıkrasına “baraj, gölet ve kanal gibi su yüzeyleri ile rezervuar alanında azami su kotu ile işletme kotu arasında kalan yerlerde güneş enerjisi sistemlerinin kurulmasına yönelik taleplerden uygun görülenleri bedeli karşılığında kiralamak,” ibaresi eklenmiş, (u) fıkrasında yer alan “Yerüstü” ibaresi “Su tahsislerini yapmak, yerüstü” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki (v) fıkrası eklenmiş ve mevcut (v) fıkrası (y) fıkrası şeklinde teselsül ettirilmiştir.

“v) Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmek.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 2- 6200 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“s) Arazi Topplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetleri Dairesi Başkanlığı,

t) Arazi Topplulaştırması Etüt ve Projelendirme Dairesi Başkanlığı,

u) Değerlendirme ve Destekleme Dairesi Başkanlığı.”

MADDE 3- 6200 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “beş” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 6200 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“b) Genel Müdürlük tarafından gerçekleştirilen arazi toplulaştırması işlemleri için yapılan harcamalar ile baraj, gölet gibi depolama tesislerinin sulama maksadına ilişkin yatırım bedeli ve sulama tesislerinin yatırım bedeli amortismanına tabi değildir.”

MADDE 5- 6200 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Sulama sahası içerisinde sulama yapan veya yapacak olan gerçek ve tüzel kişiler sulama tesisinden faydalanma sözleşmesini imzalamak şartıyla tesisin sağladığı hizmetten faydalanma hakkına sahiptir.”

MADDE 6- 6200 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İşletme, bakım ve yönetim sorumluluğu kamu kurum ve kuruluşları dışındaki tüzel kişilere devredilmiş olan sulama tesislerinde, faydalananların ödeyeceği ücretler ve bunların ödeme süresine ilişkin hususlar devir sözleşmesi ile belirlenir. Bu ücretlerin tahsilatı devralan tarafından sağlanır. Zamanında ödenmeyen ücretler için 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümlerine göre takip işlemleri yapılır.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 4- 6200 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“s) Arazi Topplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetleri Dairesi Başkanlığı.

t) Arazi Topplulaştırması Etüt ve Projelendirme Dairesi Başkanlığı.

u) Değerlendirme ve Destekleme Dairesi Başkanlığı.”

MADDE 5- 6200 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “beş” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 6200 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“b) Genel Müdürlük tarafından gerçekleştirilen arazi toplulaştırması işlemleri için yapılan harcamalar ile baraj, gölet gibi depolama tesislerinin sulama maksadına ilişkin yatırım bedeli ve sulama tesislerinin yatırım bedeli amortismanına tabi değildir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 7- 6200 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- Genel Müdürlük, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan, bu Kanunda belirtilen görevleri kapsamında düzenlenen kağıtlar sebebiyle damga vergisinden ve tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan döner sermaye hizmet bedellerinden muaftır.

Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.”

MADDE 8- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 7- Bir veya birden çok havzadaki su kaynakları, belirlenen kullanım maksatlarına göre gerçek ve tüzel kişilere DSİ tarafından su kullanım izni verilme suretiyle tahsis edilebilir. İlgili kanunların verdiği yetkiye istinaden su kaynaklarının diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan tahsis, kira, ruhsat gibi işlemlerinde DSİ'nin uygun görüşü alınır. Bu halde DSİ tarafından ayrıca tahsis işlemi yapılmaz. Su tahsisine ilişkin usul ve esaslar DSİ tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Yatırım programında yer alan ve Maden İşleri Genel Müdürlüğüne bildirilen DSİ projeleri içerisinde kalan yerlerde, 3213 sayılı Kanun uyarınca maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce DSİ'nin uygun görüşü alınır.

EK MADDE 8- Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekâlet verdikleri avukata, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre yayımlanan avukatlık asgari ücret tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı halinde geri alınmak kaydıyla, komisyon kararı

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 7- 6200 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- Genel Müdürlük, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan, bu Kanunda belirtilen görevleri kapsamında düzenlenen kağıtlar sebebiyle damga vergisinden ve tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan döner sermaye hizmet bedellerinden muaftır.

Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.”

MADDE 8- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 7- İlgili kanunların verdiği yetkiye istinaden su kaynaklarının diğer kamu kurum ve kuruluşlarının tahsisi, kiralınması, ruhsatlandırılması gibi işlemlerde DSİ'nin görüşü alınır. Bu halde DSİ tarafından ayrıca tahsis işlemi yapılmaz. Su tahsisine ilişkin usul ve esaslar DSİ tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Yatırım programında yer alan ve Maden İşleri Genel Müdürlüğüne bildirilen DSİ projeleri içerisinde kalan yerlerde, 3213 sayılı Kanun uyarınca maden arama ve/veya işletme ruhsatı verilmeden önce DSİ'nin uygun görüşü alınır.

EK MADDE 8- Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekâlet verdikleri avukata, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre yayımlanan avukatlık asgari ücret tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı halinde geri alınmak kaydıyla, komisyon kararı üzerine Genel

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

üzerine Genel Müdürlüğün teklifi ve Bakan onayı ile karşılanabilir. Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

EK MADDE 9- Arazilerin tabii ve suni etkilerle bozulmasının ve parçalanmasının önlenmesi, parçalanmış arazilerde ise tabii özellikleri, kullanım bütünlüğü ve mülkiyet hakları gözetilerek birden fazla arazi parçasının birleştirilip ekonomik, ekolojik ve toplumsal yönden daha işlevsel yeni parsellerin oluşturulması ve bu parsellerin arazi özellikleri ve alanı değerlendirilerek kullanım şekillerinin belirlenmesi ile köy ve arazi gelişim hizmetlerinin sağlanması amacıyla arazi toplulaştırması yapılır. Arazi toplulaştırması projesinin uygulanacağı sınırlar içinde kalan alan arazi toplulaştırması proje sahası olarak belirlenir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yürütülmesinde DSİ uygulayıcı kuruluş olarak yetkilidir. DSİ dışındaki kurum ve kuruluşlar DSİ'nin iznine tabi olarak proje idaresi sıfatıyla arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmeye yetkilidir.

DSİ tarafından bağlı olduğu bakanlığın talebi ve Bakanlar Kurulu kararı ile isteğe bağlı ya da maliklerin muvafakati aranmaksızın zorunlu arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yapılabilir veya yaptırılabilir.

Bakanlar Kurulu kararı, arazi toplulaştırması ve diğer işlemler yönünden kamu yararı kararı sayılır.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri uygulanacak arazi üzerinde, DSİ veya proje idaresi tarafından yapılacak fiili uygulamalar, hak sahiplerinin iznine tabi değildir. Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yürütülen alanlarda tarımsal faaliyetleri kısıtlamaya DSİ veya proje idaresi yetkilidir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri için ihtiyaç duyulan toprak etüt ve analizleri arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Müdürlüğün teklifi ve Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanın onayı ile karşılanabilir. Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

EK MADDE 9- Arazilerin tabii ve suni etkilerle bozulmasının ve parçalanmasının önlenmesi, parçalanmış arazilerde ise tabii özellikleri, kullanım bütünlüğü ve mülkiyet hakları gözetilerek birden fazla arazi parçasının birleştirilip ekonomik, ekolojik ve toplumsal yönden daha işlevsel yeni parsellerin oluşturulması ve bu parsellerin arazi özellikleri ve alanı değerlendirilerek kullanım şekillerinin belirlenmesi ile köy ve arazi gelişim hizmetlerinin sağlanması amacıyla arazi toplulaştırması yapılır. Arazi toplulaştırması projesinin uygulanacağı sınırlar içinde kalan alan arazi toplulaştırması proje sahası olarak belirlenir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin yürütülmesinde DSİ uygulayıcı kuruluş olarak yetkilidir. DSİ dışındaki kurum ve kuruluşlar DSİ'nin iznine tabi olarak proje idaresi sıfatıyla arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmeye yetkilidir.

DSİ tarafından bağlı olduğu Bakanlığın talebi ve Bakanlar Kurulu kararı ile isteğe bağlı ya da maliklerin muvafakati aranmaksızın zorunlu arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yapılabilir veya yaptırılabilir.

Bakanlar Kurulu kararı, arazi toplulaştırması ve diğer işlemler yönünden kamu yararı kararı sayılır.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri uygulanacak arazi üzerinde, DSİ veya proje idaresi tarafından yapılacak fiili uygulamalar, hak sahiplerinin iznine tabi değildir. Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri yürütülen alanlarda tarımsal faaliyetleri kısıtlamaya DSİ veya proje idaresi yetkilidir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri için ihtiyaç duyulan toprak etüt ve analizleri arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

veya özel arazi toplulaştırmasını gerçekleştiren proje idaresi tarafından yapılır veya yaptırılır.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri muhtevasında yapılacak duyurular DSİ veya özel arazi toplulaştırmasını gerçekleştiren proje idaresinin internet sayfalarında ve ayrıca köy veya mahalle muhtarının çalışma yerinde otuz gün süre ile ilan ettirilir. Bu madde gereğince yapılan ilanlar, ilgili gerçek kişilere, kamu ve özel hukuk tüzelkişilerine şahsen tebliğ edilmiş sayılır. Arazi toplulaştırması sonuçlarına karşı tescil tarihinden itibaren on yıl içerisinde dava açılabilir.

Arazi toplulaştırması sebebiyle kısıtlama getirilen alanlarda ürün ve mütemmim cüzlere verilecek zarar ile taşınmaz sahiplerine yeni parseller teslim edilene kadar kısıtlama getirilen alanlarda doğabilecek gelir kayıpları, arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ veya proje idaresi tarafından karşılanır. Arazi mülkiyetinin ihtilafı olması veya malikinin gelir kaybına ilişkin takdir edilen bedeli kabul etmemesi durumunda, DSİ veya proje idaresi tarafından yetkili sulh hukuk mahkemesine başvurularak bedelin tespiti istenir. Mahkemece belirlenen bedel, üçer aylık vadeli hesaba yatırılarak taşınmaz üzerinde malikin iznine tabi olmaksızın toplulaştırmaya ilişkin işlemlere devam olunur.

Arazi toplulaştırması işlemlerine ilişkin olarak açılan davalar ilgili mahkemeler tarafından öncelikle görüşülerek neticelendirilir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri projelerinin uygulanması esnasında, tapuya kayıtlı olup tescile esas belgesine aykırılığı tespit edilen hisse hataları ile 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesi hükümlerine tabi olmayan iştirak halinde mülkiyet olarak tescilli parsellerin paylı mülkiyete dönüştürülmesi işlemleri, DSİ veya proje idaresi tarafından resen düzeltilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

veya özel arazi toplulaştırmasını gerçekleştiren proje idaresi tarafından yapılır veya yaptırılır.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri muhtevasında yapılacak duyurular DSİ veya özel arazi toplulaştırmasını gerçekleştiren proje idaresinin internet sayfalarında ve ayrıca köy veya mahalle muhtarının çalışma yerinde otuz gün süre ile ilan ettirilir. Bu madde gereğince yapılan ilanlar, ilgili gerçek kişilere, kamu ve özel hukuk tüzelkişilerine şahsen tebliğ edilmiş sayılır. Arazi toplulaştırması sonuçlarına karşı tescil tarihinden itibaren on yıl içerisinde dava açılabilir.

Arazi toplulaştırması sebebiyle kısıtlama getirilen alanlarda ürün ve mütemmim cüzlere verilecek zarar ile taşınmaz sahiplerine yeni parseller teslim edilene kadar kısıtlama getirilen alanlarda doğabilecek gelir kayıpları, arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ veya proje idaresi tarafından karşılanır. Arazi mülkiyetinin ihtilafı olması veya malikinin gelir kaybına ilişkin takdir edilen bedeli kabul etmemesi durumunda, DSİ veya proje idaresi tarafından yetkili sulh hukuk mahkemesine başvurularak bedelin tespiti istenir. Mahkemece belirlenen bedel, üçer aylık vadeli hesaba yatırılarak taşınmaz üzerinde malikin iznine tabi olmaksızın toplulaştırmaya ilişkin işlemlere devam olunur.

Arazi toplulaştırması işlemlerine ilişkin olarak açılan davalar ilgili mahkemeler tarafından öncelikle görüşülerek neticelendirilir.

Arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri projelerinin uygulanması esnasında, tapuya kayıtlı olup tescile esas belgesine aykırılığı tespit edilen hisse hataları ile 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesi hükümlerine tabi olmayan iştirak halinde mülkiyet olarak tescilli parsellerin paylı mülkiyete dönüştürülmesi işlemleri, DSİ veya proje idaresi tarafından resen düzeltilir. Kesinleşen listelerin tapu müdürlüğü tarafından doğrudan paylı mülkiyet olarak tescili

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim ve harçtan müstesnadır. Bu madde kapsamında getirilen istisnalar, mükelleflerin veraset ve intikal vergisine ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz.

Arazi toplulaştırması sonucu oluşturulan parsellerin alanı ve arazi özellikleri birlikte değerlendirilir ve arazilerden yol, kanal, tahliye kanalı gibi kamunun ortak kullanacağı yerler için en fazla %10'u kadar ortak tesislere katılım payı düşülür. Çayır ve meralardan da ortak katılım payı kesintisi yapılarak toplulaştırmaya dahil edilip mümkün olduğunca sulama, tahliye ve yol sisteminden yararlandırılır. Katılım payı için bedel ödenmez. Katılım payı dışında kesilen arazi öncelikle varsa eş değer tahsisli arazilerden karşılanır, yoksa kamulaştırılır.

Köy tüzel kişiliği, belediyeler, kooperatifler, birlikler gibi tüzel kişilikler veya kamu kuruluşları, hizmet konuları ile ilgili arazi toplulaştırması ve/veya tarla içi geliştirme hizmeti yapmak istemeleri durumunda DSİ'ye gerekçeleri ile başvurarak toplulaştırma isteklerini bildirir. Gerekçelerin yeterli görülmesi durumunda DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlığın teklifi ile Bakanlar Kurulu kararı alındıktan sonra başvuran tüzel kişilik veya kuruluş bu maddeye göre arazi toplulaştırması projesini yürütür. Arazi toplulaştırması yapmak isteyen kuruluş, gerekli teknik personeli bünyesinde bulundurmak veya proje süresince tabi oldukları mevzuat hükümlerine uygun olarak personel çalıştırmak zorundadır. Arazi toplulaştırması yapan kurum veya kuruluşlar kamu yatırımları için ihtiyaç duyulan arazi miktarını arazi toplulaştırması yoluyla karşılayabilir. Arazi toplulaştırması yapacak idarelerce ihtiyaç duyulacak yatırımlar için ortak tesislere katılım payı ile karşılanamayan araziler, varsa Hazine arazilerinden, Hazine arazilerinin yeterli olmadığı veya bulunmadığı yerlerde ise ilgili idarelerce belirlenen usul ve esaslar dahilinde fiziki tesislerin yapılacağı alana

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

sağlanır. Bu yetki kapsamındaki işlemler her türlü gider, vergi, resim ve harçtan müstesnadır. Bu madde kapsamında getirilen istisnalar, mükelleflerin veraset ve intikal vergisine ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz.

Arazi toplulaştırması sonucu oluşturulan parsellerin alanı ve arazi özellikleri birlikte değerlendirilir ve arazilerden yol, kanal, tahliye kanalı gibi kamunun ortak kullanacağı yerler için en fazla %10'u kadar ortak tesislere katılım payı düşülür. Çayır ve meralardan da ortak katılım payı kesintisi yapılarak toplulaştırmaya dahil edilip mümkün olduğunca sulama, tahliye ve yol sisteminden yararlandırılır. Katılım payı için bedel ödenmez. Katılım payı dışında kesilen arazi öncelikle varsa eş değer tahsisli arazilerden karşılanır, yoksa kamulaştırılır.

Köy tüzel kişiliği, belediyeler, kooperatifler, birlikler gibi tüzel kişilikler veya kamu kuruluşları, hizmet konuları ile ilgili arazi toplulaştırması ve/veya tarla içi geliştirme hizmeti yapmak istemeleri durumunda DSİ'ye gerekçeleri ile başvurarak toplulaştırma isteklerini bildirir. Gerekçelerin yeterli görülmesi durumunda DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlığın teklifi ile Bakanlar Kurulu kararı alındıktan sonra başvuran tüzel kişilik veya kuruluş bu maddeye göre arazi toplulaştırması projesini yürütür. Arazi toplulaştırması yapmak isteyen kuruluş, gerekli teknik personeli bünyesinde bulundurmak veya proje süresince tabi oldukları mevzuat hükümlerine uygun olarak personel çalıştırmak zorundadır. Arazi toplulaştırması yapan kurum veya kuruluşlar kamu yatırımları için ihtiyaç duyulan arazi miktarını arazi toplulaştırması yoluyla karşılayabilir. Arazi toplulaştırması yapacak idarelerce ihtiyaç duyulacak yatırımlar için ortak tesislere katılım payı ile karşılanamayan araziler, varsa Hazine arazilerinden, Hazine arazilerinin yeterli olmadığı veya bulunmadığı yerlerde ise ilgili idarelerce belirlenen usul ve esaslar dahilinde fiziki tesislerin yapılacağı alana

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bağlı kalınsızın gerçek ve tüzel kişilerden anlaşma yoluyla karşılanabilir. Bu araziler, fiziki tesislerin yapılacağı yere kaydırılır. Aynı alanda birden fazla kurum veya kuruluş tarafından toplulaştırma ve/veya tarla içi geliştirme hizmeti yapmak talebinde bulunulması halinde arazi toplulaştırması ve/veya tarla içi geliştirme hizmetini yapacak kuruluşu belirlemeye DSİ yetkilidir. Arazi toplulaştırma çalışmaları muhtevasında yapılan bütün iş ve işlemlerin onayı, tescili ve bu işlemlerden doğacak hukuki sorumluluk ilgisine göre arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ veya proje idaresine aittir.

Arazi toplulaştırma sahası olarak tespit edilen yerlerde bulunan Hazinesin özel mülkiyetinde ve Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan ve arazi toplulaştırması maksatlarına uygun olarak değerlendirilmesi mümkün olan tarım arazileri, DSİ'nin talebine istinaden vasfına ve mevcut kullanım şekline bakılmaksızın Maliye Bakanlığınca DSİ'ye veya proje idaresine tahsis edilir.

Arazi toplulaştırması sahası ilan edilen yerlerle ilgili Bakanlar Kurulu kararı Resmi Gazetede yayımlandıktan sonra arazi toplulaştırması işlemleri sonuçlanıncaya kadar bu alanlarda arazi toplulaştırmasına konu arazilerin mülkiyet ve zilyetliğinin devir, temlik, ipotek ve satış vaadi işlemleri DSİ'nin ve proje idaresinin iznine bağlıdır.

DSİ veya proje idaresi gerekli hallerde asgari tarımsal arazi büyüklüğünün altındaki tarımsal arazileri toplulaştırabilir veya bu madde kapsamında değerlendirmek üzere kamulaştırabilir. Arazi toplulaştırması uygulamalarında, tahsisli araziler asgari tarımsal arazi büyüklüğünün altındaki araziler ile birleştirilerek asgari büyüklükte yeni tarımsal araziler oluşturulabilir. Bu suretle oluşturulan araziler; öncelikle arazi toplulaştırmasına veya kamulaştırma konusu olan arazi maliklerine, bu kişiler satın almadığı takdirde, yeter gelirlili tarımsal

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

bağlı kalınsızın gerçek ve tüzel kişilerden anlaşma yoluyla karşılanabilir. Bu araziler, fiziki tesislerin yapılacağı yere kaydırılır. Aynı alanda birden fazla kurum veya kuruluş tarafından toplulaştırma ve/veya tarla içi geliştirme hizmeti yapmak talebinde bulunulması halinde arazi toplulaştırması ve/veya tarla içi geliştirme hizmetini yapacak kuruluşu belirlemeye DSİ yetkilidir. Arazi toplulaştırma çalışmaları muhtevasında yapılan bütün iş ve işlemlerin onayı, tescili ve bu işlemlerden doğacak hukuki sorumluluk ilgisine göre arazi toplulaştırmasını yürüten DSİ veya proje idaresine aittir.

Arazi toplulaştırma sahası olarak tespit edilen yerlerde bulunan Hazinesin özel mülkiyetinde ve Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan ve arazi toplulaştırması maksatlarına uygun olarak değerlendirilmesi mümkün olan tarım arazileri, DSİ'nin talebine istinaden vasfına ve mevcut kullanım şekline bakılmaksızın Maliye Bakanlığınca DSİ'ye veya proje idaresine tahsis edilir.

Arazi toplulaştırması sahası ilan edilen yerlerle ilgili Bakanlar Kurulu kararı Resmi Gazetede yayımlandıktan sonra arazi toplulaştırması işlemleri sonuçlanıncaya kadar bu alanlarda arazi toplulaştırmasına konu arazilerin mülkiyet ve zilyetliğinin devir, temlik, ipotek ve satış vaadi işlemleri DSİ'nin ve proje idaresinin iznine bağlıdır.

DSİ veya proje idaresi gerekli hallerde asgari tarımsal arazi büyüklüğünün altındaki tarımsal arazileri toplulaştırabilir veya bu madde kapsamında değerlendirmek üzere kamulaştırabilir. Arazi toplulaştırması uygulamalarında, tahsisli araziler asgari tarımsal arazi büyüklüğünün altındaki araziler ile birleştirilerek asgari büyüklükte yeni tarımsal araziler oluşturulabilir. Bu suretle oluşturulan araziler; öncelikle arazi toplulaştırmasına veya kamulaştırma konusu olan arazi maliklerine, bu kişiler satın almadığı takdirde, yeter gelirlili tarımsal

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

arazi büyüklüğünde tarım arazisi bulunmayan yöre çiftçilerine rayiç bedeli üzerinden DSİ'nin veya proje idaresinin talebi üzerine Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre satılır. Bu maksatla yapılan kamulaştırma ve satımlara konu olan işlemler harçlardan, bu işlemlerle ilgili olarak düzenlenecek kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

EK MADDE 10- Sulama kooperatiflerinin kurulmasına izin vermek, sulama kooperatiflerini denetlemek, bunların eylem ve işlemlerinin hukuka uygun olarak neticelendirilmesi için gerekli tedbirleri almak, DSİ'nin yetkisindedir.

DSİ'nin sulama tesislerini işleten kooperatiflerden finansal ve mali yapısının sürdürülemez olduğu tespit edilenlerle yapılmış olan devir sözleşmeleri DSİ'nin teklifi ve Bakanın onayıyla feshedilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar DSİ tarafından belirlenir.

EK MADDE 11- Sulama tesislerinden izinsiz olarak su kullananlara, izinli kullanım olması halinde alınması gereken işletme ve bakım ücretinin %50 fazlası tutarında idari para cezası verilir.

Sulama işletme ve bakım ücretlerini veya su kullanım hizmet bedelini vadesi geldiği halde ödemeyen, ancak Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapılacak tarımsal destekleme ödemesi almaya hak kazanan çiftçilerin tarımsal destekleme ödemesi alacakları, işletme ve bakım ücreti borçlarına mahsup edilmek üzere DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişiye ödenir.

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

arazi büyüklüğünde tarım arazisi bulunmayan yöre çiftçilerine rayiç bedeli üzerinden DSİ'nin veya proje idaresinin talebi üzerine, Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre satılır. Bu maksatla yapılan kamulaştırma ve satımlara konu olan işlemler harçlardan, bu işlemlerle ilgili olarak düzenlenecek kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

EK MADDE 10- Sulama kooperatiflerinin kurulmasına izin vermek, sulama kooperatiflerini denetlemek, bunların eylem ve işlemlerinin hukuka uygun olarak neticelendirilmesi için gerekli tedbirleri almak, DSİ'nin yetkisindedir.

DSİ'nin sulama tesislerini işleten kooperatiflerden finansal ve mali yapısının sürdürülemez olduğu tespit edilenlerle yapılmış olan devir sözleşmeleri DSİ'nin teklifi ve Bakanın onayıyla feshedilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar DSİ tarafından belirlenir.

EK MADDE 11- Sulama tesislerinden izinsiz olarak su kullananlara, izinli kullanım olması halinde alınması gereken işletme ve bakım ücretinin %50 fazlası tutarında idari para cezası verilir.

Devlet tarafından yapılacak destekleme ödemesi almaya hak kazanan çiftçilerin vadesi geldiği halde ödemeyen sulama işletme ve bakım ücreti veya su kullanım hizmet bedeli borcu bulunması halinde; DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişi tarafından tarımsal destekleme ödemesi yapacak bankaya borç miktarı bildirilir. Bu bildirim üzerine; destekleme ödemelerinden borç tutarı mahsup edilerek, DSİ veya işletme ve bakım sorumluluğu devredilen gerçek veya tüzel kişiye ödenir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar DSİ tarafından belirlenir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

EK MADDE 12- 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununa göre, tüzel kişiliği sona eren sulama birlikleri tarafından işletme ve bakım hizmetleri yerine getirilen sulama tesisleri ile DSİ tarafından inşa edilen sulama tesisleri DSİ tarafından işletilir veya DSİ'nin teklifi üzerine bağlı olduğu Bakan tarafından onaylananlar, işletme ve bakım hizmetleri yerine getirilmek üzere;

a) Büyükşehir belediyesinin görev alanı içinde kalan yerlerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına devredilebilir, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları tarafından devralınan sulama tesisleri su ve kanalizasyon idarelerine veya ilçe belediyelerine devredilebilir.

b) Büyükşehir belediyesi dışında kalan yerlerde ise, belediyelere veya il özel idarelerine devredilebilir.

Birinci fıkraya göre sulama tesislerini devralan idareler bu tesislerin inşa maksatlarına uygun olarak işletme, bakım ve onarım hizmetlerini yapmakla, bu tesislerin proje alanında DSİ tarafından gerekli görülen sulama ve drenaj maksatlı ilave yapıları projelendirilip inşa etmekle, tesislerin rehabilitasyonunu yapmak veya yaptırmakla, bu Kanun gereğince tahakkuk ettirilecek varsa ortak işletmeye ait bedelleri ödemekle, sulama tesisinden faydalananlardan alınacak su kullanım hizmet bedelini Bakan tarafından tespit edilen en düşük ücret tarifesinden aşağı olmamak üzere belirlemekle görevlidir.

Sulama tesisleri, DSİ tarafından hizmet alımı suretiyle veya işletme hakkı devri yoluyla özel hukuk tüzel kişilerine işlettirilebilir.

İşletme hakkı devrine ilişkin ihale ve sözleşme usul ve esasları DSİ tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

EK MADDE 13- Genel Müdürlüğün mühendis kadrolarına ilk defa açıktan atanacak personel, Kamu Personel Seçme Sınavı (B) Grubu puan sırasına göre her bir unvan için boş kadro sayısının dört katına kadar çağrılacak adaylar arasından Genel Müdürlükçe yapılan sözlü ve/veya uygulamalı sınav başarı sırasına göre

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

EK MADDE 12- 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununa göre, tüzel kişiliği sona eren sulama birlikleri tarafından işletme ve bakım hizmetleri yerine getirilen sulama tesisleri ile DSİ tarafından inşa edilen sulama tesisleri DSİ tarafından işletilir veya ilgili idarenin talebi ve DSİ'nin teklifi üzerine bağlı olduğu Bakan tarafından onaylananlar, işletme ve bakım hizmetleri yerine getirilmek üzere;

a) Büyükşehir belediyesinin görev alanı içinde kalan yerlerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına devredilebilir, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları tarafından devralınan sulama tesisleri su ve kanalizasyon idarelerine veya ilçe belediyelerine devredilebilir.

b) Büyükşehir belediyesi dışında kalan yerlerde ise, belediyelere veya il özel idarelerine devredilebilir.

Birinci fıkraya göre sulama tesislerini devralan idareler bu tesisleri inşa maksatlarına uygun olarak işletmekle, bunların bakım ve onarım hizmetlerini yapmakla, proje alanında DSİ tarafından gerekli görülen sulama ve drenaj maksatlı ilave yapıları projelendirilip inşa etmekle, rehabilitasyonunu yapmak veya yaptırmakla, bu Kanun gereğince tahakkuk ettirilecek varsa ortak işletmeye ait bedelleri ödemekle, sulama tesisinden faydalananlardan alınacak su kullanım hizmet bedelini Bakan tarafından tespit edilen en düşük ücret tarifesinden aşağı olmamak üzere belirlemekle görevlidir.

Sulama tesisleri, DSİ tarafından hizmet alımı suretiyle işlettirilebilir.

EK MADDE 13- Genel Müdürlüğün mühendis kadrolarına ilk defa açıktan atanacak personel, Kamu Personel Seçme Sınavı (B) Grubu puan sırasına göre her bir unvan için boş kadro sayısının dört katına kadar çağrılacak adaylar arasından Genel Müdürlükçe yapılan sözlü ve/veya uygulamalı sınav başarı sırasına göre

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

atanır. Genel Müdürlük kadrolarına yapılacak atama ve nakil işlemlerine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

EK MADDE 14- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (1) sayılı cetvelin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 9- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında bulunan ve arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri ile ilgili taşınır, taşıtlar, araçlar, gereçler ve malzemeler, yazılı ve elektronik ortamdaki her türlü kayıtlar ve diğer dokümanlar, ortofoto haritalar, mevcut sözleşmeler, protokoller, sözleşme ve protokollerle ilgili dava ve icra takipleri, bu görevlerin yürütülmesinde destek hizmeti sağlayan imalat ve motor atölyelerindeki makine ve teçhizat DSİ’ye devredilir. Devir işlemleri Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile DSİ tarafından oluşturulacak komisyon marifetiyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içerisinde tamamlanır. Komisyonun oluşumu ile çalışma usul ve esasları Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından belirlenir. DSİ, bu fıkra da belirtilen mevcut sözleşme ve protokollerden veya arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinden kaynaklanan dava ve icra takipleri ile sulh başvurularına devir tarihini müteakiben halef olur. Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bu maksatla tahsis edilen taşınmazlar tahsis amacıyla kullanılmak üzere DSİ’ye tahsis edilebilir.

Birinci fıkraya göre, devralınan sözleşme ve protokollerden Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yürütülen ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla işlemleri devam eden arazi toplulaştırması işleri ile inşası devam

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

atanır. Genel Müdürlük kadrolarına yapılacak atama ve nakil işlemlerine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

EK MADDE 14- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne ait bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 9- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında bulunan ve arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri ile ilgili taşınır, taşıtlar, araçlar, gereçler ve malzemeler, yazılı ve elektronik ortamdaki her türlü kayıtlar ve diğer dokümanlar, ortofoto haritalar, mevcut sözleşmeler, protokoller, sözleşme ve protokollerle ilgili dava ve icra takipleri, bu görevlerin yürütülmesinde destek hizmeti sağlayan imalat ve motor atölyelerindeki makine ve teçhizat DSİ’ye devredilir. Devir işlemleri Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile DSİ tarafından oluşturulacak komisyon marifetiyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içerisinde tamamlanır. Komisyonun oluşumu ile çalışma usul ve esasları Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından belirlenir. DSİ, bu fıkra da belirtilen mevcut sözleşme ve protokollerden veya arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinden kaynaklanan dava ve icra takipleri ile sulh başvurularına devir tarihini müteakiben halef olur. Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bu maksatla tahsis edilen taşınmazlar tahsis amacıyla kullanılmak üzere DSİ’ye tahsis edilebilir.

Birinci fıkraya göre, devralınan sözleşme ve protokollerden Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yürütülen ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla işlemleri devam eden arazi toplulaştırması işleri ile inşası devam

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

etmekte olan tarla içi geliştirme hizmetlerine DSİ tarafından son verilebilir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinde çalışan, 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” başlıklı bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde yer alanlar hariç olmak üzere 657 sayılı Kanuna tabi memurlar ile sözleşmeli personel ve 4857 sayılı Kanuna tabi sürekli işçilerden, kurulacak komisyonca bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden ikinci ayın sonuna kadar uygun görülenler, komisyon kararını izleyen ayın onbeşinden geçerli olmak üzere kadro ve pozisyonlarıyla birlikte DSİ’ye devredilmiş sayılır. Bu şekilde devredilmiş sayılan Devlet memurlarının kadroları 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına ait bölümlerinden çıkarılmış ve DSİ’ye ait bölümlerine eklenmiş sayılır.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı birimlerden devredilen personelle ilgili ödenekler ile arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine ilişkin ödenekler, DSİ’ye aktarılır. İlgili bütçe ve muhasebe işlemlerini yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir. Ödenek aktarma işlemlerine ilişkin diğer kanunlardaki aktarma yasakları uygulanmaz.

4857 sayılı Kanuna tabi sürekli işçi statüsünde istihdam edilen personelden ataması tekemmül ettirilen işçiler atama emirlerinin tebliğini izleyen günden itibaren altı işgünü içinde yeni görevlerine başlamak zorundadırlar. Bu işçiler, yeni görev yerlerine başlayacağı tarihe kadar Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının işçisi sayılır ve altı işgünü içinde yeni kurumunda göreve başlamayanların iş sözleşmeleri, feshin geçerli sebebe dayandığı kabul edilerek Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından 4857 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde belirtilen ihbar süresi beklenilmeksizin ve ihbar tazminatı

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

etmekte olan tarla içi geliştirme hizmetlerine DSİ tarafından son verilebilir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerinde çalışan, 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” başlıklı bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde yer alanlar hariç olmak üzere 657 sayılı Kanuna tabi memurlar ile sözleşmeli personel ve 4857 sayılı Kanuna tabi sürekli işçilerden, kurulacak komisyonca bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden ikinci ayın sonuna kadar uygun görülenler, komisyon kararını izleyen ayın onbeşinden geçerli olmak üzere kadro ve pozisyonlarıyla birlikte DSİ’ye devredilmiş sayılır. Bu şekilde devredilmiş sayılan Devlet memurlarının kadroları 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına ait bölümlerinden çıkarılmış ve DSİ’ye ait bölümlerine eklenmiş sayılır.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı birimlerden devredilen personelle ilgili ödenekler ile arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetlerine ilişkin ödenekler, DSİ’ye aktarılır. İlgili bütçe ve muhasebe işlemlerini yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir. Ödenek aktarma işlemlerine ilişkin diğer kanunlardaki aktarma yasakları uygulanmaz.

4857 sayılı Kanuna tabi sürekli işçi statüsünde istihdam edilen personelden ataması tekemmül ettirilen işçiler atama emirlerinin tebliğini izleyen günden itibaren altı işgünü içinde yeni görevlerine başlamak zorundadırlar. Bu işçiler, yeni görevlerine başlayacakları tarihe kadar Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının işçisi sayılır ve altı işgünü içinde yeni kurumunda göreve başlamayanların iş sözleşmeleri, feshin geçerli sebebe dayandığı kabul edilerek Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından 4857 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde belirtilen ihbar süresi beklenilmeksizin ve ihbar tazminatı

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

ödenmek suretiyle sona erdirilir. Devredilen sürekli işçilerin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları, toplu iş sözleşmesi bulunan işçiler bakımından yenileri düzenleninceye kadar devir işleminden önce tabi oldukları toplu iş sözleşmesi hükümlerine göre, toplu iş sözleşmesi olmayan işçiler bakımından 2018 yılı Ocak ayında geçerli olan bireysel iş sözleşmesi hükümlerine göre belirlenir. Bu madde kapsamında devredilen sürekli işçiler bakımından devir tarihinden önce doğmuş ve devir tarihinde ödenmesi gereken borçlardan devreden ve devralan kurum birlikte sorumludur. Kıdem tazminatına ilişkin hükümler saklıdır.

GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuka bağlanmış ancak tahsil edilememiş baraj ve gölet gibi depolama tesislerinin sulama maksadına ilişkin yatırım bedeli ve sulama tesislerinin yatırım bedellerinin tahsilinden ve takip işlemlerinden vazgeçilir. Bu alacaklardan tahsil edilenler iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan su tahsisleri mevcut hukuki durumlarını korumaya devam eder.”

MADDE 10- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman kadastro komisyonları, Orman Genel Müdürlüğünce atanacak bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisinin başkanlığında, bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde orman teknikeri, bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde ziraat teknisyeni ile beldelerde belediye encümenince, mahalle ve köylerde muhtarlıkça bildirilecek bir temsilci olmak üzere bir başkan ve üç üyeden teşekkül eder.”

MADDE 11- 6831 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin yedinci fıkrasının yedinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ödenmek suretiyle sona erdirilir. Devredilen sürekli işçilerin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları, toplu iş sözleşmesi bulunan işçiler bakımından yenileri düzenleninceye kadar devir işleminden önce tabi oldukları toplu iş sözleşmesi hükümlerine göre, toplu iş sözleşmesi olmayan işçiler bakımından 2018 yılı Ocak ayında geçerli olan bireysel iş sözleşmesi hükümlerine göre belirlenir. Bu madde kapsamında devredilen sürekli işçiler bakımından devir tarihinden önce doğmuş ve devir tarihinde ödenmesi gereken borçlardan devreden ve devralan kurum birlikte sorumludur. Kıdem tazminatına ilişkin hükümler saklıdır.

GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahakkuka bağlanmış ancak tahsil edilememiş baraj ve gölet gibi depolama tesislerinin sulama maksadına ilişkin yatırım bedeli ve sulama tesislerinin yatırım bedellerinin tahsilinden ve takip işlemlerinden vazgeçilir. Bu alacaklardan tahsil edilenler iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan su tahsisleri mevcut hukuki durumlarını korumaya devam eder.”

MADDE 10- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman kadastro komisyonları, Orman Genel Müdürlüğünce atanacak bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisinin başkanlığında, bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde orman teknikeri, bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde ziraat teknisyeni ile beldelerde belediye encümenince, mahalle ve köylerde muhtarlıkça bildirilecek bir temsilci olmak üzere bir başkan ve üç üyeden teşekkül eder.”

MADDE 11- 6831 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin yedinci fıkrasının yedinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması maksadıyla kadaströ mahkemelerine, kadaströ mahkemesi olmayan yerlerde kadaströ davalarına bakmakla görevli mahkemelere dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme kesinleşir.”

MADDE 12- 6831 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Devlet ormanlarında; arkeolojik kazı ve restorasyon yapılmasına ve bu alanların kullanımına, tarihi eserlerin restorasyonu ve korunması için gerekli tesislere, odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılmasına ve yeraltında depolama alanı kurulmasına Orman Genel Müdürlüğüne bedeli alınarak yirmidokuz yıla kadar izin verilebilir. Bu süre sonunda her türlü bina ve tesis eksiksiz ve bedelsiz olarak Orman Genel Müdürlüğü tasarrufuna geçer ve söz konusu bina ve tesisler Orman Genel Müdürlüğü ihtiyaçları için kullanılabilir veya kiraya verilmek suretiyle değerlendirilebilir.

Genel bütçe kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarına bu madde kapsamında verilen izinlerden bedel alınmaz. Ancak bedelsiz izne konu tesisler de dahil olmak üzere tesislerin; izin sahibince üçüncü kişilere kiralanması halinde orman sayılan alana isabet eden kira bedelinin yüzde ellisi her yıl Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimi hesabına izin sahibi tarafından yatırılır.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılan sahalarda birinci fıkradaki faaliyetlere hiçbir surette izin verilemez.”

MADDE 13- 6831 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30- Devlet ormanlarından elde edilen dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin piyasa satışlarında açık artırma esastır.

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“İlan tarihinden itibaren otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması maksadıyla kadaströ mahkemelerine, kadaströ mahkemesi olmayan yerlerde kadaströ davalarına bakmakla görevli mahkemelere dava açılmadığı takdirde yapılan düzeltme kesinleşir.”

MADDE 12- 6831 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Devlet ormanlarında; arkeolojik kazı ve restorasyon yapılmasına ve bu alanların kullanımına, tarihi eserlerin restorasyonu ve korunması için gerekli tesislere, odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılmasına, balık üretmek üzere tesis kurulmasına ve göl, baraj ve deniz yüzeyinde yapılan balık üretimi için karada yapılması mecburi tesislere ve yeraltında depolama alanı kurulmasına Orman Genel Müdürlüğüne bedeli alınarak yirmidokuz yıla kadar izin verilebilir. Bu süre sonunda her türlü bina ve tesis eksiksiz ve bedelsiz olarak Orman Genel Müdürlüğü tasarrufuna geçer ve söz konusu bina ve tesisler Orman Genel Müdürlüğü ihtiyaçları için kullanılabilir veya kiraya verilmek suretiyle değerlendirilebilir.

Genel bütçe kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarına bu madde kapsamında verilen izinlerden bedel alınmaz. Ancak bedelsiz izne konu tesisler de dahil olmak üzere tesislerin; izin sahibince üçüncü kişilere kiralanması halinde orman sayılan alana isabet eden kira bedelinin yüzde ellisi her yıl Orman Genel Müdürlüğü bütçesine gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimi hesabına izin sahibi tarafından yatırılır.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılan sahalarda birinci fıkradaki faaliyetlere hiçbir surette izin verilemez.”

MADDE 13- 6831 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30- Devlet ormanlarından elde edilen dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin piyasa satışlarında açık artırma esastır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde, her türlü orman ürünü piyasa fiyatı üzerinden tahsisen satılabilir.

Amenajman plan verilerine uygun olarak dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin satışları, yıllara sâri olarak da yapılabilir.”

MADDE 14- 6831 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalarda hane adedinin çoğunluğunun ortak olduğu orman köylerini kalkındırma kooperatifleri ile köylerde o yer nüfusuna kayıtlı olarak ikamet eden gerçek kişilere; baltalık ormanlardan, koruya tahvil sahalarından ve ağaçlandırılacak yapraklı bozuk ormanlardan amenajman planlarına göre kesip çıkarılacak ağaçlar, istedikleri takdirde kendilerine maliyet bedeli üzerinden dikili olarak satılabileceği gibi, kesip satış istif yerine taşıdıkları yakacak odunların %100'üne kadarı idarece tayin edilecek süre içerisinde maliyet bedeli üzerinden de satılabilir.

Devlet ormanlarında üretim işlerinin orman idaresince yaptırılması durumunda; üretim işinde çalışan gerçek ve tüzel kişilerin kesip, satış istif yerine taşıdıkları endüstriyel ve yakacak emvale ait istihkak tutarı %10 fazlasıyla kendilerine ödenir.

Orman idaresi tarafından gerçek kişiler ile orman kooperatifi üyelerinden 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (4) numaralı alt bendi veya ek 5 inci maddesi kapsamında sigortalı olan kişilere yaptırılan kesme, sürütme, bakım, ağaçlandırma, toprak muhafaza, fidan ve tohum üretimi işlerine ait istihkak tutarları %7 fazlasıyla kendilerine ödenir.

Bu haklardan faydalanabilmek için yukarıda sayılan işlerin, birim fiyat kararı ile şartnamedeki süre ve esaslara uygun olarak yapılması esastır.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde, her türlü orman ürünü piyasa fiyatı üzerinden tahsisen satılabilir.

Amenajman plan verilerine uygun olarak dikili ağaç da dahil orman ürünlerinin satışları, yıllara sâri olarak da yapılabilir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 15- 6831 sayılı Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanlarında orman idaresince yaptırılan ağaçlandırma, bakım, imar, kesme, toplama, taşıma, imal gibi orman işleri; işyerinin ve işyerinde çalışacakların hangi mülki hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve işyerindeki köylülere veya işyeri civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere, işyerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak yaptırılır. Ancak; ağaçlandırma faaliyetlerine ait arazi hazırlığı işlerinin makine gücü ile yapılmasının gerektiği hallerde bu fıkra hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 16- 6831 sayılı Kanununun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 69- Orman idaresi, orman yangınlarını önlemek ve söndürmek maksadıyla her türlü hizmeti yapar veya yaptırır.

Orman sayılan alanlar dışındaki yangınlarda ormana sirayet etme riski bulunan kırsal alan yangınlarının söndürülmesine imkânlar ölçüsünde katkı sağlanır. Bu maksatla görevlendirilen personel hakkında 71 inci madde hükümleri uygulanır.

Orman yangınlarını önlemek maksadıyla, orman yangını öncesinde ve yangın esnasında orman idaresi ile diğer kamu kurum ve kuruluşları arasındaki koordinasyonu mahallin en büyük mülki idare amiri sağlar. Kamu kurum ve kuruluşları mahallin en büyük mülki idare amirinin verdiği talimatları yerine getirmek ve her türlü desteği sağlamakla yükümlüdür.

Yangın söndürme çalışmalarına fiilen katılan resmi ve özel her türlü aracın akaryakıt giderleri Orman Genel Müdürlüğünce karşılanır.

Orman yangınlarıyla mücadelede gönüllülerden de faydalanılır. Gönüllülerin yangına ulaşım ile yangın söndürmeye yarayacak

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 14- 6831 sayılı Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devlet ormanlarında orman idaresince yaptırılan ağaçlandırma, bakım, imar, kesme, toplama, taşıma, imal gibi orman işleri; işyerinin ve işyerinde çalışacakların hangi mülki hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve işyerindeki köylülere veya işyeri civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere, işyerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak yaptırılır. Ancak; ağaçlandırma faaliyetlerine ait arazi hazırlığı işlerinin makine gücü ile yapılmasının gerektiği hallerde bu fıkra hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 15- 6831 sayılı Kanununun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 69- Orman idaresi, orman yangınlarını önlemek ve söndürmek maksadıyla her türlü hizmeti yapar veya yaptırır.

Orman sayılan alanlar dışındaki yangınlarda ormana sirayet etme riski bulunan kırsal alan yangınlarının söndürülmesine imkânlar ölçüsünde katkı sağlanır. Bu maksatla görevlendirilen personel hakkında 71 inci madde hükümleri uygulanır.

Orman yangınlarını önlemek maksadıyla, orman yangını öncesinde ve yangın esnasında orman idaresi ile diğer kamu kurum ve kuruluşları arasındaki koordinasyonu, mahallin en büyük mülki idare amiri sağlar. Kamu kurum ve kuruluşları, mahallin en büyük mülki idare amirinin verdiği talimatları yerine getirmek ve her türlü desteği sağlamakla yükümlüdür.

Yangın söndürme çalışmalarına fiilen katılan resmi ve özel her türlü aracın akaryakıt giderleri Orman Genel Müdürlüğünce karşılanır.

Orman yangınlarıyla mücadelede gönüllülerden de faydalanılır. Gönüllülerin yangına ulaşımı ile yangın söndürmeye yarayacak

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

aletleri ve giyecekleri, Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda sahipleri tarafından karşılanır. Yangına katılan personel ve gönüllülerin iâşe giderleri yangın söndürme faaliyetleri süresince orman idaresi tarafından karşılanır.

Bu Kanuna göre izne konu edilen Devlet ormanlarında izin sahipleri, hususi ve hükmi şahsiyeti haiz amme müessesesine ait ormanlarda ise sahipleri, orman yangınlarının önlenmesi ve söndürülmesi ile ilgili her türlü tedbiri almakla yükümlüdürler.”

MADDE 17- 6831 sayılı Kanunun 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72- Orman yangınlarını önleme ve söndürme işlerinde görevlendirilen işçilerin orman yangın ekip bina ve kulelerinde bulunan sosyal tesisler ve lojmanlarda çalışma saatleri dışında geçirdiği süreler, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 63 üncü maddesinde düzenlenen çalışma süresinden sayılmaz. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin yapılacak fazla çalışma ve diğer hususlar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşü alınarak Orman Genel Müdürlüğüne hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 18- 6831 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 5- Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile orman alanlarından yararlanma karşılığı alınacak bedel miktarlarının tespiti ve tahsiline ilişkin hususlar Orman Genel Müdürlüğü tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 19- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Orman kadastro yapılmayan veya orman kadastro yapılmış olup da orman sınırları dışında kalan yerlerde bulunan, gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapuda tescilli olduğu halde, ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

aletleri ve giyecekleri, Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda ise sahipleri tarafından karşılanır. Yangına katılan personel ve gönüllülerin iâşe giderleri yangın söndürme faaliyetleri süresince orman idaresi tarafından karşılanır.

Bu Kanuna göre izne konu edilen Devlet ormanlarında izin sahipleri, hususi ve hükmi şahsiyeti haiz amme müessesesine ait ormanlarda ise sahipleri, orman yangınlarının önlenmesi ve söndürülmesi ile ilgili her türlü tedbiri almakla yükümlüdürler.”

MADDE 16- 6831 sayılı Kanunun 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72- Orman yangınlarını önleme ve söndürme işlerinde görevlendirilen işçilerin, orman yangın ekip bina ve yangın gözetleme kulelerinde bulunan sosyal tesisler ve lojmanlarda çalışma saatleri dışında geçirdiği süreler, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 63 üncü maddesinde düzenlenen çalışma süresinden sayılmaz. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin yapılacak fazla çalışma ve diğer hususlar, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görüşü alınarak, Orman Genel Müdürlüğüne hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 17- 6831 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 5- Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile orman alanlarından yararlanma karşılığı alınacak bedel miktarlarının tespiti ve tahsiline ilişkin hususlar, Orman Genel Müdürlüğü tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 18- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Orman kadastro yapılmayan veya orman kadastro yapılmış olup da orman sınırları dışında kalan yerlerde bulunan, gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri adına tapuda tescilli olduğu halde, ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

sırasında kamulaştırılmaksızın orman idaresince 31/12/2017 tarihinden önce ağaçlandırılmış olan taşınmazlardan, orman olarak kullanılmasında yarar görülen taşınmazlara karşılık; aynı bölgede bulunan 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun kapsamında değerlendirilmeyen 2/B taşınmazlarından, bunun mümkün olmaması halinde diğer hazine taşınmazlarından eşdeğer taşınmaz verilebilir.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Maliye Bakanlığından görüş alınarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından belirlenir.

EK MADDE 16- Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmemeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan, Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine sınırları Bakanlar Kurulunca belirlenen alanlar, Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğüne orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğüne orman tesis etmek üzere tahsis edilir.

Birinci fıkrada belirtilen alanlarda 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 22 nci maddesinin kadastro yapılmış olan yerlerin ikinci defa kadastroya tabi tutulamayacağına ilişkin hükmü uygulanmaz.

Birinci fıkrada belirtilen alanlarda 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 22 nci maddesinin kadastro yapılmış olan yerlerin ikinci defa kadastroya tabi tutulamayacağına ilişkin hükmü uygulanmaz.

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

sırasında kamulaştırılmaksızın orman idaresince 31/12/2017 tarihinden önce ağaçlandırılmış olan taşınmazlardan, orman olarak kullanılmasında yarar görülen taşınmazlara karşılık; aynı bölgede bulunan 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun kapsamında değerlendirilmeyen 2/B taşınmazlarından, bunun mümkün olmaması halinde diğer hazine taşınmazlarından eşdeğer taşınmaz verilebilir.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Maliye Bakanlığından görüş alınarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından belirlenir.

EK MADDE 16- Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmemeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan, Orman ve Su İşleri Bakanlığının teklifi üzerine sınırları Bakanlar Kurulunca belirlenen alanlar, Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğüne orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Orman sınırları dışına çıkartılan alanın iki katından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğüne orman tesis etmek üzere tahsis edilir.

Birinci fıkrada belirtilen alanlarda 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 22 nci maddesinin kadastro yapılmış olan yerlerin ikinci defa kadastroya tabi tutulamayacağına ilişkin hükmü uygulanmaz.

Birinci fıkrada belirtilen alanlarda 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 22 nci maddesinin kadastro yapılmış olan yerlerin ikinci defa kadastroya tabi tutulamayacağına ilişkin hükmü uygulanmaz.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

orman kadastro komisyonu görevlendirilir ve bu tespit sırasında ilan süresi bir hafta, itiraz süresi bir ay olarak uygulanır.

Bu Kanunun 1 inci maddesine göre ilk defa yapılacak orman kadastro uygulamasındaki işlemlere ilişkin sürelerde de üçüncü fıkrâ hükümleri uygulanır.

EK MADDE 17- Bu Kanunla orman köyleri ve orman köylüsüne tanınan hak, sorumluluk ve imtiyazlardan; orman köyü iken mahalleye dönüşen yerler ile belde iken orman köylüsüne tanınan hak, sorumluluk ve imtiyazlardan istifade eden ve mahalleye dönüştürülen beldeler de faydalanırlar. Ancak, bu haklardan faydalanabilmek için öncesinde orman köyü olan yerlerin nüfusunun ikibini, belde olan yerlerin nüfusunun yirmibini geçmemesi gerekir.”

MADDE 20- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 70 inci ve 73 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21- 15/5/1957 tarihli ve 6964 sayılı Ziraat Odaları ve Ziraat Odaları Birliği Kanununun 1/A maddesinin birinci fıkrasının “Çiftçilik” tanımında yer alan “orman,” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 22- 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun geçici 25 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bursa İli Gemlik İlçesinin deprem tehlikesi altında bulunması ve İlçe sakinlerinin hâlihazırdaki yerleşim yerlerinden nakledilmesinin zorunlu bulunması sebebiyle,” ibaresi “Bursa İli Gemlik İlçesinde deprem tehlikesi altında bulunan yapıların dönüştürülebilmesi ve yeni yerleşim yerlerinin belirlenmesi için” şeklinde ve ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında yapılacak iş ve işlemler Çevre ve Şehircilik Bakanlığı koordinasyonunda yürütülür.”

(Tarım, Orman ve Köyüşleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

orman kadastro komisyonu görevlendirilir ve bu tespit sırasında ilan süresi bir hafta, itiraz süresi bir ay olarak uygulanır.

Bu Kanunun 1 inci maddesine göre ilk defa yapılacak orman kadastro uygulamasındaki işlemlere ilişkin sürelerde de üçüncü fıkrâ hükümleri uygulanır.

EK MADDE 17- Orman köyü veya orman köylüsüne tanınan hak, sorumluluk ve imtiyazlardan istifade eden kasaba iken; 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı Kanun ile 20/2/2014 tarihli ve 6525 sayılı Kanun kapsamında mahalleye dönüşen yerler, büyükşehir belediyesi kapsamında olmayan yerlerdeki köy ve kasabalarla aynı hak, sorumluluk ve imtiyazlardan faydalanmaya devam ederler.”

MADDE 19- 6831 sayılı Kanunun 70 inci ve 73 üncü maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 20- 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun geçici 25 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bursa İli Gemlik İlçesinin deprem tehlikesi altında bulunması ve İlçe sakinlerinin hâlihazırdaki yerleşim yerlerinden nakledilmesinin zorunlu bulunması sebebiyle,” ibaresi “Bursa İli Gemlik İlçesinde deprem tehlikesi altında bulunan yapıların dönüştürülebilmesi ve yeni yerleşim yerlerinin belirlenmesi için” şeklinde ve ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamında yapılacak iş ve işlemler Çevre ve Şehircilik Bakanlığının koordinasyonunda yürütülür.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 23- 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlar Kurulunca” ibareleri “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlıkça” şeklinde ve “Bakanlar Kurulu” ibaresi “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığın” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 24- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “V- Kurumlarla ilgili kağıtlar:” başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasında yer alan “Birlikleri ve” ibaresi “Birlikleri, Sulama Kooperatifleri ile” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 3/7/1968 tarihli ve 1053 sayılı Belediye Teşkilâtı Olan Yerleşim Yerlerine İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılan işler dolayısıyla Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne belediyeler tarafından borçlanılan tutarlara karşılık, bu belediyeler adına her ay genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden ayrılan paylardan 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen kesintilerden sonra kalan kısımdan, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün talebi üzerine, ilgisine göre Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketi tarafından kesinti yapılarak Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü hesabına takip eden ayın sonuna kadar aktarılır. Aktarılacak bu tutar, kesintiler düşüldükten sonra ilgili belediyeye gönderilecek tutarın %25’ini aşamaz.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 21- 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlar Kurulunca” ibareleri “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlıkça” şeklinde ve “Bakanlar Kurulu” ibaresi “Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığın” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “V- Kurumlarla ilgili kağıtlar:” başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasında yer alan “Birlikleri ve” ibaresi “Birlikleri, Sulama Kooperatifleri ile” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- 3/7/1968 tarihli ve 1053 sayılı Belediye Teşkilâtı Olan Yerleşim Yerlerine İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılan işler dolayısıyla Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ile belediyeler arasında imzalanan protokol uyarınca belediyeler tarafından borçlanılan tutarlara karşılık, bu belediyeler adına her ay genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden ayrılan paylardan 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen kesintilerden sonra kalan kısımdan, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün talebi üzerine, ilgisine göre Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketi tarafından kesinti yapılarak Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü hesabına takip eden ayın sonuna kadar aktarılır. Aktarılacak bu tutar, kesintiler düşüldükten sonra ilgili belediyeye gönderilecek tutarın % 10’unu aşamaz.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 26- 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun kapsamındaki yerlerde mevcut yerleşim merkezlerinde ikamet edenler dışında bu yerlere gelen ziyaretçiler tarafından giriş kontrol merkezlerinde veya sahalar içindeki idare ve ziyaretçi merkezlerinde ödenecek olan ücretlere ilişkin usul ve esaslar Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından belirlenir.

Orman ve Su İşleri Bakanlığınca işletilen bu Kanuna tabi yerlerde giriş ücretini ödmeden giriş yaptığı tespit edilenlere Orman ve Su İşleri Bakanlığı bölge müdürlerince bu maddenin birinci fıkrasında belirlenen giriş ücretinin on katı tutarında idari para cezası verilir.

Giriş ücretleri ve bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen idari para cezaları ilgiliye tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Bu sürede ödenmeyen giriş ücretleri ve idari para cezaları 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilir.”

MADDE 27- 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 28- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 71 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “orman yangınlarıyla mücadele eden araçlar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 29- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10 uncu maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tarafların bedelde anlaşamamaları halinde gerektiğinde hakim tarafından onbeş gün içinde sonuçlandırılmak üzere yeni bir bilirkişi kurulu tayin edilir ve hakim, tarafların ve bilirkişilerin rapor veya raporları ile beyanlarından yararlanarak adil ve hakkaniyete uygun bir kamulaştırma

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 24- 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Bu Kanun kapsamındaki yerlerde mevcut yerleşim merkezlerinde ikamet edenler dışında bu yerlere gelen ziyaretçiler tarafından giriş kontrol merkezlerinde veya sahalar içindeki idare ve ziyaretçi merkezlerinde ödenecek olan ücretlere ilişkin usul ve esaslar Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından belirlenir.

Orman ve Su İşleri Bakanlığınca işletilen bu Kanuna tabi yerlerde giriş ücretini ödmeden giriş yaptığı tespit edilenlere Orman ve Su İşleri Bakanlığı bölge müdürlerince bu maddenin birinci fıkrasında belirlenen giriş ücretinin on katı tutarında idari para cezası verilir.

Giriş ücretleri ve bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen idari para cezaları ilgiliye tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Bu sürede ödenmeyen giriş ücretleri ve idari para cezaları 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilir.”

MADDE 25- 2873 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 26- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 71 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “orman yangınlarıyla mücadele eden araçlar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 27- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10 uncu maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tarafların bedelde anlaşamamaları halinde gerektiğinde hâkim tarafından onbeş gün içinde sonuçlandırılmak üzere yeni bir bilirkişi kurulu tayin edilir ve hâkim, tarafların ve bilirkişilerin rapor veya raporları ile beyanlarından yararlanarak adil ve hakkaniyete uygun bir kamulaştırma

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bedeli tespit eder. Mahkemece tespit edilen bu bedel, taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkının kamulaştırılma bedelidir. Tarafların anlaşması halinde kamulaştırma bedeli olarak anlaşılan miktar peşin ve nakit olarak, hak sahibi adına bankaya yatırılır. Tarafların anlaşamaması halinde hâkim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit edilen bedelden az olması durumunda hakim tarafından tespit edilen bedel, fazla olması durumunda idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedel, peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, kalanı ise bedele ilişkin kararın kesinleşmesine kadar üçer aylık vadeli hesapta nemalandırılmak ve kesinleşen karara göre hak sahibine verilmek üzere mahkemece belirlenecek banka hesabına yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Kamulaştırma bu Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre yapılmış ise ilk taksitin yine peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, hak sahibi tespit edilememiş ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere 10 uncu maddeye göre mahkemece yapılacak davetiye ve ilanda belirtilen bankaya yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Gereken hallerde bu süre bir defaya mahsus olmak üzere mahkemece uzatılabilir. İdarece, kamulaştırma bedelinin hak sahibi adına yatırıldığına, hakim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedelden fazla olması halinde fazla olan tutarın bloke edildiğine veya hak sahibinin tespit edilemediği durumlarda ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere bloke edildiğine dair makbuzun ibrazı halinde mahkemece, taşınmaz malın idare adına tesciline ve kamulaştırma bedelinin hak sahibine ödenmesine karar verilir ve bu karar, tapu dairesine ve paranın yatırıldığı bankaya bildirilir. Tescil hükmü kesin olup, tarafların bedele ilişkin

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

bedeli tespit eder. Mahkemece tespit edilen bu bedel, taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkının kamulaştırılma bedelidir. Tarafların anlaşması halinde kamulaştırma bedeli olarak anlaşılan miktar peşin ve nakit olarak, hak sahibi adına bankaya yatırılır. Tarafların anlaşamaması halinde hâkim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit edilen bedelden az olması durumunda hâkim tarafından tespit edilen bedel, fazla olması durumunda idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedel, peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, kalanı ise bedele ilişkin kararın kesinleşmesine kadar üçer aylık vadeli hesapta nemalandırılmak ve kesinleşen karara göre hak sahibine verilmek üzere mahkemece belirlenecek banka hesabına yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Kamulaştırma bu Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre yapılmış ise ilk taksitin yine peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, hak sahibi tespit edilememiş ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere 10 uncu maddeye göre mahkemece yapılacak davetiye ve ilanda belirtilen bankaya yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Gereken hallerde bu süre bir defaya mahsus olmak üzere mahkemece uzatılabilir. İdarece, kamulaştırma bedelinin hak sahibi adına yatırıldığına, hâkim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedelden fazla olması halinde fazla olan tutarın bloke edildiğine veya hak sahibinin tespit edilemediği durumlarda ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere bloke edildiğine dair makbuzun ibrazı halinde mahkemece, taşınmaz malın idare adına tesciline ve kamulaştırma bedelinin hak sahibine ödenmesine karar verilir ve bu karar, tapu dairesine ve paranın yatırıldığı bankaya bildirilir. Tescil hükmü kesin olup, tarafların bedele ilişkin

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

istinaf veya temyiz hakları saklıdır. İstinaf veya temyiz incelemesi sonucunda kesinleşen kamulaştırma bedeli, hak sahibine peşin ve nakit olarak ödenen tutardan daha az olması durumunda aradaki fark ilgisinden talep edilir. İdare tarafından hak sahibi adına yapılan ödeme tarihi ile geri ödemeye ilişkin yazının ilgisine tebliğ edildiği tarih arasındaki süre için faiz alınmaz.”

MADDE 30- 2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1) Bu fıkra da belirtilen unsurlara göre tespit edilen bedelin yarısını geçmemek ve her bir ölçünün etkisi açıklanmak kaydıyla bedelin tespitinde etkili olacak diğer objektif ölçüleri,”

MADDE 31- 2942 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yıl olup, bu süre Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süre ile uzatılabilir.”

MADDE 32- 2942 sayılı Kanunun 27 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Mahkemece verilen taşınmaz mala el koyma kararı tapu müdürlüğüne bildirilir. Taşınmaz malın başkasına devir, ferağ veya temlikinin yapılamayacağı hükmü tapu kütüğüne şerh edilir. El koyma kararından sonra taşınmaz mal 20 nci madde uyarınca boşaltılır.”

MADDE 33- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kamulaştırma sebebiyle idarece ödenmiş olan ancak istinaf ve temyiz incelemesi sonucu kesinleşen yargı kararları uyarınca geri ödenmesi gereken kamulaştırma bedellerine ilişkin idare tarafından yapılan ödeme tarihi ile geri ödemeye dair yazının ilgisine tebliğ edildiği tarih arasındaki

(Tarım, Orman ve Köyüşleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

istinaf veya temyiz hakları saklıdır. İstinaf veya temyiz incelemesi sonucunda kesinleşen kamulaştırma bedeli, hak sahibine peşin ve nakit olarak ödenen tutardan daha az olması durumunda aradaki fark ilgisinden talep edilir. İdare tarafından hak sahibi adına yapılan ödeme tarihi ile geri ödemeye ilişkin yazının ilgisine tebliğ edildiği tarih arasındaki süre için faiz alınmaz.”

MADDE 28- 2942 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1) Bu fıkra da belirtilen unsurlara göre tespit edilen arazi bedelinin yarısını geçmemek ve her bir ölçünün etkisi açıklanmak kaydıyla bedelin tespitinde etkili olacak diğer objektif ölçüleri,”

MADDE 29- 2942 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yıl olup, bu süre Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süre ile uzatılabilir.”

MADDE 30- 2942 sayılı Kanunun 27 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Mahkemece verilen taşınmaz mala el koyma kararı tapu müdürlüğüne bildirilir. Taşınmaz malın başkasına devir, ferağ veya temlikinin yapılamayacağı hükmü tapu kütüğüne şerh edilir. El koyma kararından sonra taşınmaz mal 20 nci madde uyarınca boşaltılır.”

MADDE 31- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kamulaştırma sebebiyle idarece ödenmiş olan ancak istinaf ve temyiz incelemesi sonucu kesinleşen yargı kararları uyarınca geri ödenmesi gereken kamulaştırma bedellerine ilişkin idare tarafından yapılan ödeme tarihi ile geri ödemeye dair yazının ilgisine tebliğ edildiği tarih arasındaki

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

süre için faiz alınmaz. Geri ödemeye ilişkin yazının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce borçlusuna idarece tebliğ edilmiş olması veya icra takibine başlanmış olması halinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş olan alacaklar için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde ödenmesi şartıyla faizin tahsilinden vazgeçilir.

Bu madde hükmünden yararlanan şahıslar bu konuyla ilgili dava açamazlar. Bu şahıslar hakkında başlatılmış icra takipleri ödeme süresince durur, ödemeyi müteakip sonlandırılır, icra ve yargılama masrafları talep edilmez.”

MADDE 34- 22/11/1984 tarihli ve 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) İlgili veya uygulayıcı kuruluş: Bu Kanunda yer alan arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünü, diğer görevler için Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığını ifade eder.”

MADDE 35- 3/5/1983 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkra da sayılan kullanımlar belirlendikten sonra düzenleme ortaklık payının artması halinde taşkın kontrol tesisi alanları için de pay ayrılır.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

süre için faiz alınmaz. Geri ödemeye ilişkin yazının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce borçlusuna idarece tebliğ edilmiş olması veya borçlu hakkında icra takibine başlanmış olması halinde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş olan alacaklar için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde ödenmesi şartıyla faizin tahsilinden vazgeçilir.

Bu madde hükmünden yararlanan şahıslar bu konuyla ilgili dava açamazlar. Bu şahıslar hakkında başlatılmış icra takipleri ödeme süresince durur, ödemeyi müteakip sonlandırılır, icra ve yargılama masrafları talep edilmez.”

MADDE 32- 22/11/1984 tarihli ve 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) İlgili veya uygulayıcı kuruluş: Bu Kanunda yer alan arazi toplulaştırma ve tarla içi geliştirme hizmetleri için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünü, diğer görevler için Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığını ifade eder.”

MADDE 33- 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Düzenlemeye tabi tutulan alan içerisinde bulunan taşkın kontrol tesisi alanlarının, bu fıkra da belirtilen kullanımlar için düzenleme ortaklık payı düşülmesini müteakip kalan hazine mülkiyetindeki alanlardan karşılanması esastır. Ancak taşkın kontrol tesisi için yeterli alanın ayrılamaması durumunda, düzenleme ortaklık payının ikinci fıkra da belirtilen oranı aşmaması şartıyla, düzenlemeye tabi diğer arazi ve arsaların yüzölçümlerinden bu fıkra da ki kullanımlar için öncelikle düzenleme ortaklık payı ayrıldıktan sonra ikinci fıkra da belirtilen orana kadar taşkın kontrol tesisi için de ayrıca pay ayrılır.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 36- 31/10/1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 33 üncü maddesinin başlığı “Mal ve kıymetlerin hukuki durumu ile istisna ve muafiyetler” şeklinde değiştirilmiş, birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Genel Müdürlük, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan, bu Kanunda belirtilen görevleri kapsamında düzenlenen kağıtlar sebebiyle damga vergisinden ve tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan döner sermaye hizmet bedellerinden muafır.

Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.”

MADDE 37- 3234 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Orman muhafaza memuru ve orman mühendisi olarak atanacaklar, ilgili mevzuatı uyarınca yapılan merkezî sınav sonucuna göre, atanacak kadro sayısının dört katına kadar çağrılacak adaylar arasından sınav komisyonlarının yapılacak sözlü ve uygulamalı sınav sonucuna göre belirlenir. Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğü tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

EK MADDE 2- Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolar ayda en az doksan dakika olmak üzere orman kaynaklarının usulsüz müdahalelere, tabii afetlere, orman yangınlarına karşı korunması, gerekli tedbirlerin alınması, su kaynaklarının muhafazası ve kirliliğinin önlenmesi, tabiat sevgisi ve bilincinin artırılması, çölleşme ile mücadele, hayvanların ve tabii hayatın korunması konularında uyarıcı

(Tarım, Orman ve Köyüşleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 34- 31/10/1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 33 üncü maddesinin başlığı “Mal ve kıymetlerin hukuki durumu ile istisna ve muafiyetler” şeklinde değiştirilmiş, birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Genel Müdürlük, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan, bu Kanunda belirtilen görevleri kapsamında düzenlenen kağıtlar sebebiyle damga vergisinden ve tapu ve kadastro işlemlerinden kaynaklanan döner sermaye hizmet bedellerinden muafır.

Genel Müdürlüğün gelirleri vergiden müstesnadır. Bu istisna, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılan kesintileri kapsamaz.”

MADDE 35- 3234 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Orman muhafaza memuru ve orman mühendisi olarak atanacaklar, ilgili mevzuatı uyarınca yapılan merkezî sınav sonucuna göre, atanacak kadro sayısının dört katına kadar çağrılacak adaylar arasından sınav komisyonlarının yapılacak sözlü ve uygulamalı sınav sonucuna göre belirlenir. Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğü tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

EK MADDE 2- Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolar ayda en az doksan dakika olmak üzere orman kaynaklarının usulsüz müdahalelere, tabii afetlere, orman yangınlarına karşı korunması, gerekli tedbirlerin alınması, su kaynaklarının muhafazası ve kirliliğinin önlenmesi, tabiat sevgisi ve bilincinin artırılması, çölleşme ile mücadele, hayvanların ve tabii hayatın korunması konularında uyarıcı

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

ve eğitici mahiyette yayınlar yapmak zorundadır. Bu yayınlar, asgari otuz dakikas 17:00-22:00 saatleri arasında olmak üzere, 08:00-22:00 saatleri arasında yapılır ve yayınların kopyaları her ay düzenli olarak Radyo ve Televizyon Üst Kuruluna teslim edilir. Bu saatler dışında yapılan yayınlar, aylık doksan dakikalık süreye dahil edilmez. Bu programlar, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanır veya hazırlatılır. Hazırlanan programların Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından radyo ve televizyonlarda yayınlanması sağlanır. Bu fıkra kapsamında yapılan yayınlar için herhangi bir bedel ödenmez. Bu yayınların ve sürelerinin denetimi Radyo ve Televizyon Üst Kurulunca yapılır.

EK MADDE 3- Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekalet verdikleri avukata, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre yayımlanan avukatlık asgari ücret tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı halinde geri alınmak kaydıyla, Komisyon kararı üzerine Genel Müdürün teklifi ve Bakan onayı ile karşılanabilir. Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 38- 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna 27 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 27/A maddesi eklenmiştir.

“Gözlem sahalalarının korunması

MADDE 27/A- Meteoroloji Genel Müdürlüğüne ait meteoroloji istasyonlarının bulunduğu gözlem sahalalarının imar planlarındaki kullanım maksatlarının değiştirilmesi ve Meteoroloji Genel Müdürlüğüne olan tahsislerin kaldırılması Genel Müdürlüğün bağlı olduğu bakanlığın uygun görüşü alınarak yapılır.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ve eğitici mahiyette yayınlar yapmak zorundadır. Bu yayınlar, asgari otuz dakikas 17:00-22:00 saatleri arasında olmak üzere, 08:00-22:00 saatleri arasında yapılır ve yayınların kopyaları her ay düzenli olarak Radyo ve Televizyon Üst Kuruluna teslim edilir. Bu saatler dışında yapılan yayınlar, aylık doksan dakikalık süreye dahil edilmez. Bu programlar, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanır veya hazırlatılır. Hazırlanan programların Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından radyo ve televizyonlarda yayınlanması sağlanır. Bu fıkra kapsamında yapılan yayınlar için herhangi bir bedel ödenmez. Bu yayınların ve sürelerinin denetimi Radyo ve Televizyon Üst Kurulunca yapılır.

EK MADDE 3- Genel Müdürlüğün görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesinden dolayı haklarında ceza davası açılmış olanların; vekalet verdikleri avukata, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre yayımlanan avukatlık asgari ücret tarifesine göre ödedikleri ücretler ile belgelendirilmiş olmak kaydıyla dava ile ilgili olarak yaptıkları masraflar, kesinleşmiş mahkûmiyet kararı verilmesi halinde geri alınmak kaydıyla, Komisyon kararı üzerine Genel Müdürün teklifi ve Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanın onayı ile karşılanabilir. Komisyonun oluşumu ile çalışmasına ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 39- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Orman tahdidi veya kadastro yapılarak kesinleşmiş orman haritalarında, tapuya tescil edilip edilmediğine bakılmaksızın düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyumsuzluğunun tespit edilmesi halinde, orman işletme müdürlüğünce görevlendirilecek en az bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi ile ilgili kadastro müdürlüğünce görevlendirilecek kontrol mühendisi veya mühendisin iştirak ettirildiği, bu Kanunun 3 üncü maddesine göre oluşturulacak kadastro ekibince orman sınır nokta ve hatları orman kadastro tutanakları esas alınmak suretiyle zemine aplike edilir. Tespit edilen uyumsuzluk yukarıda oluşturulan kadastro ekibince teknik mevzuatına uygun hale getirilir. Çalışma neticesinde bir zabıt düzenlenir ve bu zabıt, ekip görevlileri ile orman ve kadastro mühendisleri tarafından birlikte imzalanır. Düzeltme işlemi bu Kanunun 11 inci maddesine göre yapılacak askı ilanını müteakip kesinleşir.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, bağlı bulunduğu Bakanlığın onayını almak kaydı ile onüçüncü fıkrada belirtilen çalışmaların teknik işlerinin bir kısmını veya tamamını, giderleri Orman Genel Müdürlüğü tarafından Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Döner Sermaye İşletmesi hesabına yatırılması kaydıyla gerçek veya tüzel kişilere ihale yolu ile de yaptırabilir. Bu ihalelerde gelecek yıllara sari taahhütlerde bulunulabilir.”

MADDE 40- 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yedi yıl içinde” ibaresi “31/12/2025 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 36- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Orman tahdidi veya kadastro yapılarak kesinleşmiş orman haritalarında, tapuya tescil edilip edilmediğine bakılmaksızın düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyumsuzluğunun tespit edilmesi halinde, orman işletme müdürlüğünce görevlendirilecek en az bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi ile ilgili kadastro müdürlüğünce görevlendirilecek kontrol mühendisi veya mühendisin iştirak ettirildiği, bu Kanunun 3 üncü maddesine göre oluşturulacak kadastro ekibince orman sınır nokta ve hatları orman kadastro tutanakları esas alınmak suretiyle zemine aplike edilir. Tespit edilen uyumsuzluk yukarıda oluşturulan kadastro ekibince teknik mevzuatına uygun hale getirilir. Çalışma neticesinde bir zabıt düzenlenir ve bu zabıt, ekip görevlileri ile orman ve kadastro mühendisleri tarafından birlikte imzalanır. Düzeltme işlemi bu Kanunun 11 inci maddesine göre yapılacak askı ilanını müteakip kesinleşir.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, bağlı bulunduğu Bakanlığın onayını almak kaydı ile onüçüncü fıkrada belirtilen çalışmaların teknik işlerinin bir kısmını veya tamamını, giderleri Orman Genel Müdürlüğü tarafından Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Döner Sermaye İşletmesi hesabına yatırılması kaydıyla gerçek veya tüzel kişilere ihale yolu ile de yaptırabilir. Bu ihalelerde gelecek yıllara sari taahhütlerde bulunulabilir.”

MADDE 37- 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yedi yıl içinde” ibaresi “31/12/2025 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 41- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Orman Genel Müdürlüğü'nün yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla imzalanan kredi anlaşmaları ile temin edilen dış finansman Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullanılmış sayılır ve tahsisli olarak kullanılmaya devam edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takiben temin edilecek dış finansman Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullanılabilir. Bu madde kapsamında tahsis edilen kredilerle ilgili olarak krediyi tahsis eden kuruluş hakkında bu Kanunun 14 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 42- 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (30) numaralı bendi ve 10 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 43- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Yatırım programında yer alan kamu yatırımı projeleri muhtevasında yapılan zorunlu ifraz işlemlerinde Bakanlık onayı aranmaz.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Mera, yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca yapılır. Bu amaçla valinin görevlendireceği bir vali yardımcısı başkanlığında; Bakanlık il müdürü, Bakanlık il müdürlüğünden konu uzmanı bir ziraat mühendisi, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü yetkili temsilcisi, Orman Genel Müdürlüğü yetkili temsilcisi, ilgili köy veya mahalle muhtarı, defterdarlıktan veya bulunamaması halinde vali tarafından görevlendirilecek bir hukukçu, Milli Emlak Müdürlüğünden bir temsilci, Kadastro Müdürlüğünden bir teknik eleman, Ziraat Odası Başkanlığından bir temsilci olmak üzere on kişiden oluşan bir komisyon kurulur.”

MADDE 39- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Orman Genel Müdürlüğü'nün yatırım programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla imzalanan kredi anlaşmaları ile temin edilen dış finansman Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullanılmış sayılır ve tahsisli olarak kullanılmaya devam edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takiben temin edilecek dış finansman Genel Müdürlüğe tahsisli olarak kullanılabilir. Bu madde kapsamında tahsis edilen kredilerle ilgili olarak krediyi tahsis eden kuruluş hakkında bu Kanunun 14 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kuruluşlara ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 40- 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (30) numaralı bendi ve 10 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Yatırım programında yer alan kamu yatırımı projeleri muhtevasında yapılan zorunlu ifraz işlemlerinde Bakanlık onayı aranmaz.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 44- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ö), (p), (ş) ve (t) bentleri ile 17 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 45- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “, toplulaştırma, tarla içi geliştirme hizmetleri” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ğ) Tarla içi sulama sistemi destekleri: Tarla içi sulama sistemi hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla, çiftçilerin birlikte veya ferdi olarak yürütecekleri yatırım projelerinin maliyetinin bir kısmı, tarla içi sulama desteği olarak Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından karşılanabilir. Tarla içi sulama sistemi desteklerine ilişkin işlemler Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür. Destekleme oranını, proje türleri bazında veya toplu olarak belirlemeye ve uygulamaya ilişkin diğer hususları düzenlemeye Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 46- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun eki ek-2’de yer alan “ÜRETİM, İŞLEME VE DAĞITIM AŞAMALARINDA RESMİ KONTROLLERDEN SORUMLU MESLEK MENSUPLARI” tablosunun “A. BİRİNCİL ÜRETİM” kısmının ikinci satırının ikinci sütununa “Ziraat mühendisi” ibaresinden

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 42- 5403 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ö), (p), (ş) ve (t) bentleri ile 17 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 43- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “, toplulaştırma, tarla içi geliştirme hizmetleri” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ğ) Tarla içi sulama sistemi destekleri: Tarla içi sulama sistemi hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla, çiftçilerin birlikte veya ferdi olarak yürütecekleri yatırım projelerinin maliyetinin bir kısmı, tarla içi sulama desteği olarak Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından karşılanabilir. Tarla içi sulama sistemi desteklerine ilişkin işlemler Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülür. Destekleme oranını, proje türleri bazında veya toplu olarak belirlemeye ve uygulamaya ilişkin diğer hususları düzenlemeye Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 44- (1) 31/10/2006 tarihli ve 5553 sayılı Tohumculuk Kanununun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “binde üç” ifadesi “binde bir” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 45- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “bedelleri ile” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 46- 5996 sayılı Kanunun eki ek-2’de yer alan “ÜRETİM, İŞLEME VE DAĞITIM AŞAMALARINDA RESMİ KONTROLLERDEN SORUMLU MESLEK MENSUPLARI” tablosunun “A. BİRİNCİL ÜRETİM” kısmının ikinci satırının ikinci sütununa “Ziraat mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “,orman mühendisi, tütün teknoloji

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

sonra gelmek üzere “, orman mühendisi” ibaresi, “B. ÜRETİM VE İŞLEME” kısmının son satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi, “C. DAĞITIM” kısmının “Perakende işyerleri” bölümünün ikinci satırının ikinci sütununa “Ziraat mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi, aynı kısmın üçüncü satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi ve “Ç. İTHALAT” kısmının son satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi eklenmiştir.

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

mühendisi” ibaresi eklenmiş, “B. ÜRETİM VE İŞLEME” kısmının, “Hayvan kökenli gıda ve yemler” sütunun birinci satırının birinci sütunu “Kesimhane ve kombinalar” olarak değiştirilmiş, bu satırdan sonra gelmek üzere “Parçalama işlemi yapılan yerler” satırı eklenerek satırın ikinci sütununa “Veteriner hekim, gıda mühendisi, ziraat mühendisi (gıda ve zootekni bölümü)” ibaresi eklenmiş, son satırının ikinci sütununa “Veteriner hekim,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ziraat mühendisi (zooteknist), su ürünleri mühendisi” ibaresi eklenmiş, ikinci satırındaki yem işletmeleri satırının ikinci sütunundaki “(balık yemi üreten işletmeler)” ibaresi çıkarılmış, dördüncü satırının ikinci sütununa “ziraat mühendisi,” ibaresinden sonra gelmek üzere “su ürünleri mühendisi” ibaresi, son satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “,orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi, “C. DAĞITIM” kısmının “Perakende işyerleri” bölümünün birinci satırının ikinci sütununa “veteriner hekim” ibaresinden sonra gelmek üzere “gıda mühendisi” ibaresi, ikinci satırının ikinci sütununa “ziraat mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “,orman mühendisi, orman endüstri mühendisi, gıda mühendisi” ibaresi, üçüncü satırının ikinci sütununa “ziraat mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “su ürünleri mühendisi” ibaresi, beşinci satırının ikinci sütununa “ziraat mühendisi,” ibaresinden sonra gelmek üzere “su ürünleri mühendisi, balıkçılık teknolojisi mühendisi” ibaresi, aynı bölümün sonuna “Su Ürünleri depolayan ve dağıtan” satırı ve bu satırın ikinci sütununa “Veteriner hekim, su ürünleri mühendisi, gıda mühendisi, ziraat mühendisi (gıda ve su ürünleri bölümü)” ibaresi, aynı kısmın üçüncü satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “,orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi, dördüncü satırının ikinci sütununa “veteriner hekim” ibaresinden sonra

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 47- 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “seçim usulü,” ibaresi, (ğ) bendi, (h) bendinde yer alan “kurucular kurulu veya birlik meclisi tarafından,” ibaresi ile (1) bendi yürürlükten kaldırılmış ve (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Su kullanım hizmet bedeli tarifesi: Su kullanıcılarına suyun ulaştırılması, birliğin tüzel kişilik kazanmasından önce görev alanı içinde açılmış olan yeraltı suyu kuyuları ile yapılanlar da dahil olmak üzere sulamadan dönen fazla suyun uzaklaştırılması, birliğin sorumluluğundaki sulama tesisinin mütemmim cüzü olan servis yolları için birlikçe yapılan yönetim, bakım ve onarım, yatırım geri ödeme, finansman, personel, mal ve hizmet alım ve enerji kullanım giderleri gibi her türlü gideri karşılayacak şekilde, sulama birliklerince su kullanım hizmet bedellerinin belirlenmesinde asgari değer olarak alınan ve Bakan tarafından onaylanan tarifeyi,”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

gelmek üzere “su ürünleri mühendisi,” ibaresi ve “Ç. İTHALAT” kısmının birinci satırının ikinci sütununa “ziraat mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “gıda mühendisi” ibaresi eklenmiş, üçüncü satırından “ve hayvansal ürünler” ibaresi çıkarılmış, ikinci sütununa “veteriner hekim” ibaresinden sonra gelmek üzere “su ürünleri mühendisi,” ibaresi, dördüncü satır olarak “Hayvansal ürünler” satırı, bu satırın ikinci sütununa “Veteriner hekim, gıda mühendisi, ziraat mühendisi (gıda, süt ve su ürünleri bölümü), su ürünleri mühendisi (su ürünleri ithalatı)” ibaresi eklenmiş, Yemler satırının ikinci sütununa “veteriner hekim” ibaresinden sonra gelmek üzere “su ürünleri mühendisi,” ibaresi, son satırının ikinci sütununa “kimya mühendisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “,orman mühendisi, orman endüstri mühendisi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 47- 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “seçim usulü,” ibaresi, (ğ) bendi, (h) bendinde yer alan “kurucular kurulu veya birlik meclisi tarafından,” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (1) bendi yürürlükten kaldırılmış ve (j) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Su kullanım hizmet bedeli tarifesi: Su kullanıcılarına suyun ulaştırılması, birliğin tüzel kişilik kazanmasından önce görev alanı içinde açılmış olan yeraltı suyu kuyuları ile yapılanlar da dahil olmak üzere sulamadan dönen fazla suyun uzaklaştırılması, birliğin sorumluluğundaki sulama tesisinin mütemmim cüzü olan servis yolları için birlikçe yapılan yönetim, bakım ve onarım, yatırım geri ödeme, finansman, personel, mal ve hizmet alım ve enerji kullanım giderleri gibi her türlü gideri karşılayacak şekilde, sulama birliklerince su kullanım hizmet bedellerinin belirlenmesinde asgari değer olarak alınan ve Bakan tarafından onaylanan tarifeyi,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 48- 6172 sayılı Kanununun 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Başkanlık ile başkanın görev ve yetkileri

MADDE 9- (1) Başkanlık, başkan ve başkanlık hizmetlerini yürüten diğer personelden oluşur.

(2) Başkan, DSİ'nin teklifi üzerine Bakan tarafından kamu personeli arasından dört yıla kadar görevlendirilir. Süresi sona eren Başkanın yeniden görevlendirilmesi mümkündür.

(3) Başkanın görev ve yetkileri şunlardır:

a) Kanun, birlik ana statüsü ve ilgili mevzuatla verilen görevleri yapmak, yetkileri kullanmak ve birliği temsil etmek ve yönetmek.

b) Birlik adına yapılacak sözleşme esaslarını tespit etmek, satın alma, işletme, bakım ve onarım hizmetleri ve yeni tesis ve rehabilitasyon ya da yenileme çalışmaları ile diğer işlerin bir komisyon marifetiyle ihaleyle üçüncü kişilere yaptırılmasına ve DSİ'nin onayıyla borç kullanımına karar vermek.

c) Birliğin yıllık su kullanım hizmet bedelini asgari su kullanım hizmet bedeli tarifesinden az olmamak üzere belirlemek ve onay için DSİ Bölge Müdürüne sunmak.

ç) Bütçe teklifini ve çalışma programını DSİ'ye sunmak, bütçeyi uygulamak ve kesin hesabını yapmak.

d) Birlik bütçesinin tahsilat ve ödemeleri ile harcama kalemleri arasında aktarma yapmak.

e) Katılım paylarını, su kullanım hizmet bedeli ve para cezalarını tahsil etmek, birliğin alacaklarının takibini zamanında yapmak.

f) DSİ'nin onayını aldıktan sonra araç, gereç ve iş makinesi temin etmek.”

MADDE 49- 6172 sayılı Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 12-** (1) Başkan tarafından;

a) Hazırlanan su dağıtım planında belirtilen zaman veya süre dışında sulama yapan birlik üyelerine suladığı her dekar arazi başına su

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 48- 6172 sayılı Kanununun 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Başkanlığın oluşumu ve başkanın görev ve yetkileri

MADDE 9- (1) Başkanlık, başkan ve başkanlık hizmetlerini yürüten diğer personelden oluşur.

(2) Başkan, DSİ'nin teklifi üzerine Bakan tarafından kamu personeli arasından dört yıla kadar görevlendirilir. Süresi sona eren Başkanın yeniden görevlendirilmesi mümkündür.

(3) Başkanın görev ve yetkileri şunlardır:

a) Kanun, birlik ana statüsü ve ilgili mevzuatla verilen görevleri yapmak, yetkileri kullanmak ve birliği temsil etmek ve yönetmek.

b) Birlik adına yapılacak sözleşme esaslarını tespit etmek, satın alma, işletme, bakım ve onarım hizmetleri ve yeni tesis ve rehabilitasyon ya da yenileme çalışmaları ile diğer işlerin bir komisyon marifetiyle ihaleyle üçüncü kişilere yaptırılmasına ve DSİ'nin onayıyla borç kullanımına karar vermek.

c) Birliğin yıllık su kullanım hizmet bedelini asgari su kullanım hizmet bedeli tarifesinden az olmamak üzere belirlemek ve onay için DSİ Bölge Müdürüne sunmak.

ç) Bütçe teklifini ve çalışma programını DSİ'ye sunmak, bütçeyi uygulamak ve kesin hesabını yapmak.

d) Birlik bütçesinin tahsilat ve ödemeleri ile harcama kalemleri arasında aktarma yapmak.

e) Katılım paylarını, su kullanım hizmet bedeli ve para cezalarını tahsil etmek, birliğin alacaklarının takibini zamanında yapmak.

f) DSİ'nin onayını aldıktan sonra araç, gereç ve iş makinesi temin etmek.”

MADDE 49- 6172 sayılı Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 12-** (1) Başkan tarafından;

a) Hazırlanan su dağıtım planında belirtilen zaman veya süre dışında sulama yapan birlik üyelerine suladığı her dekar arazi başına su

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kullanım hizmet bedelinin iki katına kadar, fiillerin tekrarı halinde her defasında ayrı ayrı olmak üzere dört katına kadar,

b) Sulama beyannamesi vermeden ya da eksik beyanname ile sulama yapan birlik üyelerine, suladığı her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin iki katına kadar,

c) Birlik görev alanı dışında kalan su kullanıcılarına, izinsiz olarak suladıkları her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin dört katına kadar,

idari para cezası verilir.

(2) Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içerisinde birliğe ödenir.”

MADDE 50- 6172 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- (1) Birliklerin denetimi DSİ veya Bakanlık tarafından yapılır. Birlikler mali yönden yılda bir defa ayrıca Maliye Bakanlığının denetimine tabidir. Bu denetimler sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği, gerekli işlemlerin yapılması için Bakanlığa gönderilir.

(2) Denetim sonucunda birliğin zarara uğratıldığı tespit edilmesi halinde 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 71 inci maddesi hükümleri uygulanır.

(3) Birlikler, Sayıştay tarafından doğrudan denetlenebilir.

(4) Birliğin devraldığı sulama tesisi ve bütünleyici parçaları Devlet malı olup, bunlara zarar verenler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kamu malına zarar verme ile ilgili ceza hükümleri tatbik olunur.”

MADDE 51- 6172 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- (1) Birliğin amacına ulaşamayacağının tespit edilmesi durumunda birlik, DSİ'nin teklifi üzerine Bakan onayı ile feshedilir.

(2) Birliğin tasfiyesi DSİ tarafından yürütülür. Tasfiyenin usul ve esasları çerçeve ana statü ile düzenlenir.

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

kullanım hizmet bedelinin iki katına kadar, bu fiillerin tekrarı halinde her defasında ayrı ayrı olmak üzere dört katına kadar,

b) Sulama beyannamesi vermeden ya da eksik beyanname ile sulama yapan birlik üyelerine, suladığı her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin iki katına kadar,

c) Birlik görev alanı dışında kalan su kullanıcılarına, izinsiz olarak suladıkları her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin dört katına kadar,

idari para cezası verilir.

(2) Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, tebliğinden itibaren bir ay içerisinde birliğe ödenir.”

MADDE 50- 6172 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- (1) Birliklerin denetimi DSİ veya Bakanlık tarafından yapılır. Birlikler mali yönden yılda bir defa ayrıca Maliye Bakanlığının denetimine tabidir. Bu denetimler sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği, gerekli işlemlerin yapılması için Bakanlığa gönderilir.

(2) Denetim sonucunda birliğin zarara uğratıldığı tespit edilmesi halinde 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 71 inci maddesi hükümleri uygulanır.

(3) Birlikler, Sayıştay tarafından doğrudan denetlenebilir.

(4) Birliğin devraldığı sulama tesisi ve bütünleyici parçaları Devlet malı olup, bunlara zarar verenler hakkında 5237 sayılı Kanunun kamu malına zarar verme ile ilgili ceza hükümleri tatbik olunur.”

MADDE 51- 6172 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- (1) Birliğin amacına ulaşamayacağının tespit edilmesi durumunda birlik, DSİ'nin teklifi üzerine Bakan onayı ile feshedilir.

(2) Birliğin tasfiyesi DSİ tarafından yürütülür. Tasfiyenin usul ve esasları çerçeve ana statü ile düzenlenir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(3) Tüzel kişiliği sona erdirilen sulama birlikleri tarafından işletilen sulama tesisleri hakkında 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 52- 6172 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Birlik görev alanında yer alan her su kullanıcısı gerçek ve tüzel kişi sulama tesisinden faydalanabilmek için o birliğe üye olmak zorundadır.

(2) İlk üyelik kaydı sırasında bir defaya mahsus olmak üzere DSİ'nin belirlediği katılım payı tahsil edilir.

(3) Birlik üyeleri birlik tarafından tahakkuk ettirilen su kullanım hizmet bedelini ve borçlarını düzenli olarak ödemek, birlik tarafından su yetersizliğine bağlı olarak yapılan ekim planlamasına uymak, sulama planlaması ve su dağıtım ve münavebe programlarına katılmak, arazisi üzerinde yer alan sulama tesisini korumak, kişisel kusurlarından dolayı meydana gelen zararları gidermek, aksi takdirde bu zararları gidermek için birliğin yapacağı her türlü harcamayı birliğe ödemek, birliğin sorumluluğunda olan tesisler ile kullanılan her türlü ekipmana zarar vermemek, zarar verilmesi durumunda bu zararı tazmin etmek, birliğin sorumluluğunda olan tesisler üzerinde yapılan işletme, bakım ve onarım çalışmaları için arazisine girilmesine izin vermek ve sulama tesisinden faydalanma sözleşmesini imzalamak zorundadır.

(4) Su kullanıcısı olma vasfını kaybedenlerin üyelikleri resen sonlandırılır.

(5) Birlikler gelirlerini, birlik ana statüsünde belirtilen usul ve esaslara uygun olarak tahsil eder. Birlikler vadesinde ödenmeyen alacaklarını genel hükümlere göre tahsil eder.

(6) Birlik görev alanı dışında kalan su kullanıcılarından, suladıkları her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin iki katı ücret alınır.

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(3) Tüzel kişiliği sona erdirilen sulama birlikleri tarafından işletilen sulama tesisleri hakkında 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 52- 6172 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Birlik görev alanında yer alan her su kullanıcısı gerçek ve tüzel kişi sulama tesisinden faydalanabilmek için o birliğe üye olmak zorundadır.

(2) İlk üyelik kaydı sırasında bir defaya mahsus olmak üzere DSİ'nin belirlediği katılım payı tahsil edilir.

(3) Birlik üyeleri birlik tarafından tahakkuk ettirilen su kullanım hizmet bedelini ve borçlarını düzenli olarak ödemek, birlik tarafından su yetersizliğine bağlı olarak yapılan ekim planlamasına uymak, sulama planlaması ve su dağıtım ve münavebe programlarına katılmak, arazisi üzerinde yer alan sulama tesisini korumak, kişisel kusurlarından dolayı meydana gelen zararları gidermek, aksi takdirde bu zararları gidermek için birliğin yapacağı her türlü harcamayı birliğe ödemek, birliğin sorumluluğunda olan tesisler ile kullanılan her türlü ekipmana zarar vermemek, zarar verilmesi durumunda bu zararı tazmin etmek, birliğin sorumluluğunda olan tesisler üzerinde yapılan işletme, bakım ve onarım çalışmaları için arazisine girilmesine izin vermek ve sulama tesisinden faydalanma sözleşmesini imzalamak zorundadır.

(4) Su kullanıcısı olma vasfını kaybedenlerin üyelikleri resen sonlandırılır.

(5) Birlikler gelirlerini, birlik ana statüsünde belirtilen usul ve esaslara uygun olarak tahsil eder. Birlikler vadesinde ödenmeyen alacaklarını genel hükümlere göre tahsil eder.

(6) Birlik görev alanı dışında kalan su kullanıcılarından, suladıkları her dekar arazi başına su kullanım hizmet bedelinin iki katı ücret alınır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(7) Birliğe Bakan tarafından görevlendirilen kamu personeli Başkan, görevlendirme süresince kurumundan aylıklı izinli sayılır ve kadrosuna bağlı olarak ödenen her türlü aylık, mali ve sosyal haklarının kurumu tarafından ödenmesine devam olunur. Bu şekilde görevlendirilenlere, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın, sulama birliği hizmet alanı 1.000 hektara kadar olanlar için (10.000) gösterge rakamının, 1.000 hektar dahil 10.000 hektara kadar olanlar için (15.000) gösterge rakamının ve 10.000 hektar ve fazla olanlar için (20.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda her ay huzur hakkı ödenir. Başkana ödenecek huzur hakkı prime esas kazançta dahil edilmez.

(8) Yapılan denetimler sonucunda maksadına ulaşamayacağı tespit edilen sulama birlikleri; sulama tesislerinden beklenen faydanın ve sürdürülebilir işletme yönetiminin sağlanabilmesi maksadıyla ve DSİ'nin gerekli görmesi halinde Bakan onayıyla bu birliklerden birinin tüzel kişiliği altında birleştirilebilir. Birleşmeye dahil edilen sulama birliklerinden fesh olunan birlik veya birliklerin tüzel kişiliği, Bakan onayı tarihi itibarıyla kendiliğinden sona erer. Birleşmenin onay tarihinden itibaren bir ay içerisinde, bünyesinde birleştirme işlemi yapılan birliğin ana statüsünde bu birlik tarafından gerekli değişiklikler yapılarak Bakanlığa sunulur. Birleştirme öncesi birliğe üye olan su kullanıcılarının birlik üyelikleri, birleşmeden sonra da devam eder. Birliklerde görev yapanların, birleştirme öncesine ait mali ve cezai sorumlulukları devam eder. Fesih işlemleri sonucu tüzel kişiliği sona eren birliklerin personeli, taşınır ve taşınmaz malvarlığı, hakları, borç ve alacakları bünyesinde birleştirme işlemi gerçekleştirilen birliğe geçer.”

MADDE 53- 6172 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut birliklerin

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(7) Birliğe Bakan tarafından görevlendirilen kamu personeli Başkan, görevlendirme süresince kurumundan aylıklı izinli sayılır ve kadrosuna bağlı olarak ödenen her türlü aylık, mali ve sosyal haklarının kurumu tarafından ödenmesine devam olunur. Bu şekilde görevlendirilenlere, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın, sulama birliği hizmet alanı 1.000 hektara kadar olanlar için (10.000) gösterge rakamının, 1.000 hektar dahil 10.000 hektara kadar olanlar için (15.000) gösterge rakamının ve 10.000 hektar ve fazla olanlar için (20.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda her ay huzur hakkı ödenir. Başkana ödenecek huzur hakkı prime esas kazançta dahil edilmez.

(8) Yapılan denetimler sonucunda maksadına ulaşamayacağı tespit edilen sulama birlikleri; sulama tesislerinden beklenen faydanın ve sürdürülebilir işletme yönetiminin sağlanabilmesi maksadıyla ve DSİ'nin gerekli görmesi halinde Bakan onayıyla bu birliklerden birinin tüzel kişiliği altında birleştirilebilir. Birleşmeye dahil edilen sulama birliklerinden fesholunan birlik veya birliklerin tüzel kişiliği, Bakan onayı tarihi itibarıyla kendiliğinden sona erer. Birleşmenin onay tarihinden itibaren bir ay içerisinde, bünyesinde birleştirme işlemi yapılan birliğin ana statüsünde bu birlik tarafından gerekli değişiklikler yapılarak Bakanlığa sunulur. Birleştirme öncesi birliğe üye olan su kullanıcılarının birlik üyelikleri, birleşmeden sonra da devam eder. Birliklerde görev yapanların, birleştirme öncesine ait mali ve cezai sorumlulukları devam eder. Fesih işlemleri sonucu tüzel kişiliği sona eren birliklerin personeli, taşınır ve taşınmaz malvarlığı, hakları, borç ve alacakları bünyesinde birleştirme işlemi gerçekleştirilen birliğe geçer.”

MADDE 53- 6172 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut birliklerin

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

tüzel kişiliği devam eder. Bu birliklerden kuruluş amacına ulaşamayacağı tespit edilenler DSİ'nin teklifi üzerine Bakan onayı ile feshedilir. Bu durumda 20 nci maddedeki hükümler uygulanır.

(2) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla birlik organları hiçbir işleme gerek kalmaksızın feshedilmiş sayılır. Fesih tarihine kadar yapılmış olan iş ve işlemlerden bu tarihe kadar görev yapan birlik başkanı ile yönetim kurulu ve denetim kurulu üyeleri cezai ve mali olarak sorumludur.

(3) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde birlik başkanlarının görevlendirmesi yapılır. Bu görevlendirmeler yapıncaya kadar mevcut birlik başkanlarının görevleri mevcut mali haklarıyla devam eder.

(4) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde birlikler önceki dönemlerde yürütülen faaliyetlere ilişkin olarak mali yönden Maliye Bakanlığının denetimine tabi tutulur ve bu denetim sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği Bakanlığa gönderilir. Birliğin zarara uğratıldığına tespit edilmesi halinde feshedilmiş organlarda görev alanlardan sorumluluğu bulunanlar hakkında Bakanlıkça gerekli işlem tesis edilir.

(5) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren birliklere yeni personel alımı DSİ'nin iznine tabidir. Ancak daimi personel sayısı bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihteki daimi personel sayısını hiçbir surette geçemez.

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başkanlık görevini yapmakta olanlardan uygun görülenler, DSİ'nin teklifi üzerine Bakan tarafından birlik başkanı olarak görevlendirilebilir. Bunlara brüt asgari ücretin üç katını geçmemek üzere DSİ tarafından her yıl belirlenen tutarlarda aylık olarak huzur hakkı ödenir. Başkana ödenecek huzur hakkı 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında zorunlu sigortalılık ilişkisi kurulmasını gerektirmez ve bunlara ödenen huzur hakkı tutarları prime esas kazanca dahil edilmez.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

tüzel kişiliği devam eder. Bu birliklerden kuruluş amacına ulaşamayacağı tespit edilenler DSİ'nin teklifi üzerine Bakan onayı ile feshedilir. Bu durumda 20 nci maddedeki hükümler uygulanır.

(2) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla birlik organları hiçbir işleme gerek kalmaksızın feshedilmiş sayılır. Fesih tarihine kadar yapılmış olan iş ve işlemlerden bu tarihe kadar görev yapan birlik başkanı ile yönetim kurulu ve denetim kurulu üyeleri cezai ve mali olarak sorumludur.

(3) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde birlik başkanlarının görevlendirmesi yapılır. Bu görevlendirmeler yapıncaya kadar mevcut birlik başkanlarının görevleri mevcut mali haklarıyla devam eder.

(4) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde birlikler önceki dönemlerde yürütülen faaliyetlere ilişkin olarak mali yönden Maliye Bakanlığının denetimine tabi tutulur ve bu denetim sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği Bakanlığa gönderilir. Birliğin zarara uğratıldığına tespit edilmesi halinde feshedilmiş organlarda görev alanlardan sorumluluğu bulunanlar hakkında Bakanlıkça gerekli işlem tesis edilir.

(5) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren birliklere yeni personel alımı DSİ'nin iznine tabidir. Ancak daimi personel sayısı bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihteki daimi personel sayısını hiçbir surette geçemez.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 54- 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanununun 4 üncü, 5 inci, 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddeleri, 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Birlik meclisince kabul edilen” ibaresi, 11 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Birlik meclisi kararı” ibaresi, 13 üncü maddesi, 14 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları ile 17 nci ve 19 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 55- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin onuncu fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 56- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Elektrik aboneliği Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne ait tarımsal sulama amaçlı tesislerin elektrik ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, kurulu gücü tarımsal sulama tesisinin bağlantı anlaşmasındaki sözleşme gücü, birden fazla tesis için tesislerin sözleşme güçleri toplamı ile sınırlı olmak koşuluyla Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kurulan ve işletilen yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi.”

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 54- 6172 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Birlik meclisince kabul edilen” ibaresi, 11 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Birlik meclisi kararı” ibaresi madde metninden çıkarılmış, 14 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları ile 4 üncü, 5 inci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 17 nci ve 19 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 55- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 11 inci maddesinin onuncu fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 56- 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “altı yıl” ibaresi “onbir yıl” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 57- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) Elektrik aboneliği Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne ait tarımsal sulama amaçlı tesislerin elektrik ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, kurulu gücü tarımsal sulama tesisinin bağlantı anlaşmasındaki sözleşme gücü, birden fazla tesis için tesislerin sözleşme güçleri toplamı ile sınırlı olmak koşuluyla Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından kurulan ve işletilen yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi”

MADDE 58- 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş, mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“l) Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığı.

m) Şeker Dairesi Başkanlığı.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 57- 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “, arazi düzenlemesi ve toplulaştırması yapmak ve yaptırmak” ibaresi ile (ı) bendinde yer alan “uygun sulama tesislerini yaptırmak,” ve “ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmek” ibareleri yürürlükten kaldırılmıştır.

(Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 59- 639 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “, arazi düzenlemesi ve toplulaştırması yapmak ve yaptırmak” ibaresi ile (ı) bendinde yer alan “uygun sulama tesislerini yaptırmak,” ve “ve tarla içi geliştirme hizmetlerini yürütmek” ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 60- 639 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 18/B maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığı.

MADDE 18/C- (1) Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkol Piyasasının Düzenlenmesine Dair Kanunla Bakanlığa verilen görevleri yerine getirmek.

b) 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanunu ile Bakanlığa verilen görevleri yerine getirmek.

c) 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun ile Bakanlığa verilen görevleri yerine getirmek.

ç) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.”

“Şeker Dairesi Başkanlığı

MADDE 18/Ç- (1) Şeker Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununda Bakanlığa verilen görevleri yerine getirmek.

b) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.”

MADDE 61- 639 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin “Hizmet Birimleri” sütununun 14 üncü satırından sonra gelmek üzere aşağıdaki satırlar eklenmiş ve mevcut satırlar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“15) Tütün ve Alkol Dairesi Başkanlığı

16) Şeker Dairesi Başkanlığı ”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Tarım, Orman ve Köyişleri
Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 58- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 59- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MADDE 62- Bu Kanuna ekli (3) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel ve Kadro Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin “Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı” bölümüne eklenmiştir.

MADDE 63- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 64- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Binali Yıldırım

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Başbakan Yardımcısı

R. Akdağ

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. B. Sayan Kaya

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

J. Sarıeroğlu

Ekonomi Bakanı

N. Zeybekci

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

A. E. Fakıbaba

Kalkınma Bakanı

L. Elvan

Millî Eğitim Bakanı

İ. Yılmaz

Sağlık Bakanı

A. Demircan

Başbakan Yardımcısı

M. Şimşek

Başbakan Yardımcısı

H. Çavuşoğlu

Avrupa Birliği Bakanı

Ö. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. Özhasseki

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı

B. Tüfenkci

Kültür ve Turizm Bakanı

N. Kurtulmuş

Millî Savunma Bakanı

N. Canikli

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

A. Arslan

Başbakan Yardımcısı

F. Işık

Adalet Bakanı

A. Gül

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Özlü

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

O. A. Bak

İçişleri Bakanı

S. Soylu

Maliye Bakanı

N. Ağbal

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	1	1
GİH	Arazi Topplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Arazi Topplulaştırması Etüt ve Projelendirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Değerlendirme ve Destekleme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Müfettiş	1	7	7
GİH	Müfettiş	3	3	3
GİH	Müfettiş Yardımcısı	7	10	10
AH	Avukat	6	6	6
GİH	Şube Müdürü	1	24	24
GİH	Şef	3	4	4
GİH	Memur	10	30	30
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	20	20
GİH	Sosyal Çalışmacı	2	2	2
TH	İstatistikçi	5	2	2
TH	Mühendis	1	20	20
TH	Mühendis	2	20	20
TH	Mühendis	3	18	18
TH	Mühendis	4	6	6
TH	Mühendis	5	45	45
TH	Tekniker	10	20	20
TH	Teknisyen	12	10	10
TOPLAM			259	259

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GIH	Şube Müdürü	1	48	48
TH	Mühendis	1	48	48
TH	Mühendis	2	48	48
TH	Mühendis	3	48	48
TH	Mühendis	5	448	448
TH	Tekniker	10	48	48
TH	Teknisyen	12	48	48
TOPLAM			736	736

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Genel Müdür Yardımcısı	1	1	1
GİH	Arazi Topplulaştırma ve Tarla İçi Geliştirme Hizmetleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Arazi Topplulaştırması Ettüt ve Projelendirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Değerlendirme ve Destekleme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Müfettiş	1	7	7
GİH	Müfettiş	3	3	3
GİH	Müfettiş Yardımcısı	7	10	10
AH	Avukat	6	6	6
GİH	Şube Müdürü	1	24	24
GİH	Şef	3	4	4
GİH	Memur	10	30	30
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	20	20
SH	Sosyal Çalışmacı	2	2	2
TH	İstatistikçi	5	2	2
TH	Mühendis	1	20	20
TH	Mühendis	2	20	20
TH	Mühendis	3	18	18
TH	Mühendis	4	6	6
TH	Mühendis	5	45	45
TH	Tekniker	10	20	20
TH	Teknisyen	12	10	10
TOPLAM			259	259

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: DEVLET SU İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI: TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Şube Müdürü	1	48	48
TH	Mühendis	1	48	48
TH	Mühendis	2	48	48
TH	Mühendis	3	48	48
TH	Mühendis	5	448	448
TH	Tekniker	10	48	48
TH	Teknisyen	12	48	48
TOPLAM			736	736

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU: GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Tütün ve Alkol Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Şeker Dairesi Başkanı	1	1	1
TOPLAM			2	2

